

Vil de igangværende chok fremprovokere en ny slags tankning, der er nødvendig for at overvinde en ny mørktidsalder?

Schiller Institutets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche d. 11. marts 2020

Helga gentager de seriøse advarsler fra ledende tyske eksperter indenfor smitsomme sygdomme og ser på Wuhan-modellen for at bryde smittevejene i begyndelsen. Helga beder lande om at koordinere deres indsats for at besejre denne pandemi, inklusiv at dæmme op for de økonomiske indvirkninger på den globale økonomi, men det betyder ikke at redde Wall Street! (Se hendes opdaterede underskriftsbegæring)

Helga og Harley diskuterer svindelen med her-og- nu-økonomien, og påminder folk om Lyndon LaRouches advarsel, at hvis vi fortsatte ned ad vejen mod nulvækst, ville Vesten ikke længere være i stand til at opretholde sig selv og ville sprænges indad. Hun kræver en ende på geopolitik, og at alle kræfter må være fokuserede på at løse den fælles virus- og finanskrise. Pas på dig selv, og tak for at du følger vores arbejde.

Afskrift på engelsk:

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger from the Schiller Institute, welcome to our webcast with our founder and President Helga Zepp-LaRouche. It's March 11, 2020. And now we're very deep into a process which has been unfolding rapidly with the coronavirus, the emergence of a pandemic worldwide. And Helga, this is something that people in the West have been trying to wish away, but it's something that's going to be wished away: It requires a total change in thinking. Why don't you start with your thoughts on that, because you have been very out front in the need for an emergency call to reject this old paradigm, and move to the new.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Yes. I think the situation is very serious. It probably will not be possible without a lot of casualties, but nevertheless, if there are decisive measures now, and a complete change in the attitude, the damage can be minimized. Otherwise, it will be catastrophic.

Now, I think it is useful to listen to the experts from Germany who are making regular podcasts, Christian Drosten, the virologist from Berlin Charité hospital, and Professor Lothar Wieler from the Robert Koch Institute, and they put out very drastic warnings. What Drosten said is that there will be no lessening of the increasing in the spring and summer period, which some people temporarily assumed, because we will face a virus wave, and naturally, in the summer period, the virus will continue to spread to the summer hemisphere, where it will be winter, and then in all likelihood return even more, and with possible mutations in the fall, and a vaccine, as of now, cannot be expected before a year or so.

So, Merkel announced what is now commonplace among many leaders of countries, that the infection rate probably will infect 70% of the population, and unfortunately, it is absolutely not true what our Health Minister Jens Spahn still thought in January, which is really incredible, where he said that the coronavirus does not represent a danger for Germany,

and that the mortality rate of the coronavirus would be lower than of the common flu – that's what he said in January.

Now, obviously, that that was not the case was clear, already if people looked to China, which in the month of January was waging an incredible battle, and by closing down the entire city of Wuhan and Hubei province, effecting a lockdown for 60 million people, implementing it and also enforcing it and having a population which was very cooperative in doing so, according to the World Health Organization, China has set a new standard in dealing with such pandemics. And the West could have taken that as an example, but people in the West are just too arrogant, too Euro-centric, or too Western-centric, so they thought they could ignore, or even think "this is affecting China and not coming to Europe or the United States"; so they lost three valuable months, maybe not entirely, but obviously, a completely different attitude would have been necessary.

And now, it is spreading and changing by the hour, so people are completely aware of the fact that this is out of control. And I do not want to add to any panic, but it is very clear that the numbers which are announced right now are not accurate. I talked to my colleagues in France, today, and there are only a little bit more than 1,000 tests which have been made in France so far! That is not a representative figure which comes out, then. And we have some cases where people clearly have symptoms, and they try to get tests, and they were told, there are no tests in France right now, France doesn't have the production capability and all the tests have been bought up and there simply are no tests. So, obviously, the fact that in Germany, there are only two deaths so far, as of this webcast [midday in Germany March 11 – ed], they attribute that to the very well testing – now, we have to see.

I think the lesson from Wuhan, and now that all of Italy is basically a red zone, after some very irrational behavior on the side of some citizens, after the north was locked down,

you have quite an advanced situation; but I think the lesson to be learned from all of that is that is that we have to learn from China. We have to get rid of our Western arrogance, and simply look at the way how China effectively dealt with it, and then the only conclusion is, that you have to enforce these measures before you have a mass of cases. That means that if you have anywhere, a region, like some cities or areas in North Rhine-Westphalia, one should apply the Wuhan model immediately. It should be closed down, there should be a quarantine for a certain number of weeks, and these measures must be taken early on, because everything which counts in this is the speed, to take preemptive measures before the virus spreads completely out of control.

So I think we are in a very serious situation, but it's not some moment where you can completely panic, but there are clear ways, and I think the Chinese efficiency with which they dealt with this, should be a lesson for everybody.

SCHLANGER: When you speak of the arrogance, I think you're referring, in particular, to the continued adherence to geopolitics, to the neo-liberal model, the whole idea that the West is superior, the West has solved all the problems. Isn't this what hampers the thinking of people at the European Union and many of the people in the U.S. Congress, and think tanks in the United States?

ZEPP-LAROUCHE: I think the reaction so far by the leading politicians, for example, the European finance ministers – the so-called Eurogroup – they have a meeting on March 16, and on their agenda is first, the European Stability Mechanism, and then something else, and then only third, the coronavirus attack, and it is very clear that the reason why the reaction was so late, and why they didn't use the word "pandemic," because they were more concerned about the stock market, the efficiency and the profits coming from the so-called "pandemic bond" – which is an absurdity all by itself, that you would try to finance the cost of pandemics with bonds from which

people can make a profit, but only if you have the maturity of the bond. So, I think the thinking is still very much dominated by the geopolitical idea: For example, yesterday, I was listening – and one should actually stop doing that! – I was listening to the ZDF news and this moderator reported about the coronavirus crisis, but then, instead of praising what the Chinese accomplished in Wuhan, he took the occasion to blast China and attack it, or to continue to attack Russia, China, that has to stop! Because if you look at it, the only way how humanity will get out of the crisis, is international cooperation. Wang Yi, the Chinese Foreign Minister, has just telephoned the Italian Foreign Minister Luigi Di Maio, and the Chinese offered share their experience, to send their experts; they're donating masks, protective suits, and tests to Italy. This is a completely different approach. And I think the West has much to learn how to respond to challenges which all of humanity is facing. And this whole geopolitical thinking is really one of troglodytes and should be eliminated completely.

SCHLANGER: We see people like U.S. Secretary of State Mike Pompeo continuing to attack China; he calls coronavirus the “Wuhan virus” – you have this kind of attitude, when in fact, what we’re seeing is a significant drop of cases in China. And you mentioned earlier the importance of President Xi Jinping going to Wuhan to talk to the people who are on the front lines. I think it’s important to report this, Helga, because it’s not going out in the Western press.

ZEPP-LAROUCHE: I have proposed something, which may look impossible to some people, but I dare the prediction that the situation will – because of this ineffectiveness of Western response – that the situation will soon come to the point where more and more people are recognizing that what I’m saying is the only way to address this problem. What I have reiterated is my call to have an emergency summit by Xi Jinping, Putin, Trump, Modi, as a minimum combination, to address all these problems. Because it’s very clear that we

need an international cooperation concerning the coronavirus pandemic. This is already threatening the international financial system: We saw, in the last several weeks, several plunges, absolutely of the same dimension as after the 2008 systemic collapse, or after the September 11, 2001 attack; and only because the central banks have now decided to flood the markets, to lower the interest rates – like the Bank of England lowered the interest rate by a half-percent, 50 basis points, today – as if the simple pushing of liquidity would remedy any of the real, physical causes for why the system is collapsing. So, I want to have a mobilization of the population to demand that the leaders of the most important governments – of the United States, Russia, China, and India – need to discuss the Four Points which were proposed by my late husband Lyndon LaRouche, in June 2014, because you need to have an immediate end of the global casino economy, by implementing a Glass-Steagall system; we have discussed this many times on this program, but it is the only combination of measures which would address the problem. Then, you need a national bank in every country; in Germany, we could extend the functions of the Kreditanstalt für Wiederaufbau; have a national bank in every other country; have an international cooperation among these national banks, reinstate fixed exchange rates, and then have agreements about industrial development projects, like the industrial development of Southwest Asia, of Africa, and this will become then, a New Bretton Woods system. There must be cooperation with the Chinese New Silk Road to have these kinds of development plans. And we need a crash program to go into a new platform of higher productivity of the economy, joint cooperation in advanced technologies, like fusion, like biophysics, like space research cooperation. And then, such a summit could implement these measures, and then could have a series of such summits, and that way change the geopolitics, and move towards an international cooperation, a shared future of humanity.

And that shift has to occur. And I'm predicting, and I think

I'm on the safe side in doing so, that the crisis will accelerate, there will be many more unfortunate consequences, and people will recognize that to establish a completely different level of thinking will be the only way out for all of mankind.

If you agree with that, you should help this mobilization. There is a resolution, which is attached to this webcast [https://schillerinstitute.nationbuilder.com/four_laws_new], please sign it, please spread it among your friends and colleagues, get more people to sign it: Because we need a public discussion about this, and public demand that the whole world should move into a completely new way of cooperating and solving these kinds of problems.

SCHLANGER: I've received a few emails from people who have asked, why do we focus on "neo-liberalism" as the problem? What does that have to do with the virus? And I think it's important to look at what Dr. Redfield of the Centers for Disease Control and Prevention (CDC) had to say about the need to rebuild the system: That the so-called "just-in-time" system, which has been accepted as an economic model doesn't work. We need redundancy. And Helga, I think it would be very useful for you to just review again, why this neo-liberal system is the cause, or sets humanity up for these kinds of crises. Because this is what your husband was warning, going back to 1971, with the Biological Holocaust Task Force he set up, and so on.

ZEPP-LAROUCHE: The prognosis of Lyndon LaRouche, which he made on Aug. 15, 1971, when Nixon dissolved the Bretton Woods system by going to floating exchange rates, by decoupling the dollar from the gold-reserve standard and that way, opening the deregulation of the markets which has escalated ever since. My husband at that point had made the prognosis that if the West would continue on this road, of liberalizing the markets, of going with neo-liberal, monetarist policies, that it would end up in a new depression and the danger of a new

fascism; or, one would go to a completely new economic system.

Now, that prognosis has proven to be absolutely on the mark. And the Biological-Ecological Holocaust Task Force which you just mentioned, he set up in 1974, and it was to study the effects of the policies of the IMF and World Bank on the economic system, especially in the developing sector. And in meantime, we have produced *many* studies, which you can all see in our archives, that if you impose such austerity or zero growth policies, especially on the developing countries, that you would inevitably cause the emergence of old diseases and new diseases, because you cannot consistently lower the living standard of entire continents, as the IMF and World Bank have done in the last 50 years, without creating conditions of breakdown. And that is exactly what you see right now: Because you don't have only the coronavirus crisis, you have the locust situation getting completely out of control in many African states, in the Horn of Africa, and in the Arabian Peninsula and Pakistan-India, even threatening to go into China.

Then, as part of this geopolitical, liberal scheme of the West, the refugee crisis: It's not a natural phenomenon, it is the result of the interventionist wars conducted by the Bush Administrations and Obama, with the idea that you have to spread "democracy" and "human rights" and that it's legitimate to made interventionist wars against Iraq – doesn't matter if it's based on lies that there are so-called weapons of mass destruction which Nancy Pelosi, in the meantime has admitted that they all knew it was lie and they did it anyway; Iraq, Afghanistan – these are all the reasons why you have a refugee crisis. The underdevelopment of Africa is a result of these policies.

So that is why I am saying, if we don't get rid of this paradigm, which has many elements – it has geopolitics, it has neo-liberal economic policies; but it also a Malthusian dimension to it. The Green axiom which says that nature, or

some spiders or some ants somewhere are more important than human beings; and I even go so far as to say that I think the reason why there is such an absolutely bestial attitude – I mean, on the coronavirus, do you think that most African countries or Asian and Latin American countries that do not have the health systems we have, do you think they are testing their people? I don't think so. So the figures are in all likelihood completely off, and the ability of these countries to remedy it is much, much less. And I'm absolutely convinced that there are some people who say, "Oh, there are too many people anyway," like Bertrand Russell, who said, you need a pandemic every generation – these are quotes we have published many times! And the absolutely disgusting way how the EU is dealing with the refugee crisis, now again erupting at the Turkish-Greek border, that is a mindset which is disgusting! And it is the reflection of geopolitics, of the Malthusian idea that there are too many people anyway.

Now, Erdoğan, obviously, is playing his own, terrible games. But I think in this moment, where innocent people who have nothing, – the whole thing is that these refugees, even if they're sitting in camps for years on end, and have begun speaking Turkish, and now Erdoğan is instrumentalizing them, that may all be true – that's what the Greeks are saying – but what is the solution to that? You have to stop insisting that you have regime change in Syria, that has to stop. There has to be recognition that the only legitimate government in Syria is the one which the Syrian people themselves elect. There was a constitutional process under way, which is now stopped again; that has to be resumed. There has to be an end to the war. Turkey should not be backed by NATO – this is an insane idea. The U.S. special envoy for Syria James Jeffrey just demanded that NATO should fully back up Turkey against Syria, that is complete insanity: What needs to be done is you have to have peace with Syria, and then you have to have an orderly negotiation between the Assad government and the opposition, to arrange for the return of the Syrians to their own country,

which is what most people want to do, anyway.

So I think all of these assumptions, that you just keep going with the policies which have proven to be a failure, that that has to absolutely stop. I don't see a sign that the European establishment is capable of doing it. That just means we need a mobilization of the population, because this is becoming a serious existential crisis for all of us, and we have to take responsibility to put in a new paradigm – a paradigm of cooperation, and then we can solve most problems; at least over time, we can find solutions to such problems as coronavirus. But we need to change the view of the West towards China and Russia, and this whole idea that regime change is allowed under the pretext of spreading democracy and human rights, is one of these imperial, colonialist ideas which have to go.

SCHLANGER: Another perfect example of that is the expansion of sanctions against Iran and Venezuela for regime change, in the face of this growing pandemic.

I'd like to come back to one other point, which I think you alluded to earlier, which is the financial crisis: We now see, if something is going to be quarantined, we ought to quarantine Wall Street and the Bank of England. The idea that lower interest rates will solve something, but what's going on with the repo lending, the incredible demand for liquidity without any concern for solvency, this is the other aspect of Mr. LaRouche's warnings over many years.

ZEPP-LAROCHE: Yes. I don't know how long this will continue. And I think what the central banks are proposing is completely irresponsible, because the continuous flooding of the markets with money, and the idea to go even to negative interest rates, all of this is already eating up the savings and life's earnings of the population, and is threatening at some point to go into a hyperinflation. So these derivatives must be absolutely written off – this is why Glass-Steagall is so

crucial – and I think the whole EU program as it was announced by EU Commission President Ursula von der Leyen, in this presence of this deplorable Greta Thunberg, that has to go, too! Because you cannot have an industrial state and implement these policies. I think if you want to have hospitals, if you want to have enough intensive care units to deal with such a situation, you have to have a productive society. And that Green policy of von der Leyen it has to go. We need the full package that I talked about before: Glass-Steagall, and the return to Hamiltonian banking, which every time there was a successful economic system in history, whether it was the New Deal of Franklin Roosevelt, whether it was the reconstruction of Germany in the postwar period, these were the principles which were applied, and that is what is urgently required.

SCHLANGER: And while this is all going on, we have this incredible soap opera in U.S. politics around the Democratic nomination. I think it would be very useful, as we come toward the end of this webcast, for you to emphasize again, what do you think people should do, to make sure we can change the paradigm? There's a hunger for change, people are still extremely unhappy, and now, very nervous, both because of the financial crisis and the coronavirus, what should people do? How should they respond?

ZEPP-LAROUCHE: Since you mentioned the U.S. situation, I think it's a big problem, because, unfortunately Trump said he had a hunch that the mortality rates of the coronavirus is much less than what the World Health Organization was saying. Now, I think that he's probably saying that because of the election campaign and he thinks that this will intervene. But I think the reality will assert itself very quickly: This will come as fast as it came in Europe, maybe faster even, and the U.S. right now is really unprepared! The health delivery system was taking even more than in Europe. The Democrats have this Biden now as a major candidate – I can only advise people, there is a very interesting collection of videos which was published by

Consortium News, the author is Caitlin Johnstone [<https://consortiumnews.com/2020/03/06/stop-calling-it-a-stutter-dozens-of-examples-show-bidens-dementia-symptoms/>], and she collected about 20 or so videos of speeches of Biden where you clearly can see that he doesn't have it any more – he's lost it. So the idea to somebody who has clear signs of aging (to put it mildly), to think that you can run him through the Democratic Convention, the election campaign, and then win the election in November against Trump, is also a sign of extreme mental deterioration of the people who think they can do that and get away with it.

So if you look at all of these things, we need a completely new thinking: We are in a Dark Age, the Dark Age is absolutely comparable to the 14th century when the Black Death killed one-third of the European population, and people just went crazy! You see signs of this insanity, already now, and we need therefore, a completely different approach, like it came with the 15th century and the Golden Renaissance in Italy. We can talk about that some other time, but, I think people have to really recognize, we are in a Dark Age, and we have to reject all the assumptions which have led to this present situation.

And I actually would like to make one other point: I think the coronavirus will force lockdowns, it will force measures, schools and universities are already closed for several weeks in several countries; you don't know yet what will be the effect of all of this on the financial system, on the real economy, and I think on these circumstances, where Merkel is talking about 70% of the population will become infected, and if you assume worldwide it may be 100 million people, and then, if you take present mortality rates, it will be 2-4 million people – under these circumstances, we should not have war games. And therefore, I think we need to stop the present NATO maneuver in Eastern Europe, the Defender-Europe 2020: Because obviously, the virus does not stop in front of the

military. And to have these kinds of things going on, when you have an immediate health threat to the population, is really something which doesn't make any sense. So this NATO maneuver should stop. Presently I think the highest commander of the U.S. forces in Germany is a victim of the coronavirus and is in quarantine in Wiesbaden: So, that should just give people to think that the virus does not stop in the face of the military.

And I think we should go in the direction of mobilizing for the summit: I know people think that this is too big, but sometimes, when you are in a real crisis, only if you reach a completely new level of thinking, namely the idea that all the major countries of the world – the United States, Russia, China, and India, as a minimum; and then other countries can come together with these countries – only if you change the level of thinking, and the level of approach, can you find a solution. So if you agree with that, then help us in this mobilization, because, you know, we will do other things: We will call for the rebuilding of the health delivery system, there are other things we can do. But I think because of the complexity of the world situation, the interaction of all of the elements of the breakdown, that we will not solve the problem unless we go to a completely new paradigm, a new system of international relations, and you should help us in this mobilization, and that's the very best thing you can do for your own life and your own future.

SCHLANGER: And I would recommend, toward that end, that people circulate this webcast, get this webcast around, so people can hear the extent of the crisis and the solutions; and secondly, go to our website, and download the call for emergency summit from Helga Zepp-LaRouche, take that to your city council, to your trade union group – well, maybe you shouldn't go too far, but you can certainly use the internet to get it around and get people signing it and support it.

So, Helga, anything else you want to add?

ZEPP-LAROUCHE: No. I think this is a moment where people will be freaked out and it's understandable: But sometimes a shock is also healthy if it helps you to get out of a wrong idea, and to think things through and then move ahead and find a solution. So, I would urge people to overcome your present fears and be confident that if we work together as one humanity, we can solve this.

SCHLANGER: OK, well, with that, we'll see you again, next week.

ZEPP-LAROUCHE: Till next week.

Ekspresopdatering af appellen den 28. februar 2020 til præsident Trump, præsident Xi, præsident Putin, premierminister Modi og andre landes ledere om hastegennemførelse af Lyndon LaRouches fire love

Opdateret den 8 marts 2020

Af Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller Instituttet

De fleste sundhedsekspert er betegner nu officielt coronavirus som en pandemi, og kun et fåtal undgår dette udtryk for ikke at ‘puste for meget til’ markederne og investeringerne i “pandemiske obligationer”. Det står også klart, at denne pandemi vil være dødsstødet for det i øvrigt allerede bankerotte finanssystem, hvor det største aktiemarkedskollaps siden 2008, det hidtil usete fald i udbyttet på 10-årige amerikanske statsobligationer og meddelelsen fra Bostons centralbankdirektør, Eric Rosengren, om at gå over til ”helikopterpenge”, er alarmerende og ubestridelige signaler.

I stedet for at tage ved lære af Kina, som ifølge WHO har sat en ny standard for håndtering af en sådan krise, har de fleste regeringer (Italien og Japan er undtagelser) ikke brugt den tre måneder lange varselstid, som de fik på grund af Kinas effektive alarmberedskab. Det er chokerende – men ikke overraskende – hvor fuldstændig uformående det liberale etablissement har vist sig at være i forhold til at reflektere over det faktum, at det er deres politik, der er årsagen til at hele den menneskelige civilisation nu er truet, og i forhold til at drage konklusionerne og ændre deres fremgangsmåder.

Allerede i 1974 oprettede Lyndon LaRouche en økologisk-biologisk ‘Holocaust- arbejdsgruppe’ for at undersøge virkningerne af IMF og Verdensbankens politik for nedskæring af fødevare- og energiforbrug samt sundhedsudgifter i udviklingslandene – der viste at dette ville føre til biologiske katastrofer, fremkomsten af gamle og nye sygdomme og pandemier. I de følgende årtier offentliggjorde LaRouche og hans bevægelse mange flere advarsler samt fremlagde konkrete udviklingsprogrammer for alle kontinenter, hvis udførelse ville have forhindret den nuværende krise i at komme ud af kontrol.

Selvfølgelig vil de såkaldt industrialiserede lande på en eller anden måde klare krisen, men til hvilken pris? På grund

af privatiseringen – dvs. profitorienteringen – af sundhedssektoren, er der nu alt for få senge til intensiv behandling. Den belgiske læge og leder af den nationale lægefagforening, Dr. Philippe Devos, har netop advaret om, at denne mangel vil føre til nedprioritering af gamle mennesker for de unges skyld, når antallet af tilfælde overstiger antallet af tilgængelige faciliteter til intensiv behandling, hvilket han forventer vil ske. Vil vi vende tilbage til skråplanet med at afslutte ”uværdige liv”, som blev fordømt i Nürnberg-retssagerne?

Og hvad med de fattige lande, som ikke engang har kapacitet til test, endlige behandling? Hvad med lande som Haiti, Nigeria og Bangladesh? Hvad med Iran, hvor sanktionerne af medicinske forsyninger helt klart allerede forårsager unødige tab af mange menneskeliv?

Hvad med græshoppeplagen i afrikanske og asiatiske lande, en fare, som har været kendt i mange måneder, og hvor den latterligt lille påkrævede økonomiske hjælp på \$ 76 millioner ikke er blevet ydet, så der nu er fare for, at græshoppesværmene udvikler sig til en fuldgyldig invasion, der truer millioner af menneskers liv i løbet af kort tid?

Hvad med de barbariske oprin ved den græsk-tyrkiske grænse, hvor politi fra begge sider bruger tåregas mod flygtninge; hvor den ene side muligvis ”iscenesætter” disse mennesker, der absolut ingenting ejer, men den anden side, ikke mindre barbarisk, forsøger at opretholde ”beskyttelsen” af EU’s ydre grænser? Tror EU-etablissementet virkelig, at de kan bygge en ny ‘Limes-linje’ rundt om Europa, (Limes Germanicus var den befæstede grænse, der adskilte Romerriget fra de germanske stammer, red.) mens Sydvestasien og Afrika sprænges indad af en coronavirus-pandemi, en græshoppeplage, sult og desperation?

Dette etablissement vendte det blinde øje til Bush- og Obama-administrationernes interventionskrige, som trods alt er

hovedårsagen til flygtningekrisen. De har ikke haft nogen interesse i at opbygge infrastruktur i Afrika i de seneste årtier, hovedsageligt på grund af deres neo-malthusianske ideologi. Har de i virkeligheden accepteret ideen om at lade denne pandemi og denne græshoppeplage følge deres "naturlige gang"? Og falder dette ikke i tråd med den grønne ideologi, der forkynder at det er godt for miljøet at have færre mennesker?

Der er en løsning på denne eksistentielle krise, men når den såkaldte "elite" er moralsk uegnet til at indføre de nødvendige reformer, har vi brug for en bred mobilisering af befolkningen, der må blive "statsborgere" (Staatsbürger). Der må være et udbredt, folkeligt krav om, at de førende lande i verden – startende med USA, Kina, Rusland og Indien – støttet af andre – må gennemføre følgende trin i omorganiseringen af det nuværende finanssystem:

1) Der må omgående indføres et globalt system med bankadskillelse, efter nøje forbillede af Roosevelts Glass/Steagall-lov af den 16. juni 1933. Inden for dette system skal de almindelige banker stilles under statslig beskyttelse og adskilles fuldstændigt med en brandmur fra de spekulative investeringsbanker, der ikke længere har adgang til de almindelige bankers formuer eller til skatteyderbetalte redningsaktioner. Disse bankers giftige papirer, indbefattet løbende derivatkontrakter, skal afskrives. Berettigede fordringer, der har med den reelle økonomi at gøre eller med den arbejdende befolknings pensioner og andre formueværdier, skal også anerkendes som gyldige i det nye system. Visse former for betalingskrav må dog foreløbig indefrysес og undersøges af statslige institutioner for deres berettigelse.

2) Der må oprettes en nationalbank i alle lande, i traditionen fra Alexander Hamiltons Bank of the United States eller i stil med den tyske Kreditanstalt für Wiederaufbau efter 2. Verdenskrig, således at statslige kreditter kan forsyne den fysiske økonomi med de nødvendige midler for produktive

investeringer. Udstedelsen af disse kreditter må rette sig efter principperne om en høj energistrømningstæthed og en optimal forøgelse af produktionsmidlernes og arbejdskraftens produktivitet gennem en betoning af videnskabelige og teknologiske fremskridt.

3) Mellem deltagerlandene må der indføres et system med faste valutakurser, og der skal indgås samarbejdsaftaler mellem suveræne stater angående nøje definerede infrastruktur- og udviklingsprojekter. Disse aftaler udgør tilsammen faktisk et nyt Bretton Woods-system i Roosevelt's forstand, med det udtrykkelige formål at fremme udviklingslandenes udvikling.

4) Den yderst nødvendige forøgelse af verdensøkonomiens produktivitet for at kunne forsørge en global befolkning på næsten otte milliarder mennesker i dag må tilvejebringes gennem et internationalt hasteprogram, for at virkeligøre fusionsenergi og andre avancerede teknologier, såsom optisk biofysik og biovidenskaberne, for at kunne finde løsninger på problemer som coronavirus, såvel som et internationalt samarbejde inden for rumfart og rumteknologi; dette kan skabe den nødvendige næste økonomiske platform for verdensøkonomien, sådan som økonomen Lyndon LaRouche har udviklet det.

Bælte- og Vejinitiativet, der blev indledt af præsident Xi Jinping, og som 157 lande allerede har tilsluttet sig, tilbyder et konkret perspektiv for at bringe den industrielle udvikling til Sydvestasien og Afrika, hvilket der er et presserende behov for. Kina har tilbudt at samarbejde med alle lande på planeten i et 'win-win-samarbejde' om at udvide Den Nye Silkevej til Sydvestasien og Afrika og på denne måde give et konkret udviklingsperspektiv, hvilket er den eneste humane måde at løse flygtningekrisen på. USA og alle europæiske nationer må og skal samarbejde om denne plan.

Vi, de undertegnede, retter denne indtrængende appell til de nævnte regeringer om nu at handle i dette øjeblik med dets voldsomme udfordringer for hele menneskehedens sikkerhed og eksistens, for at korrigere fejlene i det nuværende system der

førte til den øjeblikkelige krise, og vende tilbage til principperne for det almene vel, nationalstatens suverænitet, fødevare- og energisikkerhed, medens vi antager en vision for menneskehedens fælles mål og et fremtidigt fællesskab for menneskeheden.

Der er intet bedre tidspunkt til at gennemføre disse nødvendige forandringer end lige nu, her i Beethoven-året, hvor hans monumentale værk udgør et smukt billede af et nyt mønster for en bedre fremtid for menneskeslægten.

Underskriv gerne
på: https://schillerinstitute.nationbuilder.com/four_laws_global

Tænk som Beethoven – Video med Helga Zepp-LaRouche den 1. februar 2020

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, talte om hvor meget det haster med at genopdage Ludwig van Beethovens genialitet i år, 250-årsdagen for hans fødsel, for at løse de store kriser verden står overfor. Som hun udtrykte det i en nylig artikel: "Hvor ellers, bortset fra i klassisk musik, kan man styrke og uddybe den passion, der er nødvendig for at se ud over ens egne bekymringer, og for at håndtere de store udfordringer for menneskeheden?" Læs Zepp-LaRouches artikel, der gennemhuller argumenterne fra dem der i øjeblikket handler for at ødelægge Beethoven og selve skønheden.

Her er et afskrift på engelsk af videoen:

DENNIS SPEED: My name is Dennis Speed. We have a very special presentation for today. There will be much time to discuss all sorts of matters of political importance, but certainly after this past week, one thing that can be said for certain about the United States and the rest of the world as well, is that a new standard of truth is required of us and of humanity as a whole. Humanity needs to act without the false need of catastrophe. Many times in history, people have been set in motion by something bad, only to then do something good. We've seen that often to be the motivation for the necessity for war. We don't believe that that's a standard that humanity can afford. We think that humanity should try, for a change, to think like Beethoven. That was a theme of much of the life of Lyndon LaRouche, who is generally talked about as an economist and statesman and Presidential candidate and so forth. But most people are unaware of his work in music.

Recently a volume has been published, entitled Think Like Beethoven, which has a compilation of Mr. LaRouche's writings. I want to refer to something that he said as a way of introducing our speaker. This is in the essay called "What Is Music, Really?" This was actually a conversation that was transcribed in which the subtitle here is "The Principle of Music Is Love":

"The essential thing is love. Music is love. The principle of music is love, mankind's love of mankind. Of what mankind could be. And you want to do something that's beautiful in terms of what mankind's nature says. And if it isn't beautiful, you don't want to do it. You don't want ugly things! And the characteristic of the 20th century was ugly music. From the beginning it's ugly music. And the music has become uglier and uglier and uglier all the time. On every street, even in speaking. In writing. Also in smelling....

"That's the problem. Mankind tends toward the wrong standards

of truth. It starts with the conception that mankind is an animal, and mankind is not an animal. When you start with saying that mankind is an animal, that's when all the trouble comes in. And the only way you can deal with music, really, is on the basis of love. The love of mankind and what mankind can do that is loving of mankind.

"Because the future is: You're all going to die. And what is the passion which corresponds, therefore, to mankind? Since everybody is going to die, what's the meaning of human life? Is it a fact? Not exactly. It's the creation of a more powerful capability of mankind by purging mankind of its own corruption. Extracting mankind into the freedom from corruption. And all practical measures to craft and improve the quality of art is crap, because they are not sincere. They don't correspond to some principle of the matter.

"And this is true: You see it in drama; you see it on the musical stage; you see it in performance of all kinds. The beauty is creativity, per se. It's also the measure of what creativity is."

So today we're going to hear from the founder and chairman of the Schiller Institute, and I think that à proposition is going to be placed in front of us all. And I want to dare to anticipate that proposition by saying the following: The only way to celebrate the Beethoven year, this being the 250th birthday of Beethoven, is to do something that Beethoven would do. And we have an indication of what he would do today, from his opera called "Fidelio." I think you're going to be hearing a bit of this. Exonerating Lyndon LaRouche would be the kind of action that would indicate that we had actually understood how Beethoven thought. We would be doing what Beethoven would have done; thus indicating that we understood how Beethoven thought. The idea of the liberation of the human mind from its own shackles, is something that was addressed briefly by the President of the United States at Davos, when he referenced the idea of optimism and the great Dome of Florence. An idea

which took 140 years to complete.

But it doesn't take 140 years to recognize the truth. And it shouldn't take more than a few months to exonerate Lyndon LaRouche. So, though I know that the topics may range widely in the case of the next speaker from I exactly indicated, I'm going to anticipate that she's certainly going to more than touch on that matter. So, it's always my honor and pleasure to present Helga Zepp-LaRouche, chairwoman of the Schiller Institute, and the founder of the Schiller Institute.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Let me welcome you, and I will try to talk about the subject which Dennis just announced. But let me situate it in a specific context. We just in the last couple of days had quite tumultuous events, where the impeachment drive against President Trump was finally defeated. He was acquitted, and he gave a rather jubilant press conference or meeting afterwards. So it is actually a moment in which one should reflect on that coup attempt, which first was done with British intelligence, the intelligence community of the United States, the heads of intelligence of the Obama administration. If one would live in a different world, one would think, "Shouldn't it be the case that the Left opposes the CIA? Opposes the intelligence community? Shouldn't it be that the liberals somehow have a problem if there is a coup attempt against a sitting, elected President of the United States?"

Well, but we all found out that no such thing occurs. Neither the so-called Left – if it still exists – or the Left liberals had any problem with the fact that there was overwhelming evidence that the intelligence apparatus tried to make a coup by replacing the American Constitution, turning the American republic into a British parliamentarian system; which was emphasized by Dershowitz and others. So, why is that the case?

What my presentation, which is on Beethoven and the question of culture in general, I will investigate why this is. And you will be surprised, some of you naturally know the answer

already, that this behavior of the Left and the left liberals in this entire process, is the result of a gigantic – and I really mean gigantic – brainwashing effort which people are not even aware anymore of why this is the case.

What has this to do with the Beethoven year? We have a full year now of many concerts around the world. Alone in Germany there are more than 1000 concerts performing Beethoven's music. When the first performances occurred, I had the fortune of listening one entire day in an Austrian/Swiss/German TV program to different Beethoven compositions. That is a luxury which you normally don't have, but if you do that, and you listen for an entire day to all the different pieces – the piano concertos, the symphonies, the Missa Solemnis, Fidelio, and many others – it has an incredible effect on you. Because you are being transformed with your mind and your emotions in a completely different universe.

So, it occurred to me that this Beethoven year was a perfect opportunity, because it coincides with extremely important political and strategic decisions which have to take place. Namely, that we overcome geopolitics; that we go away from the danger of the world plunging into another World War, sleepwalking like in the First World War. That you have the absolute necessity to do what Trump set out to do in the 2016 campaign: Improve the relationship with Russia, with China. We have incredible dangers. So, it occurred to me that we should use the Beethoven year internationally to basically have many people participating in the listening of Beethoven, in the performing of Beethoven; in order to develop this unbelievable emotional strength which comes from great Classical music. And which comes more from Beethoven than from anybody else. Because it has been clear to me since a very long time, that we will politically only succeed if we combine our political efforts with a cultural renaissance of Classical music.

Now Schiller, in his Aesthetical Letters, which was his reaction to the failure and collapse of the French Revolution

when the Jacobin Terror had taken over, and therefore the hopes of all republican circles in Europe that the French Revolution could replicate the American Revolution, were shattered. When that hope was shattered, and Schiller said at that time said, "A great moment had found a little people," because the objective conditions to have a change, to have an American-like Revolution were there. But that the subject of moral condition was lacking.

So Schiller then, in his Aesthetical Letters, said that he believed that any improvement in politics could only come from the moral improvement, the ennoblement of the individual. And I believe that is absolutely true. I have made that my own creed for the last half century. That only if individuals become better human beings, that they become more noble in their emotion, their thinking more great about humanity; only then can you move history forward. Schiller, in his Aesthetical Education Letters gave the answer, that it can only be through great Classical art that that can be accomplished. Now, some people would argue, "No, what do we need Classical art for? We also have religion." And I'm not denying that also in religion there is the command to improve. There are other people arguing, "But why do you need Classical music? I don't know it; I don't like it; it's alien to me. Why don't we just concentrate on astronomy, looking at the stars? That is also having an ennobling effect." So, I'm not denying that either; and I don't think there is an exclusiveness between these three questions of Classical culture, religion, and astronomy. But it is great Classical art which does something very specific in order to favor the creative faculties of the mind.

Now Schiller, and also Lyn his entire life, proceeded from that assumption. As a matter of fact, all of Schiller's works – his poems, his dramas – were all characterized and driven by the idea that the result must be the ennoblement of the human being. And the quote you just heard from Dennis by Lyn really

expresses the essence of Lyn's entire work as well. Schiller, Confucius, and some other great thinkers had this idea that the aesthetical education is doing that ennoblement. Because if the person sinks into a great painting of Leonardo da Vinci, or Rembrandt, or listens to a Schubert song, or listens to a beautifully performed American spiritual, then you forget about your greed, you forget about your selfishness. And while thinking in the creative composition you are engaging with, you become a little bit more like that yourself. The more you make that a habit, and the less you do selfish and greedy things in between, the more you become a better person.

Just in parentheses, I want to mention that Xi Jinping, the President of China, also has many times emphasized the need to have aesthetical education, especially of students, but also of all other age brackets of society. Because if people are educated aesthetically, they develop a more beautiful mind and a more beautiful soul. And that is the source of all great works then again.

Now Trump said something just recently, namely that he wants to write an Executive Order that Federal buildings should no longer be modernist, but should be Classical. Hopefully he means Greek Classical and Renaissance Classical, and not Roman Classical, because these notions are sometimes not differentiated. But I think this is a very promising sign that first Trump talks about the Dome in Florence, now he talks about making buildings beautiful. So, we should continue on this road.

Beauty is intelligible. This is a very important point because it goes beyond opinion. People say what is my taste is my thing, and I have the right to find this beautiful, and you have another opinion. But I want to put a notion of beauty against that which is intelligible. It goes to the Italian question of the Golden Mean in Renaissance paintings and buildings, but it is also a standard of composition. It pertains to the famous debate between Schiller and Kant, where

Kant in his Critique of Judgement said any arabesque which a painter throws against the wall is more beautiful than a piece of art where you can recognize the intention of the artist. Schiller got very upset about that, and wrote many of his aesthetical writings exactly to rebut this idea of Kant. He said there must be a notion borne out of reason of beauty, and then if the empirical performance and evidence conforms with that idea of reason, it is good, but not the other way around.

Since we are talking about Beethoven, and I recently wrote an open letter to defend Classical performance of Beethoven and I vowed that I would initiate a campaign to really end the acceptance of Classical music being destroyed by the modernists. And end the ugliness in music, which Lyn also did not like, as you previously heard.

I want to talk to you a little bit about "Fidelio," because this is an opera which is very dear to my heart, and it was very dear to Lyn's heart. The two of us really thought it was our opera, for reasons which I will come to in a second. First of all, concerning the narrative of "Fidelio," it definitely is referring to real historical events. I think more research needs to be done, and if some of you, our listeners and audience, feel compelled to join in that, you are welcome. Because we have certain hints, but in the literature about the origins of the libretto of Beethoven's "Fidelio" there are different views. But I think a very probable hypothesis is that it pertains the arrest and imprisonment of the Marquis de Lafayette, who as you know, was a very much an ally of the American Revolution. And in that capacity, he drew the anger of the then-British Prime Minister, William Pitt, who put pressure on the Austrian emperor to put Lafayette in jail. And there he was for several years in a dungeon. He was then freed among other things, by the courageous intervention of his wife Adrienne, who joined him in the incarceration. And then because of an unbelievable international campaign involving many VIPs appealing to Emperor Franz, he finally was released.

He was released in 1797, and only five months after that, the Frenchman Jean-Nicolas Bouilly published the libretto which Beethoven then used, called Leonore, or Married Love [Léonore, ou l'Amour Conjugal].

This is, as I said, very dear to my heart, because when Lyn was put in jail innocently by the Bush Sr. Administration, I launched something called Operation Florestan. Maybe you can show this picture [Fig. 1]. This was a situation where Lyn was put in jail by a combination of the British, the Bush apparatus, and also there were clearly some collaborations with certain Soviet forces. So, when you read this article, you have to see that in 1989, the [berlin] Wall had not yet fallen, the situation was still extremely tense between the Soviet Union and the West. [See EIR article: https://larouchepub.com/eiw/public/1989/eirv16n11-19890310/eirv16n11-19890310_022-operation_florestan_will_save_la.pdf] So, some of these things have to be seen in the context in which they were written, but I think the setting of putting Lyn in jail innocently, deprived the American population from access to the most beautiful ideas probably ever written and thought in the history of the United States.

What we did with Operation Florestan was that we talked for about five years to thousands and thousands of VIPs. We had probably a couple of thousand signatures from sitting parliamentarians all over the world, from generals, from chiefs of staff, from bishops, from cardinals, from writers, from other notables. And we launched this campaign with the iédea that Operation Florestan, being modelled on the "Fidelio" opera and the example of Lafayette, that we would get Lyn out of jail. That was by no means certain because when Lyn was given this extremely harsh sentence, it was meant that he would die in jail. So, we launched this campaign.

Now I want to talk a little bit about the "Fidelio" to make clear why this is an absolute parallel to what happened to us.

First of all, the actual narrative in the “Fidelio” opera is that Florestan is kept as a prisoner by Don Pizarro, a tyrant who basically keeps him there as a political prisoner because he fears that Florestan might reveal some very comprising truth about Pizarro. His wife, Leonore, dresses up as a man; she calls herself Fidelio. She gets hired by the dungeon guard, Rocco. And Rocco’s daughter, Marzelline, falls in love with Fidelio who she thinks is a man, despite the fact that she has a fiancé, Jaquino. In the beginning of the opera, you hear now this beautiful quartet, for which I ask our singers to get ready. This is still at the very beginning of the setting. The four characters – Leonore, Rocco, Jaquino, and Marzelline – are all singing. The beauty about this quartet is that they all sing about their hopes, their inspirations, and they are all different. But despite the fact that they are all very different, the harmonious composition is one of the most beautiful examples of the art of Beethoven. Now, let’s hear “Mir ist so wunderbar.”

[Quartet performed live]

Thank you very much. The reason why we have to do it like this is because neither YouTube nor the record companies allow you, because of copyright issues, to just use some of the performances. So, that’s why we’re doing it in a little bit of an improvised way; so please have an understanding that that’s the reason why we have to do it that way. This was obviously well done, and extremely beautiful.

Now, after this development in the beginning, Pizarro comes to the dungeon to look at the prisoners, because he has learned that the minister wants to come to inspect things. He is his political enemy. And he is afraid the minister will meet Florestan, and then he could reveal these secrets. So, he wants Florestan to be killed. So, he tells Rocco to go to the dungeon and kill Florestan. Rocco does not want to do it, but then eventually he agrees to at least dig the grave, and have then the corpse of Florestan buried. So, he takes Fidelio with

him, because it is heavy work and he is a little bit old. So, Leonore and Rocco go into the dungeon, and then Leonore asks Rocco that the prisoners should be allowed to see the light of day, because they are in the dark. Then comes the most beautiful chorus, the Prisoners' Chorus, which is very famous. If you don't have it in your ear, you should go home and listen to the whole opera; which you should do in any case.

So then, Florestan, who is struggling in the dark, who has fever, who is feeling horrible, has this beautiful vision that Leonore comes and he sees her as an angel. This again is one of the most beautiful arias you can imagine. So then, Leonore/Fidelio asks Rocco that he allows her to give the prisoner some bread and wine. And while doing that, she recognizes her husband. So, then Pizarro arrives, and he is already moving with the dagger to kill Florestan. Then Leonore throws herself between her husband and Pizarro and says you have to first kill his wife. She threatens Pizarro with a pistol. At that point, the trumpets sound to announce the arrival of the minister. Then, basically the danger is over, and Florestan and Leonore embrace each other and then comes this unbelievable duet of joy, "O namenlose Freude!" While we are hearing this now as an audio, I want you to focus on the absolute beauty of the emotions – the joy, the limitless joy, the nameless joy which unites Leonore and Florestan. It is that emotion which is love; and it is that emotion which is pure joy. The same joy which Beethoven celebrates also in the Ninth Symphony in the Ode to Joy, especially the last movement when he talks about Schiller's Ode to Joy and this becomes the chorus.

So, let's now listen to the "O namenlose Freude!"

[Duet is played]

So after that, the minister opens all the dungeons; the prisoners come out and are free. He recognizes Florestan, his friend, then everybody joins in the great finale, the

beautiful chorus, the so-called Heil chorus where they celebrate the love of mankind, the love between the two spouses, the absolute victory of freedom over tyranny, and what man can do if you have a good plan, there can be absolutely the defeat of all tyrants. This emotion, this idea that if you struggle for a good cause, and that you overcome all the difficulties that you arrive at this higher level of sublime feeling; this is expressed in this beautiful music. So, let's hear the "Heil sei dem Tag, Heil sei der Stunde" chorus clip.

[Chorus is played]

Well, this is only the beginning, and I would really urge you to listen to a very good performance of the entire Fidelio. There is a very beautiful one with Christa Ludwig and probably many others, but I really think you should take the time to listen to the entire opera.

So, well, I had a very urgent need to go and see such an opera. It's a very personal thing, because as you know, in a few days it is one year since Lyn has passed away. And around the Christmas period, I just wanted really badly to see a performance of Florestan. And contrary to my normal habit when I look at the reviews and critiques before I go, which I have not done for a long time, because they are all bad generally. I just went to a performance in the Darmstadt Theatre without checking it out beforehand. And maybe it was a shock, but I think it was a healthy shock, because it was so absolutely terrible that I felt to write the open letter which I mentioned earlier, and which you may have read.
[https://larouchepub.com/hzl/2020/4703-year_of_beethoven-hzl.html]

Because what this opera performance did was not only to apply Regietheater to the staging. Regietheater, as you know, is this terrible thing which was developed in the 1960s and has been used ad nauseum a zillion times since, where modern

Regietheater would just take a Classical composition of Schiller or Shakespeare or some other Classical poet or dramatist, and put his own projection of what he thinks is relevant and how it should be interpreted. Then you have soldiers not dressed in historical costumes, but sitting on Harley Davidsons or being Nazi officers, just to project whatever the personal opinion of the director is. And normally they have at least one naked scene in it; they copulate on the stage. There were performances which were so ugly, actually pornographic. This has been going on for more than 50 years, so it's not exactly original. But until recently, this kind of Regietheater was limited to the staging, the words, but they never really attacked the music.

So what happened in this performance was, not only did they apply all the terrible elements of Regietheater – having film clips while people were singing, so it was completely chaotic – but for the first time, they also changed the music. Namely this grand finale, of which you just hear two minutes of the beginning, and a modernist composer with the name of Annette Schlünz, who comes from the Eisler school tradition. This is this basically going to this whole idea of Brecht and Eisler that you also can have the Verfremdung [distancing] effect which is the idea that you should no longer allow the audience to identify with the people on the stage and become elevated; but you have to interrupt this identification every five seconds by a sound or a movie clip or something which interrupts this process; which makes it absolutely unbearable. So, this woman, Mrs. Schlünz, writes in the introduction to the program that she took this music of the final chorus, repeating a beat, then stopping suddenly, introducing alien sounds, have eight vocalists distributed in the audience who then all of a sudden get up, and if you are unhappy and one of these people stands behind you, you can have a heart attack. Then trumpets from the balconies. She described that she had the fantasy of sitting at the mixing console of the music studio, speeding up the music. That when the actual joy in the

chorus is expressed, according to her it becomes like a jubalization machine; like children becoming completely hyper when they lose control of their emotions.

So obviously, this woman is completely unable emotionally to comprehend the sublime notions of the music expressed that we saw with the nameless joy, or the love between the couple, or the joy of the victory over tyranny. All of this is alien to them.

Now, where does this come from? Well, this comes all from a very sophisticated, extremely huge CIA operation called the Congress for Cultural Freedom. This was an operation in the postwar period which broke up as huge scandal in 1967. Just recently, there was an exhibition at the occasion of the 50th anniversary of the founding of this CCF in Berlin. There was an article in the Frankfurter Allgemeine Zeitung daily where the author, in a very rare moment of honesty, says – the title of the article is “How One Steals the Big Words”; meaning freedom and so forth. He says: “The worrisome quintessence of what the CIA did is that they did not sponsor some sinister right-wing ideology, but they helped the left liberalism to become the hegemonic mainstream standard of intellectuals in the West today.” That is exactly what I referred to in the beginning. Why is it that the Left and the liberals are siding with the CIA against Trump and against being on the side of the coup? This is the result of this process.

How did the CCF work? Remember that we are soon celebrating the 75th anniversary of the end of World War II, where the United States and the Soviet Union fought together in the fight against Nazism. This was going very deep. You will have on the 26th of April in Thurgau at the Elbe, the celebration of when the American and Soviet soldiers met for the first time. This was a very emotional event. For the Russians, this goes extremely deep, because they lost in the Great Patriotic War [World War II] 27 million people. They have absolutely not forgotten that, and they feel, when they allowed for example

the German unification in 1989, all the promises were given to them that NATO would never expand to the East, never to the borders of Russia. They feel a tremendous sense of betrayal. This is a whole other story, but going back to this unified fight between the Americans and the Soviet Union, this was the case when Franklin D Roosevelt was still President; who had unfortunately a very untimely death at the end of the Second World War. When Truman came in, this was a much smaller man, and we all have heard from Lyn that he said when he was in India, and he got the news, the soldiers around him were asking "what do you think this signifies?" And Lyn said, I think we just lost a great man for a very little man.

It was the little man Truman who succumbed to the influence of Churchill in the postwar period. Therefore, this great alliance between the Americans and the Soviets was then replaced. Churchill announced in this famous Fulton, Missouri speech on March 5, 1946, where he announced practically what became the Cold War. That meant in the United States, elements of what Eisenhower would later call the military-industrial complex, which has turned in the meantime to what people mistakenly the Deep State, which is really the British subversion of the American intelligence services. They got more influence. In order to change the positive alliance between the Americans and the Soviets into a Cold War, and therefore a geopolitical confrontation, they thought that they had to change the axioms of thinking in the American people, but also in the European people. They had to change that which had allowed Franklin D. Roosevelt, who was after all very much anti-Wall Street, and they wanted to make sure that these values were absolutely replaced.

So in the United States, it was the attack on the tradition and heritage of Roosevelt, and in Europe it was especially that people thought they had to really destroy the roots of the people in their European Classical tradition. The CCF under the leadership of Allen Dulles and Frank Wisner, who at

that time was the head of the Office of Policy Coordination in the State Department, were leading the effort. The CCF later was moved into the department for Covert Operations, and then proceeded to set up a huge cultural warfare in 35 countries. They set up 20 major cultural magazines; they controlled practically without exception all art exhibitions, concerts, who became a famous painter, who became a famous author or musician. Many of the people who cooperated with that were unaware of what they were part of; but some of them absolutely were aware.

The CCF was in continuation with the Frankfurt School, which had moved in the Second World War to exile in the United States. It was taken over by the U.S. intelligence services. One was Marcuse, another one was Theodore Adorno. Adorno explicitly said that it was now necessary to eliminate all

. In a piece called "Cultural Critique and Society" in 1949, he wrote that after the atrocity of Auschwitz, no one could write any poems anymore. He also had the absolutely insane idea that it was German idealism like that of Friedrich Schiller which would lead automatically to a radicalism and Nazism. So, that is something I really want to make a point for people to think. The image of man which is associated with the German Classical period, with the thinking of people like Lessing, Bach, Beethoven, Schiller, Humboldt, and many others, is an idea where man is principally good. Man is limitlessly perfectible. The aesthetic education allows for all potentialities in the human being to develop into a beautiful soul, into a beautiful mind, into genius. This idea of the potential of every human being to contribute through his or her self-perfection, to the common good of humanity is a very beautiful idea of man. And it has absolutely nothing to do with, and is the total opposite of what the Nazi ideology was, which was a blood and soil ideology. It was the racist idea that the Aryan race is superior to the colored races. That is what you find today in some people who say that China is the

first time there is a threat coming from a non-Caucasian race to the West. Here you have it; that is Nazi ideology. I don't need to tell you who says these things.

Now, one component to understand the work of the CCF was that also the CIA at that time started the idea that it is OK to lie. That if you have a national security reason or whatever you call it to be such a reason, it allows you to just say whatever you want, and to put in the world all lies possible as long as you have creditable deniability and you can pull you neck out the situation later on. Remember, more recently, Bolton basically said that it is completely legitimate to lie for such reason.

Obviously, the question of how the Classical German culture, which was probably the most culturally advanced period in the history of mankind; and I want to debate that if somebody wants to pick a fight. How did that end up in the pit of the 12 years of National Socialism, is obviously one of the most important questions. How does a great culture plunge into the depths of horrible things? This is a question which Americans had to go through in some recent administrations as well. How did the beautiful idea of the American Revolution turn into what was the policy of interventionist wars and everything we know? That transformation in Germany is a long story; a lot of things went into it. The Romantic movement which started maybe innocently as a literature movement, but became political and was taken over very quickly. The cultural pessimism which went with it; the destruction of the Classical forms through Romanticism; the actual cultural pessimism of people like Schopenhauer; Nietzsche; the different youth movements; the anti-technology youth movements before World War I. Then naturally, World War I, which was a long-orchestrated, British-steered event. The Versailles Treaty, which was completely unjust and could not function for a peace order. The Great Depression of 1929 and the beginning of the 1930s, and then finally World War II, and the takeover by the Nazis.

But this is a long, complex story, with many factors going into it. A lot of manipulations. And the role of the British can be traced in many of these aspects.

So, I just say this: to say that the argument of Adorno, that it was German idealism that led to the Nazi atrocity, is just one of these absolute lies.

The CCF then proceeded to deliberately attack Classical music, Classical culture, Classical painting, Classical poetry. For example, they had an enormous repertoire. In 1952, they conducted a one-month music festival in Paris, which they called "Masterpieces of the 20th century," with more than 100 concerts, ballets, operas, and they introduced all the modernist composers, atonal music, 12-tone music, Arnold Schönberg, Alban Berg, Paul Hindemith, Claude Débussy, Benjamin Britten. Some of these are full-atonal, some are mixed forms, but it was all meant to destroy the idea of Classical composition.

Why is this so absolutely bad? Because the idea that in a chromatic scale, all tones have an equal status, eliminates the possibility of the higher degrees of freedom, which you have if you have a polyphonic, harmonic contrapuntal composition, because it eliminates the possibility for ambiguity, for moving from one scale into another, of creating and fully exhausting a musical idea. It completely eliminates the idea of Motivführung [thorough composition], discussed so many times by Norbert Brainin, the first violinist of the Amadeus Quartet, in long, long beautiful discussions with Lyndon LaRouche: namely the idea that you have a musical idea – a poetical idea, put into music – and then, through thorough composition, you develop this, you exhaust the potential, and you come to a conclusion.

Now, that technique has been described, and should be studied, by Norbert Brainin in beautiful master classes he did with the Schiller Institute, for example, in Slovakia. Lyn has written

in the book Dennis showed you in the beginning, Think Like Beethoven, how Joseph Haydn's music was developed then by Mozart in the Haydn Quartets, reaching the complexity of the late Beethoven Quartets.

Lyn has basically said that Beethoven's achievement in counterpoint, has never been approximated by any composer to date. I think I can absolutely agree. Lyn even said—and I know some people were upset when I mentioned this recently in a webcast—that Beethoven is the absolutely towering giant of all composers. People said, "What about Bach?" I'm not denying Bach. But I have a quote by Lyn where he says: "Beethoven marks an Everest, which dwarfs even Monteverdi, Bach, Mozart, Schumann and Brahms to be foothills." Now, I'm not deprecating these composers. I just want to say that Beethoven is in a completely different league of composition, by applying this method, really in the most advanced form.

Now, Lyn wrote, over 100 pieces on music, where in this book you only find some of them. Already in 1976, he wrote a piece called "Laughter, Music, and Creativity," which for Lyn was pretty much the same thing. He said that the 12-tone, or atonal music is a reactionary retreat led by dried-out 20th-century composers, who cannot compose. He again makes the argument, that the degrees of freedom are completely eliminated.

One important point, in my view, in this whole thing, is what the harmonic contrapuntal, polyphonic form of composition allows, it creates stress; it creates dissonance. But then, in a lawful way, in an expandable, lawful way, these stress moments get resolved, and you have the sense of completion. While in atonal and 12-tone music you have a lot of stress, for sure, but it's never resolved. The audience is left with a complete feeling of disarray. And, therefore, exactly what the purpose and beautiful function of great Classical music is—that it elevates the emotion, that it elevates the mind, makes mankind more noble—that is completely destroyed. The

whole idea of aesthetical education is denied, it's opposed, it is meant to be made extinct. This is why this is such a devastating attack on this idea, that a moral improvement of the population can be accomplished.

What Lyn wrote in "What Is Music, Really?" which he gave as a talk on May 10, 2015, is that beauty is creativity per se, and the aim of it is to unleash the beauty of mankind. That was something that was absolutely known by many people. It was known by Confucius, who basically said that if you look at the music of a country, you can say what kind of state that country is in: whether it's disorganized, whether it's functioning, or not.

Now, if you apply that Confucian principle to the United States, or much of Europe today, you can say these countries don't function very well, because their music is, for the most part, pretty horrible. It was also what Albert Einstein, for example, celebrated: Many times before he could continue working on his physical discoveries, he would play the violin, and put himself in that kind of a creative mindset.

That is why I think we cannot allow the destruction of Beethoven. This is why the defense of Classical music, of not allowing people to desecrate the greatest music ever written, that is why I wrote this appeal, asking not only all the lovers of Classical music in Germany, but actually all over the world, that we declare this Year of Beethoven, to be the end of the tolerance for ugliness.

I'm not saying we should forbid it. Let them have their atonal concerts. Let them have three people in the audience, because normal people really don't like that kind of music, but, let them have it. I'm not for banning it. I'm just saying they should not have the right to destroy the great compositions of the Classical composers, just because they cannot write any music themselves which is beautiful.

I also absolutely want to urge you, that the Beethoven Year must also be the year of the exoneration of Lyndon LaRouche. If you read what Lyn writes about music – it should be astonishing to anybody to find somebody who's a total politician, a statesman, an economist, a scientist, and that he would also have such unbelievable knowledge of music.

I can remember one time, when Lyn was talking with Norbert Brainin for two days, when he visited us at our farm, that after these two days, Norbert Brainin said: "This man knows more about music than I do." I absolutely can agree with that. Because Lyn knew not only the inner meanings of all the works, the historical periods, but he also knew especially what it meant to "play between the notes," to have a sense of the inner intention of the composers, and he could communicate that in the most beautiful way.

The fact that Lyn's ideas are being denied to the American people, and to much of the world population, because of the unjust incarceration, because of the same apparatus which was behind the coup against Trump: I think that when President Trump said a few days ago, that one must guarantee that what happened to him, with Russiagate and with the coup attempt, must never happen again – well, there is one absolutely durable way how this will never happen again, and that is the exoneration of Lyndon LaRouche. Because, when that happens, it will become clear, that the apparatus of British infiltration of the U.S., of the idea to run the world as an empire based on the Anglo-American special relationship – which was put into place since Teddy Roosevelt, and which has been revived by many Presidents in the meantime – and that is the apparatus which tried to destroy the Presidency of President Trump.

So, if my husband is exonerated, for the sake of the beauty of his ideas, then a durable freedom in the United States, with the United States returning to be a republic, will be absolutely possible.

So, let's make the Year of Beethoven, the year of the exoneration of Lyndon LaRouche. [applause]

SPEED: Thank you very much, Helga. We'll go right to questions. I want to know whether we have a copy of A Manual on the Rudiments of Registration and Tuning. OK. If we don't have it, let me just mention something as we go to questions. Some people know that it was Lyn who commissioned the writing of A Manual on Registration and Tuning. John Sigerson was one of the co-writers of that. He's here. Also Renée Sigerson worked on it.

I cite this because perhaps John or Renée will say something about the occasion at which Lyn began to insist that the problem with the music he was hearing, was that it was incorrectly tuned. Many of us could not figure out what he was talking about. We knew there were different tunings, and we knew that the tuning at the Metropolitan Opera was high. But he was insisting on something that then ended up being verified by Liliana Gorini, the leader of the LaRouche movement in Italy, one of our key members there. Working with her father on this, she went to the library and discovered a document involving Giuseppe Verdi having passed a law when he was a member of Parliament, legislating that the tuning should be at A=432, which was exactly what Lyn was talking about.

I don't tell this story to impress people. I tell it to say that there are some very fundamental matters that we want to get at with this. We don't want to avoid controversy, is what I'm trying to say. Because, by not avoiding the controversy around this question, for example, the issue of European culture which will be one thing I will be referring to in a minute—by not avoiding that, not avoiding the controversy around what's ugly, what "taste" is versus "good music"/ "bad music" – by not avoiding that, we might be able to reunify this nation. It's probably the only actual, efficient way to do it.

So, it's very important for us, in this discussion today, to take up all those questions – or begin the process of taking them up. I just wanted to say that, as we go to the questions. Again, I'll alternate with the questions here, and then I'll alternate with the questions that have been sent by email or YouTube, and so on.

Q: Hi Helga, this is Denise [ham]. I wanted to bring up the fact that in the Western world, in the United States, in particular, there is a war against children going on. In fact there is a book by that name and it was rewritten and updated, and 10 years later, it was *The War Against Children of Color: Psychiatry Targets Inner City Youth* [by Peter Breggin and Ginger Ross Breggin]. In this book it puts out the idea, that children as young as 5, 6, 7 years old, especially Black children living in poor areas, were targeted; and the idea was that they were going to grow up to be criminals, and they said this explicitly. And what did they do to stop this? They brought in Ritalin and other mind-destroying drugs.

You can imagine, we know that the human brain is not completely developed until the 24th year of life. And you have at the age of 5, 6 and 7 children being put on Ritalin, so they are being destroyed.

Also, besides that, you have this newest thing in New Jersey, and I think across the country, is that children in middle schools are being taught about "gender issues," you know, "what sex are you?" This is destroying these children, confusing them, and it is mental rape – this is mental rape against children. Rather than having the idea of beauty, and music, of poetry, science being brought up in class – this is what you have. I would like you to address that and let us know what you think can be done about it. Thanks very much.

ZEPP-LAROUCHE: I think this is something which, if it's not corrected, will lead to the demise of the West. Because there is right now a huge campaign against China: That there is

supposedly a fight of the systems, where the Chinese represent a threat to the value system of democracy, of human rights, of the liberal system of the West, and that that must be somehow contained and be defeated.

I can tell you that if we cannot, in the United States, or in Europe, for that matter, go back to a Classical education in science, in culture, and leave the trends you just described correctly, Denise – the absolute exposure to violence, through video games, the drugs; the addiction to digital overconsumption, children who are left by their parents and their environment to watch and play for hours and hours on their laptop, on their smartphone, on their Play Station, there are now many neurological studies which show, that when you do that, the synapses of the brain connect in a completely different way, and completely eliminate the possibility for truly creative work.

Now if you take that brain damage, which is caused by these phenomena, and also the whole idea of Ritalin, and the drug addiction, the violence – if you take all these factors together, I can tell you that our youth are not going to be an effective, competitive, or even equal, partner in the world community. Because the Asians are not doing that. I mean, sure there are some problems with the digital addiction in Asia as well.

But they are doing something we are not doing in the West, and that is, that they are reviving their 5,000-year-old ancient traditions in philosophy, painting, poetry, and are very proud to be some of the cradles of civilizations. They combine that idea of being based in the best tradition, with an absolute optimistic future orientation, which you see in terms of their ambitious programs for space colonization, for fusion research, and other breakthrough areas of knowledge.

So, I think that the West – I'm saying the "West," because things in the United States and Europe are similar in this

respect – if we do not shape up and really go back to a universal education, in the tradition of Wilhelm von Humboldt, who was the co-thinker of Friedrich Schiller; and he was one of the pillars of the German Classical period, who by the way, was extremely influential in the education system of the United States throughout the 19th century, and he had this idea that you had to have as a goal of education, a harmonious person, by teaching in certain areas which are more suitable to this effect than others: namely the command of your own high language, in the best poetic expressions, that would mean Shakespeare and other great poets who have written in English; then the universal history, natural science, philosophy; and that would then lead to the idea of the development of all potentialities, which are embedded in each child.

That was the Humboldt system, which existed in Germany, at least in some form until 1970, when it was replaced by an education reform, which consciously threw out that idea. But it is something which influenced every professor in the United States in the 19th century, who either studied in Germany or who studied with somebody who had been influenced by Humboldt. So there is an American tradition to connect to that. And I think that is what we have to fight for, because even if you don't agree that this is what should happen, I think if the West is not going back to its own best traditions, they will just be pushed into the corner of history, and will become completely irrelevant.

Now I know that in the United States there is right now a tremendous possibility, because President Trump announced in his State of the Union address that he wants to fight for the full funding of the Artemis program: If you want to have lots of children and young people become astronauts, space scientists, and work on this perspective, you have to have an education system which goes with it, and you have to transform a lot of the children who are now in the condition you are describing, and actually get them in such a better condition;

which is why we need a space CCC program [FDR's Civilian Conservation Corps], which must absolutely focus on this unified, harmonized personality, because, as Krafft Ehricke said: It is never the technology which determines whether it's good or bad; it's always the human being, who uses the technology. So we have a tremendous job in front of us; I think the potential is absolutely there, but it needs a real studying of what must be such a humanist education. And I think this is what only our organization can bring into this fight.

Bolt ons fremkomst er tegn på desperation

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp LaRouche d. 29 januar 2020

Idet rigsretssagen er ved at falde fra hinanden, vendte de britisk-amerikanske kupmagere mod Præsident Trump og de amerikanske vælgere sig forudsigeligt mod avisen New York Times for at give en forpremiere på John Boltons "erindringer", i forsøget på at pumpe liv ind i deres forsøg på regimeskifte i USA. I sit ugentlige webcast påpegede Helga Zepp-LaRouche, at dette er et tegn på desperation, da deres retssag effektivt er blevet tilbagevist af Trumps juridiske repræsentanter, og en betydelig del af befolkningen er rasende

over det forfatningsstridige angreb på præsidentembedet, og de stigende vanskeligheder de har med at dække dagligdagens nødvendigheder.

Den største fare som de imperiale kræfter bag kuppet står over for, har været Trumps forpligtelse til at ville skabe bedre relationer til Rusland og Kina. Ikke overraskende bliver Bolton, en af dem der er bittert imod et sådant skifte i USA's strategiske politik, nu omfavnet af demokraterne, der ellers tidligere stempledte ham som en uærlig krigsmager. Dette seneste udbrud på vegne af krigsfaktionen sker, mens præsidenten fremlægger sin fredsplan for Mellemøsten, som LaRouche har beskrevet som et muligt første skridt hen mod en udvidet forhandlingsproces – en proces der må inkludere palæstinenserne, såvel som russerne.

Med socialt kaos verden over og en stadig truende fare for krig, opfordrede hun seerne til at blive aktive i kampen for at besejre geopolitikerne med et stormagtsmøde, der kan garantere sikkerhed og økonomisk samarbejde. Et vigtigt aspekt af denne aktivitet må være en genoplivning af den klassiske kulturs rolle som et middel til at opløfte befolkningen.

TRANSCRIPT

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger from the Schiller Institute with our founder and President Helga Zepp-LaRouche. Today is January 29th, 2020. And as most of you are well aware, we are in the midst of this crazy impeachment trial in the U.S. Senate. There have been some significant developments in the last hours, the last couple of days, including the resurfacing of John Bolton, courtesy of the lying New York Times. Helga, what do you make of this situation, where it's headed now?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: I think the emergence of Bolton, while naturally its designed to put the nail in the coffin for the

impeachment of Trump, is also a sign of desperation. Because they could not prove the case, there is no criminal act which they could attribute to President Trump. But Bolton who obviously was guided to write this book – it's supposed to come out and spill the beans about what Trump supposedly did in the phone call with President Zelensky of Ukraine. Now, this is obviously an act of desperation on the side of the Democrats, because, if you remember, they used to attack Bolton as a liar, as a completely untrustworthy fellow, but now they are relying on him as the key witness.

Where this will go it's too early to say. It's Wednesday. Friday is the vote. If the Senate will allow more witnesses, in which case it would open up not only the potential to have Bolton testify, but the Trump team could bring into the Senate hearing all the other crucial people – Joe Biden, Hunter Biden, the so-called "whistleblower," and many others. Adam Schiff, for example, they could bring out the entire British involvement in the coup attempt against Trump from the very beginning, the Christopher Steele dossier, the FISA Court, all of these things which were mentioned in the Horowitz report. So it could become a big mud fight. And if the Democrats succeed in getting Bolton as a witness, then maybe you have to have the whole truth out. That was the view of President Trump in the beginning. He said, let's have a big discussion. Later he changed it and said it may be bad for the country to drag this out indefinitely. But if it comes down to that, then maybe the whole truth has to come out.

McConnell, the Senate Majority Leader, said he doesn't have the vote to block the witnesses. This is today, we have to see how this goes until Friday. But I think it is very clear that this is not functioning with the American people. We have picked up an increasing mood of the American population, that they really are enraged. And if you need one proof, yesterday, Trump appeared at a rally in south New Jersey, and there were 175,000 people registered to go to this rally. Naturally not

so many could, but that shows you there is a tremendous ferment, and south New Jersey, that is where the so-called "deplorables" live, this is a poor working-class area and obviously this is where Trump is resonating very big in the population.

So, I think we are probably in the end stage of this coup attempt, despite the fact that the Democrats have stated their intention to keep dragging this on. Maxine Waters, for example, said they will continue this impeachment throughout the election campaign; but I think the Democrats are playing a very risky game, because the population is really sick and tired of this whole story.

I think it is becoming very clear this is a coup. There is another very interesting blog piece by Pat Lang, who says that in his former capacity as a person working for the CIA or the military in the dark field of covert operations, he recognizes that there was a continuous political campaign against Trump from day one, and if one operation doesn't function, they pull up another one: This was Russiagate, then Ukrainegate, now the impeachment, and the Bolton thing being the latest such operation. So it is really a battle where the role of what some people mistakenly call the "deep state" – it really should be better called the Anglo-American British Empire intelligence apparatus – the role of these forces is becoming very, very open. And I think that that may change the character of politics not only in the United States, but internationally, for good.

SCHLANGER: You mentioned that the case was not proven by the Democratic managers. In fact, I think Trump's attorneys did a very good job of countering it. One of the most significant was the testimony of Alan Dershowitz, who made the point this was not just against Trump; it's against the Constitution, it's against the American Presidential system. I think that was quite significant, don't you?

ZEPP-LAROUCHE: Well, Dershowitz is not a Trump supporter, he is a Democrat, and he had been very critical of Trump in the past. But he argued very strongly on the question that what is at stake here is the American Constitution: That this is a blatant attempt by the Democrats to turn the U.S., as a republic based on the Constitution, into a British Parliamentary system, that this goes completely against the will of the framers of the Constitution. He takes apart these arguments by the Democrats very efficiently. For example, this ominous notion, which they all of a sudden treated as if this would be the final proof of Trump's crime, that in the discussion with Ukraine that he pursued a quid pro quo. Now Dershowitz says, so what about it? Even if everything Bolton is saying would be true, this does not constitute a crime, because a quid pro quo is what every head of state uses in any negotiation with any other state, so it is nothing special; it is what normal negotiations among states are. And I think these kinds of arguments which demystify the ghosts which are being created artificially, like this ominous quid pro quo, that he takes it down and takes it apart as a constitutional lawyer, I think is very, very useful. Because there is a lot of confetti spread around and thrown around to have a voice arguing for constitutional matters is extremely useful.

SCHLANGER: I think one of the things that came out from Dershowitz and others is this argument that a policy disagreement is not the basis for impeachment. And Helga, from the beginning we have been emphasizing that you have to look beyond the so-called facts of the case, because the facts of the case don't exist. But what does exist is this coup, and we see this again in terms of the re-emergence of Bolton who has been opposed to what President Trump was trying to do in working with Russia.

How do you explain this to the American people? I think this is something that has not been fully explained fully enough by the President's team, but I think we've done the job. How

would you explain it?

ZEPP-LAROUCHE: Well, Trump – who obviously is not a simple person, he has many sides to him; he does use a language which antagonizes a lot of people – and therefore it is actually very important to note the fact that, despite the fact of all these things which one can argue “is this the style I like, is it not the style I like” – the point is the biggest mortal danger to the existence of the British Empire is the demonstrated willingness by Trump to seek a better relationship with Russia and China. And that has to be understood, because that is the most important. He has made clear that, given the opportunity, he is absolutely easy with Putin; this was demonstrated especially in the Helsinki summit, despite all influences around him to the contrary. He does want to have a positive relationship with China. He still calls Xi Jinping his “good friend.” He praises the great culture of China. And from the standpoint of the British Empire this is the end of them, because once they lose the ability to manipulate the great powers in a geopolitical manner, one against the other, then they will absolutely vanish. And given the potential which we have helped to create in terms of having a summit of these major powers, they are really in a panic.

So, I think it is important for the people who support Trump, especially in the United States, people should really think through, the world is in a terrible condition. We are sitting on a powder keg of a potential blowout; there are many problems we can address as we continue to talk. And there is no way how to solve these problems, unless you have a new level of politics which overcomes geopolitics, and that requires that at least the three Presidents of the United States, Russia and China work together and work out solutions for the world’s problems. If that does not occur there are incredible dangers.

So, the people who are anti-Russian but pro-Trump, or people

who are pro-Trump and anti-China, they should really rethink their prejudices. Because a lot of what people think they know or what their dear opinion is, is the result of psychological warfare coming from the mainstream media and other operations. And the fact that Trump wants to have a positive relation with Russia for the sake of world peace, positive relations with China, is the most important factor of the strategic situation and it really explains almost every other aspect of the strategic situation.

SCHLANGER: We see this very clearly in the reaction of Adam Schiff, with trying to use Bolton as the key witness. Schiff, in his presentation as a Democratic manager, constantly stressed, we're at war with Russia. And he lied about this, he made the whole case again, the Mueller case on Russia; and it showed that this is a pro-war faction in the Democratic Party that's opposing Trump.

In this context you mentioned the British Empire, the geopolitics: We've now seen at least the beginnings of the so-called "deal of the century," of a peace plan for the Middle East. From what you've seen so far, what's your analysis of this?

ZEPP-LAROCHE: Well, I mean we knew this was in the makings, it shows the handwritings of Jared Kushner. It is a first step and I think if you look at the international reactions, which I will mention in a second, it shows it has at least the potential to start a negotiation process. If you look at the proposal itself, naturally it was proposed between Trump and Netanyahu, who faces criminal trial back at home, so he was probably very happy to have that occasion. And it gives Israel practically everything they would possibly ask for: It reaffirms Jerusalem as the unified capital of Israel; it says the settlements are okay in the West Bank; the Golan Heights, the Syrian territory, belongs to Israel, so it has all of these things. It gives security guarantees to Israel fully.

The interesting thing is, that it does talk for the first time about the U.S. promoting a Palestinian state. Now the Palestinian Authority was not involved in the discussion, so they even rejected this plan before it was published, because they said all the decisions made before, point in the direction that it does not represent any Palestinian interest. President Abbas called for an emergency summit of the Arab League, which will take place on the Feb. 1. Naturally, the proposed Palestinian state, from a territorial standpoint, is extremely meager. It basically cuts out a lot of the interesting parts. To make it viable, will be very difficult. The proposed money over a certain period of time of \$50 billion is not a hell of a lot.

So I think the reactions to it – I would like to mention a couple of them – first of all, Netanyahu will immediately leave Washington and go to Moscow to discuss with Putin. Various Russian spokesmen, Lavrov, Peskov, Kosachev, the head of the International Relations Committee of the Federation Council, they all said they would study it, we will look at it intensively; and negotiations have to be based on the involvement of the so-called “quartet” – the quartet meaning the United Nations, the EU, Russia, and the U.S. In any case it's an international approach and even the EU foreign representative, Josep Borell, said it has to be based on respect for all the UN resolutions concerning Israel-Palestine, and the representative of the UN General Secretary said, it has to be in respect of all UN resolutions, including the one that Israel has to go back to its pre-1967 borders. So that naturally is not what's here proposed, but that is the reaction from international forces.

I think it's useful to start a negotiation process provided that the Palestinians agree to that, which they have not so far. But I want to say very clearly, that it is good to give security guarantees for Israel. That is absolutely crucial. But I think there is not going to be a peace in the region, in

Southwest Asia, if you don't give security interests to all relevant parties, and that includes emphatically Iran. If people go back in history and look at which peace treaties functioned and which didn't, you have the Peace of Westphalia which explicitly formulated the principle that for the sake of peace, you have to take into account the interest of every other, and that's why the Peace of Westphalia was such a groundbreaking work and led to the whole development of international law; as compared, in total contrast to the Versailles Treaty, which going against all historical evidence, presumed Germany was the only guilty party for World War I, all the reparations had to be paid by Germany, and that laid the ground for the developments which then led to the Great Depression of 1929 and naturally the emergence of the Nazis, and it led to World War II. If you don't have a peace which takes into account the interest of every party, it cannot function.

And most importantly, you have to look at the region as a whole. You have to look at Afghanistan—a mess; Iraq—pretty bad; Syria—totally destroyed from the senseless war; Yemen. You can even go into North Africa: Libya. Look at the result of what President Trump clearly wants to end, namely, these endless wars. Therefore, if you want to reconstruct this area and have a durable peace, what you need is an economic development for the entire Southwest Asian region, and that can only happen if all the great powers work together. I think the immediate perspective is given, because the Chinese have offered to Afghanistan, to Iraq, to Syria, to extend the New Silk Road. Also the Arabs have many interests of cooperation along the Silk Road with China. That is the only way how you can have the hope to calm down this region. And rather than trying to continue geopolitical games, I think all the great powers—Russia, China, India, the United States, European countries—they should all join hands and reconstruct this area, and then you can have the hope for peace.

So, I think the extension of the New Silk Road from China via Iran, Iraq; into Turkey, Syria; into Egypt, all the way to Africa, developing Africa in the same way. Then, through Turkey, extend the New Silk Road to Europe, to the Balkans; to connect via the Central Asian corridors – If you have a total peace plan like that, I think it can be really the basis for peace.

And I would hope now, this is now a first step. It needs to have more steps. But I think it's a negotiation basis, and people should take a positive attitude, and then, hopefully, it can lead to the result of a real peace in the region.

SCHLANGER: As we're discussing these things, there's been something that has just emerged as a strategic concern in the last days, really last weeks: the spread of the coronavirus out of China. President Trump, in a comment a couple days ago, praised the Chinese for the way they're handing it. The anti-China lobby is going crazy against China. What's your assessment of where we stand in dealing with this virus?

ZEPP-LAROCHE: Well, one of the leading Chinese scientists, who is charge of managing this crisis, said that he thinks the peak of the epidemic may be in ten days from now. That would be a very good news. China has done a very big job, by putting about 60 million people into quarantine. In major cities, people are being told to stay home. They have a letter out for the elderly, that they should especially not leave their apartment, because they are more at risk than other people. I think it is an incredible job. There was just a meeting between President Xi Jinping and the leadership of the WHO, the World Health Organization. They praised China, by saying they did an absolute fantastic job, by also giving a standard of how to deal with such a crisis. From an objective standpoint, there is no question that China is handling this extremely well, building three hospitals of more than 1,000 beds in a week – I don't know what other country could do that at this point.

As you mentioned, there are also some really degenerated minds, who have absolutely no respect for human life. One is the unspeakable Danish newspaper Jyllands-Post with its cartoon, which showed the Chinese flag with the stars in the flag being replaced by the coronavirus. China protested very strongly, and basically said that this is a complete contempt for human decency, and should not be regarded as a cartoon. I think our colleagues from the Schiller Institute in Denmark also put out a similar statement, absolutely condemning the degenerate mindset coming from such “cartoons.”

Other than that, if this Chinese scientist is correct, then hopefully this could be resolved very soon. Naturally, doomsday-sayers, who say the economic impact could be a trigger for the world financial collapse. I don’t think that is more than a cover story, for the fact that this financial system is bankrupt as it is.

SCHLANGER: These very same central bankers and financiers, who have bankrupted the financial system, are circulating this new report from the Bank for International Settlements, talking about the “Green Swan.” They are now saying that the scapegoat for the crash will be man-made climate change. Obviously, this is another aspect of the cover-up, isn’t it?

ZEPP-LAROCHE: Yeah. The “Black Swan” is a synonym for the big financial crash, for the “everything bubble” to collapse, which we are very close to. So, to blame the climate crisis for such an event is ridiculous. The effort to impose green financing, and in that way destroy the basis for industrial economy is a danger to the financial system, if it needed another one, other than the one caused by the insane bailouts and quantitative easing policies.

So, I think this is an absolute lie. I think we are entering a period, where not only a crash is hanging on the horizon, but the effects of this financial policy are causing the entire society, in many countries, to disintegrate. I only want to

mention two situations: One, I think now eight weeks of strikes in France; this is not reported at all, but I know about it from our French colleagues. These demonstrations and strikes are becoming more violent all the time. That is the result of the government policy, because the French police have the policy of throwing out sort of a net, isolate different groupings, and basically drive them into violent reactions.

This doesn't only come from antifa and Black Bloc, but it comes from the Yellow Vests. For example, you have lawyers who are so absolutely furious about the attack on them, that they have thrown down their robes by the hundreds. Tax accountants who throwing their tax codes on the floor. This is really getting out of proportion. And the government of Macron is making absolutely no concession, but keeps absolutely with the line of BlackRock, which is really what this pension reform is driven by.

You have a similar situation now in Germany, where the German farmers, who are now basically fighting for their existence, they have now changed their tactic. They do flash-mobs at political meetings: All of a sudden, you have 250 tractors showing up; they block the warehouse deliveries from the large food chains. They say they are now being destroyed, between a rock and a hard place, because the food chains lower the prices for their products way below the parity price – you can forget, not even the producer's price. And then you have the European Union legislations which make it impossible for these farmers to continue to farm.

So, we are looking at a real social explosion, not only in places like Chile and Lebanon and Algeria, but also, increasingly, in the European countries. I can only see this continuing, because if people like [European Commission President Ursula] von der Leyen implement their green legislation, thereby raising the prices for everything–electricity, transport, food–then this social

ferment will just explode, because many people are already at the end of their means.

I think this is going to require our intervention, globally, to impose what we have proposed many times, the full package of LaRouche: the Four Laws, Glass-Steagall, national bank, New Bretton Woods, crash program for fusion and space cooperation to increase the productivity of society, and cooperate with the New Silk Road. That is the solution, but we need more people to help us in this mobilization. So, go to the links provided at the end of this webcast. Subscribe to our Alerts and other publications. Sign our petitions and mobilize together with us. I think that's the only answer you can give.

SCHLANGER: There's another aspect to this situation, which you've addressed many, many times: which is, the social explosion, the social ferment, and social disintegration are occurring at the same time as there's a cultural collapse, which is engineered by the same British Empire, destroying the image of man. You've just written an article on this; you are quite prolific on this. What do people need to know about how we reverse this cultural collapse?

ZEPP-LAROUCHE: Well, I launched a campaign which I called an "Open Letter to the Lovers of Classical music." I deliberately do not address this letter only to people in Germany, but I really want to address it to everybody who thinks that Classical music is important for the mental health and creativity of people.

We will put the link of this Open Letter below, so please download it, read it, circulate it, comment on it, because I want to generate a debate. There was this unbelievable assault, where some so-called modern composer dared to change the finale of Fidelio in a performance in Darmstadt. What came out was absolutely horrible ugliness. So, please read my letter and circulate it.

But it points to something which I think is really of a general nature. If you look at what is happening in the United States, you have the drug epidemic, you have the school shootings; you have a lot of violence as a potential breaking out very quickly. In Germany, you now have churches being robbed. People are stealing the sacral instruments for the church service, pictures from the walls. You have attacks on first responders, on the police – I mean, this getting very, very ugly. I think what all of these symptoms—which I could tell you a long, long, long list of, but you probably all know it—all of these are symptoms of a decaying, collapsing society, like the end of the Roman Empire, or some other cultural collapses.

This very dangerous and this is why I take this attack on Classical music as extremely important to be countered. Because if you look at Europe, Europe is in terrible condition right now; political unity doesn't exist. We just found that the German government already in 2018, at a conference in Berlin on Africa, deliberately countered the proposal which was adopted in 2018 in Abuja, Nigeria, by the governments of the Lake Chad region demanding implementation of the Transaqua project, which we have discussed many times on this show; and Germany gave only Greenie arguments, basically perpetuating the colonial world-outlook toward Africa, condoning the disgusting policy of the EU against the refugees from Africa and Southwest Asia, which is really a murderous policy. The Pope called these camps for refugees “concentration camps,” which I think is absolutely on the mark.

So, if you look at all of these things, the only positive thing which Europe still has – other than its potential to be an industrial powerhouse, if we change our ways; but that is not in the cards right now, if you look at the EU—so the only thing which we is our great Classical tradition: The Italian Renaissance, which indirectly President Trump referred to in his speech in Davos, by pointing to the Cupola of the Florence

Duomo, by mentioning the beautiful Cathedral of Notre Dame in Paris, by referring to the European cathedrals. That ennobled view of man, including the German Classical period, the German, Italian, and other Classical music in general, these are the most precious heritages of Europe which we could contribute to the shaping of a New Paradigm in the world.

And if you have, right now, as a continuation of the Congress for Cultural Freedom (CCF) operation, the ongoing destruction of Classical music, with disgusting Regietheater; you can't go into a German theater any more, since quite a while, without people copulating on the stage, being naked, doing absolutely obscene things. András Schiff, the great pianist, wrote an article recently, where he said that in New York people are talking about this kind of theater as "Eurotrash." What this unspeakable so-called composer did in this re-write of the finale of Fidelio is nothing but Eurotrash; and that is a mild expression for what was presented there.

We have to defend Classical Culture. We have to go back to the idea that we need beauty in art. I fully agree with Friedrich Schiller, who in a letter exchange with his friend Christian Körner, said that art which is not beautiful, is no art, it's trash (those are my words, not those of Schiller).

So, I would really ask all of you who have any sense that we cannot allow the continuation of this destruction of great culture to go on, that you should join with us, and that we really create a Renaissance movement as a counter to that. This is completely in the spirit of my late husband, Lyndon LaRouche. His spirit is alive, especially as all of his prognoses in respect to the financial system, the strategic situation, become more obvious; there is a growing recognition of the increasing intellectual role of the work of my late husband. I want to encourage to always include the demand for his exoneration, because people have to have unmediated access to his works, because it is that, what great minds have written, what great composers have composed, which gives us

the inner strength to get out of this crisis of humanity. So, help us in really making this Renaissance movement.

SCHLANGER: We also have the benefit that this year is the 250th anniversary celebrating the birth of Beethoven. Your husband gave us the marching orders: "Think Like Beethoven!" which is the way out of this

So, Helga, thank you for joining us today, and we'll see you again next week.

ZEPP-LAROUCHE: Yes, till next week.

Kinesisk nyhedsagentur Xinhua skriver om vores koncert "En Musikalsk Dialog mellem Kulturer"

31. januar 2020 – Vi har lige erfaret, at det kinesiske nyhedsagentur Xinhua skrev om vores koncert "En Musikalsk Dialog mellem Kulturer", som fandt sted den 29. november 2019. Konerten blev arrangeret af Schiller Instituttet, Russisk-Dansk Dialog, Det Russiske Hus og Det Kinesiske Kulturcenter i København.

Her er et link til koncertsiden med videooptagelsen og programmet: EN MUSIKALSK DIALOG MELLEM KULTURER den 29. november 2019

Her er billeder og Google-oversættelser af dækning på:

1. Xinhua's hjemmesiden
2. MSN's kinesiske hjemmeside
3. www.dzwww.com fra Shandong, Konfutses hjemby.

I bunden findes den kinesiske tekst.

1. Xinhuanet:

Bælte og Vej koncert i København. Anmeldelse

Xinhua News Agency, København, den 29. november (Reporter Lin Jing) Koncernen "Bælte og Vej, Tvær-kulturel Dialogue" blev afholdt den 29. i det Russiske Videnskabs- og Teknologicenter i København, Danmark. Dusinvis af musikere fra Kina, Rusland, Polen, Danmark, Schweiz og andre lande præsenterede i fællesskab en "musikalsk fest", der kombinerede kinesiske og vestlige kulturer og multikulturel kollision.

Concerten blev arrangeret i fællesskab af Københavns Kinesiske Kulturcenter, det tyske Schiller-Institut og det Russiske Kultur- og Videnskabskulturcenter. Det viste charmen ved kunstnerisk fusion skabt af den multikulturelle kollision på Silkevejen, hvilket gjorde det muligt for publikum at sætte pris på essensen af forskellige kulturer i øst og vest.

Den indre mongolske folkesang "Hong Yan" udført af den kinesiske unge violinudøvende kunstner Zhang Kehan og den polske pianist Dominic Wizjan erobrede publikets hjerter. Et russisk publikum sagde: "Jeg føler nostalgi i denne sang. Violinfortolkningen er så eufemistisk, lang, smuk og virkelig underholdende."

Derudover fremførte det danske Confucius Conservatory of Music to kinesiske folkesange, "Dunhuang" og "Jiangnan Love Charm", så publikum kunne opleve de forskellige regionale skikker i det nordvestlige Kina og Jiangnan. Publikum rapporterede varm bifald og kaldte det endda "fremragende og smukt!"

Zhang Li, direktør for Københavns Kinesiske Kulturcenter, sagde, at dette er tredje år i træk, at der er afholdt en

“interkulturel dialog” -koncert i Danmark. Københavns kinesiske kulturcenter er villig til at samarbejde med lokale kulturinstitutioner for at fremme udveksling og dialog mellem forskellige kulturer og fremme sund fornuft blandt folk.

2. MSN's kinesiske hjemmeside.

(XHDW) **Interkulturel dialogkoncert i København**

Den 29. november i København, Danmark, fremførte lærere og studerende fra Confucius Conservatory of Denmark kinesisk folkemusik på konerten “Belt og Vej, Tværkulturel Dialog”. Konerten “Belt og Vej, Tværkulturel Dialog” blev afholdt den 29. i det russiske videnskabs- og teknologicenter i København. Dusinvis af musikere fra Kina, Rusland, Polen, Danmark, Schweiz og andre lande præsenterede i fællesskab en “musikalsk fest”, der kombinerede kinesiske og vestlige kulturer og multikulturel kollision.

Foto af Xinhua News Agency reporter Lin Jing

3. www.dzwww.com, som er fra Shandong, Konfutses hjemby.

Teksten er den samme som den første artikel på Xinhuis hjemmeside.

Her er den kinesiske tekst:

新华社记者王宇飞
2019-11-30 10:00:47 来源 新华社

新华社记者11月29日从中国“一带一路”建设促进委员会获悉，29日，2019“一带一路”·互联互通国际音乐节在山东济南开幕。来自中国、俄罗斯、波兰、丹麦等国的数十位音乐家将通过民族音乐与交响乐的碰撞，展现“一带一路”沿线国家多元文化。

新华社记者11月29日从中国“一带一路”建设促进委员会获悉，29日，2019“一带一路”·互联互通国际音乐节在山东济南开幕。来自中国、俄罗斯、波兰、丹麦等国的数十位音乐家将通过民族音乐与交响乐的碰撞，展现“一带一路”沿线国家多元文化。

新华社记者11月29日从中国“一带一路”建设促进委员会获悉，29日，2019“一带一路”·互联互通国际音乐节在山东济南开幕。来自中国、俄罗斯、波兰、丹麦等国的数十位音乐家将通过民族音乐与交响乐的碰撞，展现“一带一路”沿线国家多元文化。

新华社记者11月29日从中国“一带一路”建设促进委员会获悉，29日，2019“一带一路”·互联互通国际音乐节在山东济南开幕。来自中国、俄罗斯、波兰、丹麦等国的数十位音乐家将通过民族音乐与交响乐的碰撞，展现“一带一路”沿线国家多元文化。

新华社记者11月29日从中国“一带一路”建设促进委员会获悉，29日，2019“一带一路”·互联互通国际音乐节在山东济南开幕。来自中国、俄罗斯、波兰、丹麦等国的数十位音乐家将通过民族音乐与交响乐的碰撞，展现“一带一路”沿线国家多元文化。

Et topmøde mellem stormagterne i 2020 giver muligheden for at sætte dagsordenen for et nyt paradigme

Den 25. januar (EIRNS) – Forslaget den 15. januar fra den russiske præsident Vladimir Putin om et topmøde i 2020 mellem stats- og regeringscheferne for de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd (USA, Rusland, Kina, Frankrig, Storbritannien) – for at konferere om at sikre global fred, afspejler forslaget fra Helga Zepp-LaRouche den 3. januar, der nu cirkulerer internationalt gennem Schiller Instituttet og andre netværk. Hun opfordrer til et hastemøde mellem præsidenterne Donald Trump, Xi Jinping og Vladimir Putin på grund af den øjeblikkelige fare for konfrontation mellem Iran og USA, og desuden for "at etablere samarbejde på et højere niveau" for at kunne håndtere alle kriser ordentligt.

Selvom de to forslag er forskellige hvad deltagende nationer angår, er konceptet om et topmøde det samme, og en sådan aktion er afgørende på dette tidspunkt i historien. Nu er tiden inde til at alle nationer og borgere organiserer for, hvad der skal være indholdet på et sådant topmøde. Hvad skal der være på dagsordenen? Dette er stedet og tiden for LaRouches politik og principper i forbindelse med hans syn på, at "udvikling er forudsætningen for fred": Et nyt Bretton

Woods-system, der gennemfører hans “Fire love” fra 2014 gennem så konkrete tiltag som samarbejde med Bælte- og Vejinitiativet.

Efter alt at dømme er Putin gået ud over propagandafasen med blot forslag om et topmøde, og ind i den aktive organiseringsfase. Potentielle tidspunkter for et sådant topmøde blev påpeget den 24. januar af den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov. TASS rapporterer i dag, at Antonov sagde, ”et sådant møde kunne arrangeres, enten før genforhandlingen af NPT-konventionen (atomar ikke-spredningstraktat) i maj måned, eller før eller under fejringen af FN’s 75-års jubilæum (i september under FN’s generalforsamling). ”Jeg tror, at gennemførelsen af dette initiativ ville være meget nyttigt for international fred og sikkerhed.” Da Putin gentog sit forslag den 23. januar i Israel, sagde han, at Rusland vil sende meddelelser til lederne uden forsinkelse.

Helga Zepp-LaRouche understregede under drøftelsen af situationen i dag, at et sådant topmøde er presserende, og at selv om folk kan have kritik mod den ene eller anden af de ”Fem” [faste medlemmer af] FN’s Sikkerhedsråd, er det dynamikken der tæller. For eksempel har den franske præsident Emmanuel Macron gentagne gange understreget, at det er vigtigt at involvere Rusland i overvejelserne for at løse store kriser. Kansler Angela Merkel tog for nylig initiativ til samarbejde med Rusland og andre magter ved at afholde Berlinkonferencen den 19. januar samt andre foranstaltninger for at søge løsninger på Libyen-krisen.

Vores opgave er at ophøje folk til at forstå, at vi kun gennem internationalt samarbejde kan løse de problemer, vi nu står overfor, og at det må ske med udgangspunkt i den politik, der på enestående vis er foreslået af Lyndon LaRouche. Mange mennesker holder sig tilbage, fordi de bogstaveligt talt ”ikke ved hverken ud eller ind”, eller fordi de har opgivet at forandre verden. Men nu er øjeblikket inde til at tage fat på

alle relevante "spørgsmål", i bredeste forstand, som mennesker måtte have, og indgyde optimisme. Præsident Trumps tale i Davos den 21. januar hjælper med til at åbne døren for netop en sådan tilgang.

Dansk oversættelse: Grænsen for det rimelige er endegyldigt overskredet: Et åbent brev i Beethovenåret til dem, der holder af klassisk musik af Helga Zepp-LaRouche

Download (PDF, Unknown)

Om den manglende evne til at komponere musik.

Et åbent brev i Beethoven-året til de tyskere (og andre), der holder af klassisk musik:

*Menneskehedens værdighed er givet i jeres hånd, Bevar den!
Den synker med jer! Med jer vil den sig hæve.*

– Friedrich von Schiller

Det første man kan sige om opførelsen af Beethovens Fidelio på Staatstheater Darmstadt i en iscenesættelse af Georg Dittrich og en musikalsk bearbejdelse af finalen ved Anette Schlünz er: Den er mere end elendig. Fuldstændig elendig ud fra et musikalsk, et kunstnerisk, et filosofisk og et menneskeligt synspunkt. I en lang række af stupide, smagløse, gentagne opførelser af regiteater, sådan som de er blevet fremført i over et halvt århundrede(!) – først indskrænket til teateret, men i nogle år også overført til operaen – var denne opførelse det absolutte lavmål.

Da Hans Neuenfels i sommeren 1966, som en 25 år gammel instruktør på teateret i Trier, lod et flyveblad omdele for at annoncere den »første happening i Rheinland-Pfalz«, hvor han også fremsatte spørgsmålet: »Hvorfor misbruger De ikke småpiger?« var han helt i overensstemmelse med 68-ernes overbevisninger, sådan som man senest så det hos Cohn-Bendit. Siden da – efter 53 år – parrer forskellige nøgne mennesker, rockere, skizofrene eller nazi-klædte sig på scenerne og har med stor succes forvrænget de klassiske digteres og komponisters værker til ukendelighed. Originalitet er noget helt andet.

Darmstadt-teaterets Fidelio-opførelse præsenterer ikke blot et multimedie-miskmask af æstetiske smagløsheder, fremmedgørelseseffekter i Brechts stil og en overlejring af de musikalske scener i den første del med et lærred, der optager hele scenen, og hvorpå der projiceres billeder og filmudsnit, der skal illustrere den tidsmæssige baggrund for de otte opførsler, der har fundet sted fra 1805 til i dag. Det samlede indtryk er kaotisk, man får ondt af de sangere, der må syne imod dette sønderskårne flimmer, som for eksempel Leonore, der hele tiden må løbe rundt på scenen som en hovedløs høne.

Men den virkelige monstrøsitet finder sted i den anden del, hvor finalen, operaens storslæde frihedshymne, sønderhakkes af Anette Schlünz af kompositioner i den nye musikalske stil. Schlünz beskriver sine komponerede indskydelser på følgende

måde i programhæftet:

»Lidt efter lidt opstår der sådant et »Heil-kor«, der delvist forstummer, eller hvor kun enkelte stemmer eller ord bliver stående. Flere gange radikaliserer jeg også Beethovens instrumentering for at forstærke hans ideer yderligere, eller jeg gentager enkelte takter og stopper så pludselig. Det var et meget stort ønske hos mig at indflette fremmede klange og indfarve

musikken forskellige steder. Den trumpetfanfare, der lyder allerede ved forestillingens begyndelse fra statsteaterets balkon, tager jeg op og udvider: Det er det signal, der giver tegn til opbrud. Enkelte instrumenter og musikere falder så at sige ud af orkesterklangen og bringer derved noget nyt ind i den.

Ensemblestykket i F-dur – et fantastisk stykke musik med en ophøjethed og harmoni, som jeg ikke ville vove at røre ved – lader jeg derimod stå uberørt som en ædelsten. Det følgende mellemspil med min musik, hvor forskellige klange, inklusive otte kvindelige sangeres røster sendes ud i rummet, bryder Beethovens klangverden fuldstændigt op.«

Fra de maltrakterede tilskueres synspunkt havde Schlünz's indskudte brag, hvor sangerne og musikerne udbasunerede deres øredøvende larm midt blandt publikum og fra alle sider, ikke mere det ringeste med musik at gøre: Grænsen til legemsbeskadigelse var entydigt overskredet.

Hvor stærkt følelsesmæssigt forstyrret Schlünz er, fremgår tydeligt af hendes næste sætninger:

»Når jeg har lyttet, har jeg ofte forestillet mig, at jeg sad ved tangenterne på en mikserpult og skruede hastigheden yderligere op. Og der ville jeg ganske enkelt tillægge Beethoven den ide, at han under kompositionen næsten havde til hensigt at drive musikken over gevind. Det er en rigtig jubelmaskine! Det minder mig om børn, der overreagerer

fuldstændig af begejstring, fordi de ikke ved, hvordan de skal styre deres følelser.«

Hvis der er noget der er overreageret her, så er det den ynkelihood, Schlünz demonstrerer her, hendes følelsesmæssige impotens til at begribe det ophøjede ved kærlighedens sejr mellem Leonore og Florestan. Endvidere kan hun øjensynligt ikke udstå denne storhed; hendes forestilling om at skrue musikkens hastighed op ved hjælp af en mikserpult, er det samme ukontrollerede tab af besindelse, som Ibykus's mordere forråder sig selv med, efter at Erinyernes kor har påkaldt poesiens højere magt i teateret i Korinth. Små, tarveligt tænkende sind kan hverken udstå store ideer eller ophøjede følelser.

Den storslåede finale i Fidelio, hvor Beethoven hylder tyranniets overvindelse ved modet i ægtefællernes kærlighed, er udtryk for den ædleste humanitet, hvor kærlighed, mod og frihedsvilje finder deres musikalske udtryk. I Leonores arie siges der forinden: »Jeg vakler ikke, vort ægteskabs kærlighedspligter styrker mig.« Beethoven valgte operaens stof: en vellykkede idealisering, i Schillers ånd, af en historisk begivenhed: markis de La Fayettes, Den amerikanske Frihedskrigs og de franske republikaneres helts, befrielse fra fangenskabet ved hans hustru Adrienne. Deri kommer Beethovens eget republikanske sindelag til udtryk, hvilket under datidens feudale strukturer og Napoleons felttog krævede personligt mod.

Sådanne dybt menneskelige følelser er ikke længere tilgængelige for det ødelagte følelsesliv hos Frankfurterskolens repræsentanter og den liberale tidsånd. Teaterinstruktøren Paul-Georg Dittrich sagde på afslørende vis i sit interview i programhæftet, at finalen forekommer ham »som en fejring, hvor man ikke engang ved, hvad der egentlig bliver fejret«. Selvom Dittrich og Schlünz ikke ved det, betyder dette under ingen omstændigheder, at de også har retten til at ødelægge denne tilgang for almindelige mennesker

gennem dekonstruktionen af Beethovens komposition.

I ånden af Kongressen for Kulturel Frihed

Men præcis dette var fra begyndelsen hensigten med de forskellige strømninger, i hvis tradition Dittrich, Schlünz og hele Darmstadt-produktionen befinner sig – et sammensurium fra Adorno, Eisler-Brecht-skolen og Kongressen for Kulturel Frihed. Med et bemærkelsesværdigt stank af sandfærdig reportage, berettede FAZ den 12. november 2017 i artiklen »CIA og kulturen: Hvordan man stjæler de store ord« om en udstilling i forbindelse med det 50-årige jubilæum for skandalen, der i 1967 blev offentliggjort, at hele den gigantiske operation fra Kongressen for Kulturel Frihed var en CIA-finansieret operation, der var en del af Den kolde Krig. Og dertil, for FAZ, den nærmest sensationelle tilståelse om det hele: »Den foruroligende pointe, at efterretningstjenesten ikke blot fremmede en ondskabsfuld reaktion, men at de derigennem hjalp med denne venstreliberalismes gennembrud, hvilket til den dag i dag har skabt de vestlige intellektuelles mainstream-standard.«

Darmstadts Fidelio-produktion er til en hvis grad endemorænen af denne proces. Det begyndte med forandringen af den amerikanske efterkrigsopolitik. Efter Roosevelts utidige død, under hvis ledelse USA i 2. verdenskrig var allieret med Sovjetunionen i kampen mod fascismen, havnede den intellektuelt væsentlig mindre Truman hurtigt under Churchills indflydelse. Med sin berygtede Fulton-tale den 5. marts 1946 indledte han Den kolde Krig. Dermed fik forløberne til de elementer i det amerikanske sikkerhedsapparat, som Eisenhower, der refererede til dem som det militærindustrielle kompleks, advarede om, og som i dag ofte kaldes for den »dybe stat«, overhånden.

Den nu proklamerede kolde krig krævede, at de dybe følelser, der gennem krigsoplevelsen bandt amerikanere og russere sammen, og som fandt sit højdepunkt ved Elben i Torgau, måtte erstattes af anti-russiske følelser. Der måtte stilles et nyt

fjendebillede op, og det samlede aksiomatiske tankesæt i befolkningen måtte forandres. For USA betød dette at forandre de grundantagelser, der havde bidraget til at støtte Roosevelts politik. For Europa, og specifikt for Tyskland, måtte den europæiske humanistiske kulturs rødder, som var den kulturelle identitet, der lå på den anden side af tolv års skrækherredømme, ødelægges, og erstattes gennem en konstruktion – dekonstruktionen af den klassiske kultur.

Instrumentet, der blev skabt til dette formål, var Kongressen for Kulturel Frihed (CCF), et gigantisk program af psykologisk krigsførelse, som udførtes af Allan Dulles' efterretningskredse under ledelse af Frank Wisner – den datidige chef for udenrigsministeriets kontor for politisk koordination. Senere blev CCF flyttet til afdelingen for skjulte operationer. Operationen varede officielt fra 1950 til 1967, hvor New York Times, den 27. april 1967 offentliggjorde, at CCF var en CIA-operation – en afsløring der udviklede sig til det 20. århundredes største skandale. CCF var aktiv i 35 lande, udgav 20 magasiner, og faktisk talt styrede CIA hver eneste kunstudstilling og kulturel begivenhed. I Europa var der på dette tidspunkt så godt som ingen forfatter, musiker, maler, kritiker eller journalist, som ikke i en eller anden udstrækning stod i forbindelse med dette projekt – nogle gange bevidst, andre gange uden nogen som helst anelse.

Disse kulturprojekters orientering var i væsentlige træk de samme, som dem fra Frankfurterskolen, hvis ledende repræsentanter var i eksil i USA under den nationalsocialistiske periode, og var dér delvist hyret af den amerikanske efterretningstjeneste, som f.eks. Herbert Marcuse og andre. I hvert fald passede Frankfurterskolens syn perfekt i CCF's program. Theodor Adorno havde f.eks. den absurde og uvidende opfattelse, at Friedrich Schillers idealisme havde ført direkte til nationalsocialismen, fordi den havde indtaget et radikalt standpunkt. Derfor var det nødvendigt at fjerne skønheden fuldkommen fra kunsten. I sin afhandling

»Kulturkritik og samfund«, skrevet i 1949, toppede hans misantropiske synspunkt i den ofte citerede sætning: »Efter Auschwitz er det barbarisk at skrive et digt.«

I Darmstadt er her heller ikke noget nyt under solen: I programhæftet til Fidelio-opførelsen udtrykker George Steiner præcis denne samme mening: »Er det muligt, at der i den klassiske humanisme selv, i sin tilbøjelighed til den abstrakte og æstetiske værdibedømmelse, findes et radikalt svigt? Er det muligt, at massemord og dennes ligegyldighed overfor det vederstyggelige, som hjalp nazismen på sin vej, ikke er civilisationens fjender eller negationer, men dennes hæslige, men naturlige, medskyldige?«

Hvad der her meget tydeligt udtrykkes, er præcis CCF's psykologiske krigsførelse, styret af CIA, som skulle udslukke den humanistiske identitet i den tyske befolkning til fordel for en anglo-amerikansk kulturel værdiskala.

Et spørgsmål om menneskesyn

For nu at understrege det en gang til: Der er ingen større modsigelse end den, der findes mellem humanismens ophøjede menneskesyn og den klassiske kunst og nationalsocialismens barbariske menneskesyn. Det klassiske menneskesyn betragter mennesket som principielt godt, som det eneste fornuftsbaserede væsen, der, gennem den æstetiske opdragelse, kan fuldkommengøre sit medfødte potentiale til et harmonisk hele, til en skøn karakter, som Wilhelm von Humboldt udtrykker dette. De klassiske kunstværker i digtningen, i billedkunsten og i musikken fejrer denne skønne menneskehed og er selv igen inspirationen for læsernes, tilskuernes og tilhørernes kreative evner.

I modsætning hertil er nationalsocialisternes menneskesyn, med dens 'blod-og-jord'-ideologi, baseret på en racistisk, chauvinistisk og socialdarwinistisk opfattelse af den »ariske« races overlegenhed. At hævde at der er en indre forbindelse mellem disse diametralt modsatte ideer, blot fordi begge

fænomener – klassicismen og nationalsocialismen – fandt sted i Tyskland, er lige så absurd som at hævde, at den amerikanske forfatning direkte gav anledning til Bush- og Obama-administrationernes interventionskrige, eller at Jean d' Arcs (Jomfruen fra Orleans) overbevisninger var grundlaget for den franske kolonipolitik. Påstanden kom faktisk fra CIA's djævlekøkken, og har senest siden CCF's tid indeholdt sådanne »opskrifter« som »nødvendige løgne« og »urokkelige benægtelser«. I den seneste periode har verden igen været utsat for en rigelig dosis af dem i det igangværende kup mod præsident Trump, gennem den britiske efterretningstjeneste i samarbejde med den »Dybe Stat«.

Et af de vigtigste spørgsmål her, er spørgsmålet om, hvordan det var muligt at gå fra de tyske klassikeres ideal til nazi-styrets afgrund. For at besvare det er man nødt til at overveje hele idéhistorien fra Romantikkens angreb på Klassicismen og den deraf afledte opløsning af den klassiske form, til starten af kulturpessimismen, der startede med den konservative revolution som reaktion på ideerne fra 1789 og den politiske genoprettelse [restoration] under Wiener-Kongressen, og frem til Schopenhauer og Nietzsche, ungdomsbevægelsen forud for Første Verdenskrig og endelig Første Verdenskrig og dens konsekvenser.

Fremkaldelsen af kulturpessimisme

Fremkaldelse af kulturpessimisme var også målet for diverse CCF-musikprojekter. I 1952 afholdt CCF en månedslang musikfestival i Paris med titlen: »Mesterværker i det 20. århundrede«, hvor over 100 symfonier, koncerter, operaer og balletter af mere end halvfjerds af det 20. århundredes komponister blev opført. Boston Symfoniorkester, der kom til at spille en ledende rolle i andre CCF-projekter, åbnede festivalen med en højst mærkværdig opførelse af Stravinskys »Sacre du Printemps« (»Forårsritual«). Andre stykker blev fremført af de »atonale« komponister som Arnold Schoenberg (en af Adornos lærere) og Alban Berg samt Paul Hindemith, Claude

Debussy og Benjamin Britten, for blot at nævne nogle enkelte. Til udbredelse af atonal og tolvtонемусик fulgte yderligere konferencer i Prato og Rom, konferencer, som udelukkende blev tilegnet avantgardemusik. Ved alle disse velfinansierede begivenheder blev det taget for givet, at alle skulle foregive at nyde den hæslige musik.

Ved »Darmstadts Sommerkurser for Ny Musik«, der også blev støttet af den amerikanske militærregering og CCF, optrådte Schoenberg, Anton Webern og Béla Bartók. Foredragsholdere som Adorno, Olivier Messiaen og John Cage holdt foredrag om deres musikteori. I en officiel anmeldelse af disse kurser skrev Ralph Burns – leder af USA's militærregerings kontor for Kulturanliggender – »Review of Activity«:

»Der var generel enighed om, at meget af denne musik var værdiløs, og ville været bedst tjent med ikke at blive spillet. Overvægten af tolvtонемусик blev beklaget. En kritiker beskrev koncerterne som »en triumf for dilettanteri«.«

Pointen her er ikke at forhindre nogen i at komponere eller lytte til atonal eller tolvtонемусик eller andre former for avantgardemusik. Hver person har sin egen smag. Pointen er, at ideen om ligeværdighed af alle toner i den 'tempererede' kromatiske skala massigt begrænser de langt højere frihedsgrader, der flyder fra den polyfoniske, harmoniske og kontrapunktiske komposition, som den blev udviklet af Bach, Haydn, Mozart, Beethoven, Schubert, Schumann og Brahms. Det eliminerer tvetydigheden forbundet med noderne og forholdet mellem tonearterne og muligheden for harmonisk »forvekslinger«: »Motivführung« er en form for komposition, der ud fra en enkelt musikalsk idé udvikler yderligere temaer, bevægelser og til sidst hele kompositionen. Denne kompositionsteknik blev – som det blev uddybet og grundigt demonstreret i forskellige mesterklasser af Norbert Brainin, førsteviolinist i Amadeus-kvartetten – udviklet til højere kompleksitet og perfektion gennem værker som Haydns »russiske«

kvartetter Op. 33, til Mozarts »Haydn«-kvartetter og derefter til Beethovens sene kvartetter.

I betragtning af de højder, som klassisk komposition opnåede med Beethoven, repræsenterer den såkaldte moderne musik – og der findes uden tvivl også gode moderne kompositioner – hvis den kaster disse principper ud af vinduet, en tilbagegang der kan sammenlignes med at reducere et anti-entropisk univers i stadig udvikling og med to billioner hidtil kendte galakser, til en flad Jord.

Klassisk musik forædler

Så godt som alle virkelig kreative mennesker, fra Confucius (Kongfutse) til Albert Einstein, anerkendte og brugte virkningerne af god eller klassisk musik til at fostre deres egne kreative evner og befolkningens æstetiske uddannelse. Confucius bemærkede med rette, at et lands tilstand kan aflæses i kvaliteten af dens musik. Fordybelse i værkerne af de store klassiske komponister åbner op for den dybeste adgang til de kreative evner i menneskets sjæl og ånd. Hvor ellers, hvis ikke i klassisk musik, kan man styrke og uddybe den passion, der er nødvendig for at se ud over ens egne bekymringer og beskæftige sig med menneskehedens store spørgsmål? Eller hvor kan man uddanne den sensibilitet, der er nødvendig for at imødekomme Schillers krav, som det blev sagt i hans tale om universel historie:

»Der skal gløde en ædel længsel i os for, ud fra egne ressourcer, at tilføje vores bidrag til den rige arv af sandhed, moral og frihed, som vi har modtaget fra tidligere tider, og som rigt forøget skal overleveres til de kommende tidsalder; og til denne umådelige kæde, der snor sig gennem alle menneskets generationer, at fæstne vores egen flygtige eksistens.«

Det er netop denne følelsesmæssige kærlighed, som det kommer til udtryk i finalen af Fidelio, kærlighed til ens ægtefælle, kærlighed til menneskeheden og ideen om nødvendigheden af

frihed, ideen om at udføre ens pligt med lidenskab og derved at blive frie, at Schiller definerer de ideelle kvaliteter af geniets smukke sjæl. Det er indbegrebet af hele klassicismens æstetiske metode og i særdeleshed Friedrich Schillers: »Det er gennem skønhed, at man opnår frihed.«

Det er imidlertid netop dette frihedsbegreb, som blev angrebet af tilhængere af det moderne regiteater, disharmonisk musik og postmoderne dekonstruktion, da det, snarere end frihed, går imod deres liberale forestilling om »frihed«.

Derfor dykker de uhæmmet ned i kassen med mælkugler og fremmedgørende effekter a lá Bertolt Brecht: afbrydelser, filmklip, bannere, kameraer, der rettes mod publikum osv., for at »chokere« seerne ud af deres vante lytte- og tænkevaner. Hvad der kom ud af det i Darmstadt var en blanding af »Clockwork Orange« (den voldsomme [filmiske] gru fra Stanley Kubrick, ledsaget af Beethovens niende symfoni), og så popstjernen Helene Fischers intellektuelle dybde. Når Helene Fischer iført et rødt latex-antræk og med orgastiske bevægelser skriger sin sang ud, »Can you feel the love tonight?« til et betagte publikum, er det omtrent lige så subtilt, som hvis spørgsmålet »rører det dig?« skulle lyse op på scenen med store neonbogstaver under hele finalen af Fidelio. Instruktøren Dittrich mener naturligvis, at det intellektuelt udfordrede publikum skal vækkes med en vognstang. Dertil kom så det tidligere nævnte bombardement af øredøvende støj fra instrumentalisterne og kormedlemmerne spredt rundt omkring i operahuset.

Publikum udtrykte sin taknemmelighed med en pligtskyldig minapplaus. Hvis målet med iscenesættelsen var at indkalde publikum til politisk handling i suet eller at udbrede moderne musik til et »bredere publikum« (Dittrich), må man i begge tilfælde sige: Missionen mislykkedes. Den (for tysktalende) velkendte »Hurz«-sketch fra Hape Kerkeling (tysk komiker f. 1964, red.) beskriver ganske passende reaktionen fra de fleste tilskuere, der tilsyneladende gennem alt for lang tid er

blevet vænnet til de uhyrlige krav fra regiteater og CCF's kulturkrig, som stadig pågår.

Endelig er det på sin plads med et citat fra Alma Deutscher, der virkelig kan komponere: »Hvis verden er så grim, hvorfor skal vi så gøre den endnu grimmere med grim musik?«

Før eksemplet med Annette Schlünz efterfølges og andre klassiske musikkompositioner »skændes« i Hans Neuenfels ånd, bør denne anmeldelse tjene til at starte en debat i Beethovenåret om, hvordan man kan forsvare klassikerne mod sådanne overgreb.

Fejring af Beethovenåret

Dette Beethovenår, som vil byde på opførelser af mange af mesterens kompositioner, ikke kun i Tyskland, men over hele verden, giver os en vidunderlig mulighed for at huske på vores bedre kulturelle tradition i Tyskland, til at modstå det moralske forfald i de forgangne årtier, og til, ved bevidst at lytte til Beethovens musik, at finde den indre styrke i os selv, til at levendegøre vores egen kreativitet.

Verden befinder sig nu midt i en epokegørende forandring, hvor æraen domineret af de atlantiske lande klart er ved at slutte, og hvor fokus for udvikling skifter til Asien, hvor der er mange nationer og folk, som er meget stolte af deres civilisationer, og som nærer deres klassiske kultur. Nogle af disse civilisationer er mere end 5.000 år gamle. Hvis Europa har noget at bidrage med i en humanistisk ånd til at forme det nye paradigme, der fremkommer i verden, er det vores højkultur fra renæssancen og klassicismen.

Mange videnskabsmænd, kunstnere og folk over hele verden, der sætter pris på Tyskland, har i nogen tid undret sig over, hvad der er galt med tyskerne, siden de har distanceret sig så meget fra at være et folk af digtere og tænkere. Hvis vi tillader Beethovenåret at blive spoleret, vil Tyskland sandsynligvis blive afskrevet for altid som en kultiveret

nation.

Yderligere diskussion om dette emne er nødvendig og hilses velkommen.

Skriv din kommentar til: si@schillerinstitut.dk

Del gerne artiklen:

www.schillerinstitut.dk/si/2020/01/beethoven-fidelio-artikel/

Læs også: 'Alle mennesker bliver brødre':

Den årtierlange kamp for Beethovens niende Symfoni, af Michelle Rasmussen

Her er den engelske udgave af Helga Zepp-LaRouches artikel:

Download (PDF, Unknown)

Her er den oprindelige tyske udgave:

Von der Unfähigkeit, Musik zu komponieren

**Ein Offener Brief an die Klassikliebhaber Deutschlands im Beethoven-Jahr:
Die Grenze des Zumutbaren ist endgültig überschritten!**

Trump imødegår grønne fascister i Davos med renæssance-optimisme.

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche d. 22 januar 2020

Alt imens 190 milliardærer og deres lakajer i erhvervsliv og institutioner er forsamlet i Davos og presser på med en grøn fascistisk dagsorden, greb den amerikanske præsident Trump ind med et anderledes sæt af grundregler. Mens hans tale fremprovokerede hysteri, hvor nogle beskyldte ham for "meningsløs optimisme", priste han Firenzes borgere, der handlede med fantasi og dristighed ved bygningen af den store kuppel – en bedrift, som Lyndon LaRouche ofte omtalte som et eksempel på ånden i menneskelig kreativitet og engagement i fremskridt, der resulterede i renæssancen – og understregede dermed atter, hvorfor oligarkiet er opsat på at afslutte hans præsidentskab.

Helga dækkede en række emner, fra krigsfaren til den stigende sandsynlighed for et økonomisk sammenbrud, og vendte tilbage til nødvendigheden af et hastetopmøde mellem de tre præsidenter som et skridt i retning af et nyt paradigme for at overvinde farerne. Hun opfordrede tilhørerne til at slutte sig til os for at ændre dagsordenen, med henblik på at bringe menneskeheden tilbage til videnskab og kultur for at imødegå krig og ødelæggelse. Udnyt muligheden i dette jubilæumsår for Beethoven til at opdage den sande skønhed i den menneskelige kultur.

Et hastetopmøde mellem Trump, Putin og Xi er den eneste løsning for at undgå krig. Dansk oversættelse af vigtigt webcast fra 8 januar 2020.

STUDIEVÆRT HARLEY SCHLANGER: Hej, jeg er Harley Schlanger fra Schiller Institututtet: Velkommen til den ugentlige webcast med vores grundlægger og præsident, Helga Zepp-LaRouche. I dag er den 8. januar 2020, og man kan sige, vi er gået ind i det nye år med både et enormt potentiale for positiv udvikling, men også en ildevarslende advarsel om faren for atomkrig. Dette har at gøre med mordet i sidste uge på Soleimani, lederen af den iranske »Revolutionsgardes Quds Styrke«. Der er sket meget i de sidste par dage omkring dette, så vi vil starte med en opdatering fra Helga om, hvad der udspiller sig mellem USA og Iran.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Vi er i en meget alvorlig situation, hvilket meget vel kunne være optakten til 3. verdenskrig. Jeg tror, at alle fornuftige parter i verden vil erkende dette, og kun krigsmagerne jubler over mordet på general Qasem Soleimani. Jeg vil henlede jeres opmærksomhed – publikum og tilhørere – på en meget vigtig video, som blev optaget med min afdøde mand, allerede for mere end 20 år siden: Den blev kaldt »Storm Over Asien.« Og jeg vil gerne, at man vil tage sig tid til at se den. For her peger han med forbløffende erkendelsesmæssig klarhed på »the great game« – det store [geopolitiske] spil, som Det Britiske Imperium kører imod Rusland og Kina, og det som vi ser udspille sig lige nu, er

faktisk netop dette scenarie.

[<https://youtu.be/-695NtUNSII>; <https://larouchepac.com/20200107/video-three-times-larouche-forecast-todays-crisis-and-way-out>]

Se, der er mange ting, der kan siges om det, og vi vil komme ind på noget af det; der florerer mange historier, fortolkninger og så videre, men lad mig starte med et andet punkt: Der er en løsning. Det lyder måske vanskeligt, men efter min opfattelse er der kun én løsning, og det er et hastetopmøde mellem præsidenterne Trump, Putin og Xi Jinping med henblik på at diskutere og planlægge en intervention. Fordi jeg mener, at intet mindre kan gøre det... intet mindre vil være tilstrækkeligt til at nedtrappe denne ekstremt komplekse situation.

For indeværende har den iranske respons været forholdsvis behersket. De advarede den irakiske regering 30 minutter før de foretog deres begrænsede gengældelses-angreb mod to irakiske baser, der er hjemsted for amerikanske og, tror jeg, også Nato-styrker. Se, dette korte øjeblik giver faktisk mulighed for en nedtrapning, fordi iranerne foretog en gengældelse, så de kan redde ansigt internt og sige, at de ikke lod dette attentat forblive ubesvaret. Det kan også give præsident Trump en chance for at nedtrappe; faktisk holder han lige nu – mens vi taler – selv en tale, så vi kan ikke tage hans ord med i betragtning. Men Trump har mange gange sagt, selv efter attentatet imod Soleimani, at han ikke ønsker krig og ikke ønsker regimeskifte; så vi er nødt til at vente og se. Vi ved endnu ikke, hvad han vil sige.

Men, hvad jeg foreslår, er faktisk en løsning. Fordi, naturligvis er situationen meget rodet. Det iranske folk er absolut i oprør. Der er en meget stor anti-amerikansk stemning lige nu, så alt, der alene kommer fra amerikansk side, er sandsynligvis ikke tilstrækkeligt. Men, hvis vi fik et topmøde mellem præsidenterne Xi Jinping, Putin og Trump, og de udarbejdede en plan, en omfattende plan med udstedelse af sikkerhedsgarantier til iranerne – og dette vil være nødvendigt, fordi den eneste grund til, at iranerne ønsker et atomvåbenprogram, er, fordi de ved, at Israel har omkring

200-300 atomsprænghoveder, og de føler sig ubeskyttet. Så hvis der kunne tilvejebringes en sikkerhedsgaranti for Iran, ville det absolut være en vigtig ingrediens.

Men så skal der også etableres et samarbejde med disse – de tre vigtigste magter i verden – for at lægge en omfattende fredsplan for hele Sydvestasien på bordet; en plan som ret let kunne udformes, fordi Kinas politik med den Nye Silkevej allerede spiller ind på forskellige aspekter af regionen. Der er investeringer i så henseende i Iran og i Pakistan, og kineserne har forpligtet sig til at hjælpe med genopbygningen af Syrien; Assad har netop sagt, at den eneste måde, hvorpå man kan rekonstruere Syrien, er ved hjælp af den Nye Silkevej. Og der eksisterer allerede en plan mellem den irakiske premierminister og Kina, et aftalememorandum for en olie-for-teknologi-aftale, hvor Irak sælger olie til Kina, og Kina på sin side vil opbygge infrastrukturen, industrien og landbruget i Irak.

Så der er allerede elementer af dette til stede. Men for at sikre, at der absolut ikke kommer en anden provokation, og at der ikke er andre ting, der går galt, fordi det er egenskaben ved store krige, og i særdeles verdenskrigene, at de aldrig opstår som en følge af, hvad folk har planlagt, men at der er stor fare for en fejkalkulation, for at ting går galt. Så for at forandre det nuværende paradigme tilbundsgående, og få et hastetopmøde mellem de tre præsidenter, må folk gøre sig klart, at vi befinner os på randen af 3. verdenskrig. Og jeg appellerer faktisk til Jer, vore seere og lyttere, om at I hjælper med denne mobilisering: Vi har startet en international mobilisering med en erklæring, som jeg fremlagde sidste fredag, umiddelbart efter mordet på Soleimani, hvori vi opfordrede til præcist dette hastetopmøde. Denne opfordring er blevet til en underskriftsindsamling. Underskriftsindsamlingen udsendes bredt i USA og internationalt, og jeg vil bede Jer om at få den via linket [<https://schillerinstitute.com/blog/2020/01/09/call-for-presidents-trump-putin-xi-to-convene-emergency-summit-to-address-danger-of-war/>] – og downloade den, cirkulere den i jeres egne netværk, e-mails, Facebook, Twitter, sociale medier; få det rundt til venner og kolleger. For kun hvis vi

har et internationalt kor af mennesker og kræfter, der kræver, at et sådant topmøde finder sted, kan vi sammen skabe momentum for at vende denne situation: Så dette er min øjeblikkelige appell til Jer. Der bør ikke finde nogen diskussion sted, som ikke kræver dette topmøde. Dette er et vigtigt, internationalt fokus for at vende denne situation.

SCHLANGER: Helga, jeg blev interviewet på Radio Sputnik fra Washington DC i dag, og værterne støttede denne idé, men de var meget fascinerede af, at du tog initiativet til den, og de ønskede især at vide, hvad du mener Putin kan gøre, som ikke kan udføres af en anden. Og jeg sagde til dem, at jeg ville spørge dig for at få dit svar på det.

ZEPP-LAROUCHE: For det første har Putin vist sig at være en glimrende strateg. Allerede for fem måneder siden bragte han hele regionen sammen; han lagde pres på saudierne, på Israel, på Tyrkiet – faktisk er Putin i Tyrkiet i dag; han er der for at deltage i en ceremoni med åbning af »TurkStream«-gasledningen. Han var også i Damaskus. Han har selvfølgelig forbindelser til alle relevante regeringer, og de har alle en interesse i at have et godt forhold til Rusland.

Jeg tror, at iranerne på nuværende tidspunkt under ingen omstændigheder vil stole på Trump eller USA alene uden garantier fra Putin og Xi Jinping; men med en kombination af disse tre ledere, mener jeg, at de reelt repræsenterer lederskabet i verden, og at det er en intervention af den kaliber, der kræves for at afvende faren for krig. Så jeg mener, at enhver, der tænker over det, kan forstå, at det er, hvad der skal til for at nedtrappe en situation, der næsten er ude af kontrol, og som har et enormt potentiale for at eskalere – at kun med den tillid, som nogle lande har til Kina, andre til Rusland, og efter andre til USA... men som du kan se det på »dødvandet« i FN's Sikkerhedsråd, hvis man ikke bryder det, vil den ene part altid stå hårdt over for den anden part, og man vil ikke kunne løse det.

Der er brug for dette hastetopmøde. Og jeg tror, at der på præsidentniveau er en klar intention om at løse det; ikke nødvendigvis overalt på regeringsniveau i Washington, som er

meget splittet, og det kan vi vende tilbage til om et øjeblik. Men jeg mener, at Trump adskillige gange har gjort det meget klart, at han ønsker at have et godt forhold til Rusland, på trods af alle vanskeligheder med at forsøge at forbedre situationen i forholdet til Kina. Og jeg tror, at hele kuppet, og alt fra Russiagate til rigsretssagen, blev udarbejdet netop for at afsøre Trumps intention. Så hvis man tænker det igennem, mener jeg, at det er den eneste duelige løsning på problemet.

SCHLANGER: Du nævnte før den video din mand lavede, »Storm over Asien«. Selv før det, 15-20 år tidligere, i 1975 mener jeg, rejste han til Irak og fremsatte et forslag om olie for teknologi. Så dette nye forståelsespapir mellem Irak og Kina er i virkeligheden noget, han lagde frem for mange år siden. Hvordan tror du, at sådan noget kunne fungere?

ZEPP-LAROUCHE: Det er meget enkelt: Det, som min mand udviklede i 1975 efter hans rejse til Irak, blev kaldt »Oasisplanen«, og det var idéen om den nøgleingrediens, der mangler i hele regionen... hele ørkenstrimlen fra den atlantiske kyst i Afrika gennem Sahel, Sahara, gennem Saudi-halvøen og Mellemøsten, og derefter ind i Kina og helt op til det nordlige Kina... man har denne utrolige strimmel af ørken, der vokser. Og der er ingen planter i hele regionen. Jeg fløj en gang over det, og jeg kiggede ud af vinduet, og det er forbløffende – man skimter efter en oase, og der er bare ingen. Så dette forslag fra min mand [tilbage] i 1975 var ideen om, at man er nødt til at tilvejebringe en masse nyt vand ved hjælp af moderne midler. Umiddelbart kan man aftappe grundvandsmagasinerne, men de er begrænsede. Sidenhen er der brug for fredelig energi, små atomreaktorer, for afsaltning af enorme mængder vand, som kan bruges til kunstvanding; der kan også anvendes moderne teknologier såsom ionisering af atmosfæren, som allerede bruges i nogle af Golfstaterne og Israel. Jeg tror også, der kan skabes masser af nyt, frisk vand til kunstvanding, til landbrug, til genplantning. Og så kan der bygges infrastruktur som en forudsætning for industrialisering.

Og hvis man tager den eksisterende kinesiske plan for den Nye

Silkevej, Bælte- og Vej-Initiativet, som blev foreslået af præsident Xi allerede i 2016, da han besøgte Iran, Saudi-Arabien og Egypten, og hvor han allerede da foreslog at udvide Bælte- og Vej-Initiativet til hele regionen. Og i mellemtiden har man Kina-Pakistan-Økonomiske Korridor (CPEC); man har Assad og Kinas løfte om at rekonstruere Syrien på denne måde; Der var adskillige store konferencer i Golfstaterne, hvor det står klart, at de arabiske stater også har en enorm interesse. Iran har også gode forbindelser med Kina. Og naturligvis har Tyrkiet mange gange udtrykt, at de ønsker at være en integreret del af det.

Så hvis blot man udvider Bælte- og Vej-Initiativet til hele regionen, ville det være meget let. Og jeg sagde for mange år siden – lige som min ægtemand, vi har altid arbejdet sammen om dette – at med de store naboer i regionen, Rusland, Kina, Indien, Iran, Egypten, og også Tyrkiet, endog Saudi-Arabien og selv Israel... alle kunne de indse, at det er til deres fordel at arbejde sammen for udviklingen af hele regionens velstand.

Hvis USA ville indtage en positiv holdning til dette, kunne investorer tjene så mange flere penge på at skabe det største »boom« man kan forestille sig, snarere end at tillægge kontrollen med olien alt for stor betydning. Fossile brændstoffer, olien, er begrænset, den burde alligevel ikke bruges til energi, og hvis man havde et reelt økonomisk investeringsprogram, der var mange, mange gange større end Marshall-planen, kunne der opnås langt større overskud, og det ville være et incitament for mange iværksættere til at engagere sig. Desuden er europæerne – Tyskland, Italien, Frankrig, alle disse lande er opsplittede på grund af flygtningekrisen: Hvis man ville starte en fælles udvikling af alle de store lande, som jeg lige har nævnt, inklusive Indien, der har en interesse i det, f.eks. i Afghanistan, og naturligvis også situationen omkring Kashmir, Pakistan, som kun kan løses, hvis man har en integreret udviklingsplan. Flygtningekrisen kunne løses meget let, hvis man udvikler Sydvestasien og naturligvis Afrika. Så jeg tror, at en sådan intervention er nødvendig.

Nogle gange, har man brug for et chok: Der er brug for den

chokerende bevidsthed om, at vi er ved at sprænge verden i luften, hvis vi ikke ændrer paradigmet; et chok, der kan forvandles til en mulighed. Og mange mennesker har nævnt, at det kinesiske skrifttegn for »krise« er det samme som for »mulighed«. Og jeg tror, at hvis vi nu har et kor af mennesker rundt om i verden, folk der er bekymrede over faren for krig, som er bekymrede over de uendelige krige, der må afsluttes; ja, så arbejd sammen med os! Lad os slutte os sammen og skabe en atmosfære, hvor det folkelige pres for et sådant topmøde er så overvældende, at det finder sted.

SCHLANGER: I forlængelse af, at du har præsenteret løsningen på krisen, er en af de ting, der er kommet op, at præsident Trump tog skridt til... hans meddelelse for flere måneder siden om tilbagetrækning fra Syrien, [hvor] alle forudsagde forfærdelige konsekvenser, men det fungerede, og blev koordineret med Erdogan, med Putin og selv med Assad. Derefter rejste han til Afghanistan og talte om at trække tropper tilbage fra Afghanistan. De mennesker, der forsøger at afsætte ham med rigsretssag, gik amok, krigshøgene i Repræsentanternes Hus og Senatet i begge partier modsatte sig det. Jeg tror, at vi ud fra dette synspunkt er nødt til at se på spørgsmålet om, hvordan denne nylige, denne nuværende krise blev fremskyndet. Hvad var rækkefølgen af begivenheder, der førte til den? For der er nogle meget klare indikationer på, at det er de samme mennesker, der er ude efter at afsætte Trump og som er imod hans fredsprogram, og som der støtter en krig med Iran. Kan du gennemgå en lille smule af denne rækkefølge, Helga?

ZEPP-LAROCHE: Ja. Der er faktisk en meget interessant artikel af Patrick Lawrence, der er en meget fængslende person; han var den første, der allerede i 2017 i det amerikanske magasin The Nation bragte historien af William Binney om, at der ikke var noget russisk hack. Og så for to dage siden havde han havde en artikel i Consortium News [<https://consortiumnews.com/2020/01/06/patrick-lawrence-theiranian-generals-intent/>], som jeg også vil opfordre vores lytttere til at læse, fordi der er mange tvivlsomme kilder man ikke kan stole på; men læs denne artikel og dan jeres egen

mening: For det, han siger, er en meget interessant hypotese. Han siger, at der faktisk er omstændigheder, som tyder på, at det ikke var Trump, der beordrede mordet. Nu ved jeg, at der overalt er mange mennesker, der reagerer stærkt på, hvad Trump sagde, og nogle af disse udsagn er ganske vist også utilgivelige – jeg mener, man kan ikke sige, at et lands kulturarv nu skal ødelægges. De forsøgte at trække i land på det punkt, og det er fint, men Trump er bare undertiden lidt uberegnelig, og jeg tror, at alle i hele verden ved det. Men det betyder ikke, at han organiserede dette snigmord.

Hvad Patrick Lawrence antyder, og han er selvfølgelig en kilde med gode forbindelser i efterretningskredse, er at det var en »paladsrevolution«, at det var den samme kombination af mennesker, der allerede forsøgte, og gentagne gange effektivt saboterede Trumps politik over for Nordkorea, Syrien, den Persiske Bugt generelt – han peger på aksen mellem Pompeo, forsvarsminister Esper og Milley, formanden for generalstaben. Jeg tror, at Milley var den person, der præsenterede Trump for »muligheder« for, hvad der kunne gøres, og drabet på den øverste militære leder i et andet land, som tilfældigvis også er nummer to i det pågældende land, sætter naturligvis gang i en række af begivenheder; der, hvis der ikke er en seriøs indgraben for at nedkøle konflikten, potentielt kunne gå helt ud af kontrol. Ingen ved deres fulde fem ville give præsidenten for USA en sådan valgmulighed, men der burde have været bestræbelser for med bestemthed at sige: »Dette er IKKE en mulighed.« Men det skete ikke.

I stedet fortalte Pompeo og Esper tilsyneladende Trump, at der var fare for et umiddelbart forestående angreb på amerikanske installationer og personale; for da Trump derefter offentliggjorde denne meddelelse, var det det, han sagde.

Hvis man nu ser på forløbet, hvordan det udviklede sig 10 dage før snigmordet, var der adskillige bombeangreb på en militærbase i Irak, som tilhørte Kataib Hezbollah, hvilket ikke er det samme som det libanesiske Hezbollah, men det er en irakisk paramilitær organisation, der var meget involveret i at bekæmpe IS. Efter disse angreb, som var en reaktion på en granatbeskydning – de var anklaget for at have beskudt en

irakisk base tidligere – efter disse bombeangreb, var dernæst demonstrationerne foran den amerikanske ambassade, som blev afblæst. Men dette var forspillet til angrebet på general Soleimani.

Adskillige personer, der inkluderede den irakiske statsminister Abdul-Mahdi, fortalte det irakiske parlament, at Soleimani var på vej til at mødes med Abdul-Mahdi, og at han var på en diplomatisk mission for at forhandle mellem Saudi-Arabien og Iran for at forsøge at finde en eller anden måde at forsonе sunni- og shiamuslimerne på, og dette var faktisk beordret af det Hvide Hus, af Trump selv. Med det samme stod Pompeo frem i går og sagde: »Nej, der var ingen sådan mission«, men Abdul-Mahdi sagde, at der var en sådan mission, og hvem end der nu udførte dette angreb, vidste tydeligvis præcis, hvor denne drone skulle ramme, fordi de vidste, at Soleimani ville være til stede på dette tidspunkt, ligesom den stedfortrædende leder af en vigtig milits, der også blev dræbt, og flere andre personer.

Men som vi hørte fra andre militære eksperter, sker denne slags angreb ikke bare ud af den blå luft. Der er faktisk en liste med mål, hvilket, i dette tilfælde, er blevet udarbejdet af USA's CENTCOM (USA's centralkommando) Afdeling Orange, som vidst nok er placeret i South Carolina lige nu. Og disse er, med andre ord, lister på mulige mål, og dette skulle aldrig nogensinde være sket. Og Trump blev simpelthen stillet i en situation, hvor han var nødt til at redde ansigt, fordi alt var allerede forberedt.

Pompeo har ikke fremlagt nogen beviser, og naturligvis er dette alt sammen stadig hypotetisk. Jeg synes, at der er brug for en seriøs efterforskning; jeg mener, at der må fremlægges beviser. Men jeg tror, at dette er en meget plausibel hypotese af, hvordan det skete, og konklusionen, som Patrick Lang drager, er, at det er de samme personer, som er involveret i retsforfølgelserne – dette kommer faktisk også fra en række Trump-tilhængere, og folk som ikke støtter Trump – som siger: »Hvorfor skulle vi lytte til de samme aviser og samme kredse, som folk generelt kalder den »dybe stat«, der er involveret i »Russiagate«, i retsforfølgelserne, og imod Trump, og som

tydeligvis nu udbreder dette syn? Hvorfor skulle vi pludselig tro på disse personer?«

Så jeg opfordrer jer til at betragte situationen: Det er mere komplekst end det ses ved første blik, og i betragtning af de absolutte uhyrligheder omkring Trump, hvilket sker som et resultat af dette, tror jeg, at et klinisk syn på alt dette er desto vigtigere.

SCHLANGER: Jeg synes, at et af de mere overbevisende argumenter om dette kom fra oberst Lawrence Wilkerson, den tidlige stabschef for Colin Powell, da Powell fremlagde de falske beviser om Iraks masseødelæggelsesvåben i FN. Wilkerson kom med en kort erklæring, hvor han sagde: »Ubestridelige beviser?« Har vi ikke hørt dette før? Ønsker vi at gentage de samme fejl igen og igen?

Og jeg tror at vigtigheden af en undersøgelse af dette er afgørende, men for folk, der ønsker at støtte præsidenten, er det bedste ikke, at lade som om dette er en amerikansk brydekamp, og at hoppe op og ned og heppe, hver gang der er nogen som bliver ramt. Man må begynde fra det højere strategiske standpunkt. Og jeg tror, Helga, at dette er det vigtige ved at kigge på ting som videoen »Storm over Asien« og på, hvem der på længere sigt drager fordel af sådanne slags krige. Og du har været meget oprigtig i din beslutsomhed om at overvinde den geopolitiske doktrin. Er det ikke i sidste ende det, som vi har at gøre med, og det, som Præsident Trump må affinde sig med?

ZEPP-LAROUCHE: Jo. Jeg mener, at Det Britiske Imperiums kontrol, hvis vi går tilbage til »The Great Game«, til Sykes-Picot-aftalen, til Bernard Lewis-planen, til Samuel Huntington, til Brzezinski; alt dette var geopolitik, som udtaenkt af Mackinder, af Haushofer-doktrinen, den ondskabsfulde idé, at man måtte forhindre en sammenhængskraft af den eurasiske landmasse, fordi det ville være til skade for de atlantiske magter, nemlig USA og Storbritannien – og at denne doktrin, at man bliver nødt til at manipulere – og da briterne efter 1. verdenskrig opdelte regionen, med Sykes-Picot-aftalen, gjorde de det bevidst! Samuel Huntingtons latterlige bog »Civilisationernes sammenstød«, som jeg for

mange år siden pinte mig selv med at læse, – denne fyr havde intet kendskab til nogen af de kulturer og religioner, som han snakkede om – men dette er en håndbog for manipulationer.

Dette må nu ophøre. Og grunden til, at jeg siger, at vi har brug for et samarbejde i denne krise, nu, mellem Putin, Trump, Xi Jinping, og forhåbentlig vil Narendra Modi også deltage i dette samme topmøde – og senere, det er ikke en eksklusiv klub, men andre lande er bestemt også velkomne til at samarbejde – men vi har brug for en kernegruppe, USA, Rusland og Kina som et minimum, forhåbentlig tilslutter Indien sig, men de tre førstenævnte er de vigtigste; hvis de ville gå sammen og sige: Vi forstår at menneskeheden har nået et punkt, hvorfra der muligvis ikke er nogen vej tilbage, og at vi derfor må overvinde dette, og udvikle en fredsplan for regionen, som har været plaget af 19 års krig i Afghanistan, hvor mange millioner af mennesker har mistet livet. Trump sagde, at dette har kostet USA syv billioner dollars, det har kostet millioner af civile livet, mange tusinde amerikanere, og det bliver nødt til at stoppe. Og jeg er absolut sikker, 100 % sikker på, at hvis der kunne skabes et internationalt miljø, hvor man havde et kor af stemmer, af lande, af fredsgrupper, af religiøse grupper, som – der er allerede flere som er mobiliserede gennem underskriftsindsamlinger m.m. – hvis alle disse ville sige: Vi har brug et højere niveau for samarbejde, da er det muligt.

Men jeg mener at vi har brug for en sådan verdensomspændende mobilisering for at få dette til at ske, og det er derfor at jeg appellerer til Jer: Deltag i vores bestræbelser, tilmeld Jer vores nyhedsbrev, del underkriftsindsamlingen med alle I kender, og lad os virkelig få en sådan mobilisering. Fordi det er et meget alvorligt øjeblik i historien.

SCHLANGER: Lad mig bare gentage hovedpointen igen: Løsningen er til stede, men det kræver din aktive medvirken. Gå ind på vores hjemmeside, dér findes appellen fra Helga Zepp-LaRouche; du kan underskrive denne, udbrede den, indsende den som leder til aviser, gøre alt hvad du kan for at skabe en modpol til krigskampagnen, som kommer fra de samme folk, der forsøger at afsætte præsidenten. [<https://schillerinstitute.>]

Med dette sagt, så ses vi igen i næste uge.

Følg med i Schiller Instituttets ugentlige internationale webcasts med Helga Zepp-LaRouche på:
www.schillerinstitut.dk

International aktionsdag: Trump, Putin, Xi må afholde hastetopmøde for at afværge krig og påbegynde udvikling

Den 15. januar (EIRNS) – Dagen i dag, den 15. januar, Martin Luther King Jr.'s fødselsdag, er af Schiller Instituttet og dets tilknyttede organisationer overalt i verden udpeget som en international aktionsdag, til afholdelse af møder og kontakter til institutioner for at give deres besyv med på den presserende nødvendighed af, at præsidenterne Trump, Putin og Xi indkalder til et hastetopmøde for at afværge faren for krigsudbrud i forbindelse med krisen i Iran og Irak. Der kan ikke være nogen tvivl om, at Dr. King ville tilslutte sig fuldt ud.

Alt imens præsidenterne Trump og Rouhani begge har antydet, at de afstår fra enhver umiddelbar militæraktion, indebærer den fortsatte ustabilitet i regionen risikoen for, at verden endnu en gang kunne "gå i søgne" ind i en verdenskrig, som det skete i 1914.

Under præsident Trumps tale i det Det Hvide Hus om morgenen den 8. januar, efter Irans missilangreb på amerikansk-irakiske baser, udtrykte han sin påskønnelse af, at ingen blev dræbt i angrebet, og at Iran har gjort det klart, at de 'holder sig tilbage'. Vigtigst er nok, at han også opfordrede til en helt ny tilgang til krisen – erstatning af den forulykkede iranske atomaftale (JCPOA) med igangsættelsen af nye forhandlinger med Iran og alle underskrivene af JCPOA – dvs. ikke alene Tyskland, Frankrig og Storbritannien, men også Rusland og Kina. Hvis en sådan proces skulle blive indledt, ville den bringe Rusland, Kina og USA sammen for ikke alene at behandle spørgsmålet om Irans atomvåbenpotentiale, men også en samlet løsning på det regionale kaos. Trump har gentagne gange opfordret til at få amerikanske tropper ud af regionen, alt imens han også opfordrer Iran til at fjerne dets militære styrker fra hele regionen. Endnu vigtigere er det, at Ruslands og Kinias tilstedeværelse i drøftelserne giver Iran et grundlag for at stole på eventuelle foreslæde sikkerhedsgarantier, alt imens Kinias Bælte- og Vejinitiativ kunne skabe rammerne for genopbygning af de nationer, der er blevet ødelagt i de amerikansk-britiske 'regimeskiftekrige' – forhåbentlig med deltagelse af alle nationer, inklusiv USA, i denne presserende, moralsk nødvendige proces.

Til forfærdelse for mange i hans kabinet, sagde den britiske premierminister Boris Johnson tirsdag til BBC, at han tilslutter sig Trumps forslag vedrørende Iran. "Fra det amerikanske perspektiv," sagde Johnson, "er det en mangelfuld aftale... Lad os erstatte den med Trump-aftalen. Det er hvad vi gerne ser. Præsident Trump er en stor beslutningstager i egne og mange andres øjne. Lad os arbejde sammen om at erstatte JCPOA og få Trump-aftalen i stedet." Det står ikke klart, hvorvidt Johnson og Trump har koordineret deres handlinger.

Det er en lovende dag. Anklagepunkterne i rigsretssagen, der af det korrupte og mislykkede Demokratiske Parti er grebet ud af den blå luft, skal overleveres til senatet i dag, onsdag;

rigsretssagen begynder i næste uge. Endvidere skal USA og Kina i dag underskrive den historiske første fase af en handelsaftale, det første skridt i hvad der må blive til en proces, som løser problemerne med handelsbalancen, og tager fat på den langt mere afgørende nødvendighed af samarbejde mellem USA og Kina om at genopbygge de vestlige nationers smuldrende finansarkitektur, og samarbejde om Bælte & Vej-genopbygning af de tidligere koloniserede nationer i Afrika, Asien og Latinamerika.

Det er et historisk øjeblik – hvorvidt verdens borgere, hver især, vil kigge indad for at finde frem til det der virkelig er universelt, mere dyrebart end livet selv, og handle med henblik på at forme fremtiden for den menneskelige race i retning af værdighed og lykke; eller være smålige og passive, og tillade at verden forfalder til barbarisme – det er betydningen af denne aktionsdag.

Putin, Trump, Xi – Alle tre må mødes nu for at erstatte krig med økonomisk udvikling

Deltag i Schiller Institutets aktionsdag, onsdag d. 15. januar, for at udvide støtten til Institutets "Opfordring til præsidenterne Trump, Putin og Xi om at indkalde til et hastetopmøde for at tackle faren for krig" fra d. 7. januar. Aktivister på fem kontinenter vil mobilisere borgere, regeringsmedlemmer, diplomater og institutioner til støtte for appellen fra Schiller Institutets præsident, Helga Zepp-LaRouche.

D. 15. januar, som er Dr. Martin Luther Kings fødselsdag, er en dag for forsamlinger og aktiviteter på passende steder, og på de sociale medier, hjemmesider og alle former for engagement. Schiller Instituttet beder alle om at fejre Dr. Martin Luther Kings idéer og livsværk ved at organisere for fred gennem udvikling, som beskrevet i opfordringen til et hastetopmøde.

Hoved begivenheden, internationalt set, vil være ved FN i New York City, fra kl. 12 til 15, onsdag d. 15. januar.

Fra appellen som har cirkuleret verden over siden d. 6. januar:

Underskriv opfordringen til præsidenterne Trump, Putin og Xi om at indkalde til et hastetopmøde for at tackle faren for krig

Hvis verden skal undslippe en spiral af gengældelser og modgengældelser i kølvandet på drabet på den iranske generalmajor Soleimani og den irakiske vicegeneral Muhandis, må præsidenterne for USA, Rusland og Kina indkalde til et hastetopmøde for at drøfte den aktuelle krise i Sydvestasien og løsningen på denne krise.

For 75 år siden stod USA, Rusland og Kina sammen i den globale kamp, der besejrede fascismen, og i dag må disse præsidenter handle i samdrægtighed for at redde freden.

Den 3. januar udsendte grundlægger af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, en hasteerklæring, der konkluderede: "Det er klart, at der mellem præsident Trump – som lovede at afslutte de uendelige krige og allerede har taget adskillige skridt i den retning – og præsidenterne Putin og Xi, er en hensigt og en evne til at udmanøvrere krigshøgene og etablere et samarbejde på et højere niveau. Dette potentiiale er grunden til, at kuppet – 'Russiagate' og nu rigsretssagen – er blevet iscenesat imod Trump. Nu er tiden inde for disse tre fremragende ledere til at opfylde det potentiiale, som det

historiske forsyn har skænket dem."

Hele koncerten: EN MUSIKALSK DIALOG MELLEM KULTURER den 29. november

Se også en video trailer 6 min.:

Download (PDF, Unknown)

Arrangører: Schiller Instituttet, Russisk-Dansk Dialog,
Det Russiske Hus og Det Kinesiske Kulturcenter

EN MUSIKALSK DIALOG
MELLEM KULTURER

Gratis adgang
29. november 2019 kl. 19

Russisk Center for Videnskab og Kultur
Vester Voldgade 11, København, ved Rådhuspladsen

Medvirkende: Musikere fra Kina, Rusland, Albanien, Poland,
Sverige og Danmark (se billedet)

Også: DANMARK: SCHILLER INSTITUTTETS KOR

I en tid, hvor der er alt for meget politisk splid i verden, og verdens lande i stedet burde arbejde sammen om menneskehedens fælles mål, er det ekstra vigtigt, at vi på alle måder bygger bro mellem verdens nationer og de mange

forskelligartede kulturer. Når vi oplever det skønne i andre kulturer, skaber det gensidig forståelse og et grundlag for samarbejde og fred. Klassisk kunst er derfor en vigtig nøgle til en sådan dialog mellem kulturer, og det er grunden til, at vi afholder denne koncert!

Info: 25 12 50 33, 53 57 00 51
si@schillerinstitut.dk

2020 er mulighedernes vindue for LaRouches politik

Den 30. december (EIRNS) – Briterne vil med djævelens vold og magt omdanne 2020 til året for kaos, krige, kup og kulturelt helvede. Muligheden for at gribes ind tilhører os – sagde Helga Zepp-LaRouche til medarbejdere i går – for at gøre 2020 til året for Lyndon LaRouches politik, i en verden der befinner sig i sammenbrudskrise.

Den russiske præsident Vladimir Putin har kastet en veludtænkt kæp i hjulet på hele den britiske geopolitiske drejebog, oplyste Zepp-LaRouche, ved at udvikle og nu opstille det hypersoniske Avangard-missilsystem, der vælter hele skakbrættet af eksisterende atomkrigsstrategier ved at gøre dem teknologisk forældede. Men Putin har ikke kun indsat Avangard: Han præsenterede den for amerikanske embedsmænd til nærmere undersøgelse, og han har tilbudt at inkludere Avangard i forhandlingerne om en ny START-traktat, som foreløbig er sat til at udløbe i februar 2021.

Putin tilbyder at forhandle en helt ny global sikkerhedsarkitektur med præsident Donald Trump, hvilket er en

diskussion, som de to ledere bør tage op på et møde ved Elben den 25. april, og/eller ved Moskvas fejring af sejrsdagen [for 2. Verdenskrig] den 9. maj. Vi bør presse på med dette initiativ, sagde Zepp-LaRouche, ligesom vi opfordrede præsident Trump til at deltage i det første Bælte- og Vejforum for internationalt samarbejde i 2017 i Kina, da det er vigtigt at opbygge en ny platform for forbindelserne mellem USA og Rusland samt USA og Kina. Det er den bedste måde at slå tilbage mod det britiske kup imod Trump, ved at angribe dem på deres udsatte, sårbare flanke.

En sådan ny sikkerhedsarkitektur for planeten er presserende nødvendig, sagde Zepp-LaRouche, men den eneste måde den kan fungere på er, hvis den er baseret på en fælles økonomisk politik, der er bygget op omkring dynamikken i den Nye Silkevej. En sådan politik skal, som Lyndon LaRouche længe specificerede, være centreret om en konkursbehandling af det nuværende spekulative finanssystem – "finanskrisen hænger over os som et damoklessværd", sagde Zepp-LaRouche – og en forpligtelse til samarbejde om menneskehedens fælles mål, deriblandt eftertrykkeligt den hastige udvikling af Sydvestasien, Afrika og andre regioner, som i århundreder er blevet tortureret af britisk imperialistisk politik.

Det økonomiske perspektiv vil imidlertid kun fungere, hvis det ledsages af en renæssance af klassisk kultur, "udtalte Zepp-LaRouche. "Vores indgriben i dette må være fra synspunktet om virkelig at kræve, at USA og hele verden bevæger sig ind i et helt nyt tankesæt, et nyt sæt af forbindelser mellem nationer. Ideen om geopolitik må helt væk, for evigt, fordi det er den slags tankegang, der allerede har ført til to verdenskrige".

I dag må vi kæmpe for den verden vi ønsker at skabe om 50 eller 100 år fra nu af. Hver nation skal finde sin egeninteresse i at kæmpe for menneskehedens fælles mål, og for den klassiske kulturelle renæssance, bygget på skuldrene af Beethoven, Schiller, Cusa, Confucius (Konfutse) – og Lyndon LaRouche.

"Målet med civilisationen er den fortsatte udvikling af vores art som den eneste kreative art i universet", fortsatte hun. "Flere mennesker [må] tage idéen til sig om et ophøjet syn på menneskeheden, idéen om en kreativ identitet som er i overensstemmelse med et anti-entropisk univers i fortsat udvikling.

Til dette formål, konkluderede Zepp-LaRouche, vil vi opbygge og uddanne en sådan bevægelse, i takt med at vi organiserer hen imod en national Schiller Institut-konference i foråret. Som en del af dette søsætter LaRouche-bevægelsen i marts en international aktionsuge rundt omkring på planeten, især blandt studerende og unge, der vil være baseret på Zepp-LaRouches opfordring til at gøre 2020 til året for LaRouches politik, året hvor vi rykker beslutsomt for at nå menneskehedens fælles mål.

Schiller Instituttet, er stiftende medlem af ny kinesisk CGTN-tænketank

Den 7. dec. (EIRNS) – CGTN (China Global Television Network), den engelsksprogede Tv-station kontrolleret af Kinas Kommunistiske Parti, grundlagde d. 4. december "CGTN-Tænketanken", som en del af CGTN's tredje årlige Globale Medietopmøde, med over 300 repræsentanter fra den politiske verden, erhvervslivet og ledere indenfor medier og teknologi. Den nye tænketank vil have "samarbejdsrelationer med 50 velrenommerede tænketanke verden over, med målet at tilbyde indsigt i globale udviklinger og at fremme kommunikation

mellem forskellige kulturer”, meddeltes ifølge en udtaelse fra CGTN, bragt af Xinhua.

Blandt de stiftende medlemmer ved mødet var Helga Zepp-LaRouche, præsenteret som ”grundlægger af og præsident for Schiller Instituttet”. Andre prominente medlemmer inkluderede ledere fra institutioner dedikerede til kulturel dialog, handelskamre og lignende institutioner. Blandt disse kan nævnes Alexander Lukin, leder af Fjernøstasiatiske og SCO-studier ved det Nationale Forskningsuniversitets Højere Skole for Økonomi under det russiske udenrigsministerium, og et fremtrædende medlem af Valdai-klubben.

Helga Zepp-LaRouche, som ved åbningen var den eneste kvindelige repræsentant på scenen (udover ordstyreren Liu Xin, værten for CGTN-showet ”The Point with Liu Xin”), berettede til amerikanske medlemmer af Schiller Instituttet, – at hun havde talt på et af arrangementets paneler og lagt fokus på den hastige opløsning af de vestlige finanssystems og den presserende nødvendighed for en ny Bretton Woods-aftale for at etablere et nyt system, i overensstemmelse med den Nye Silkevejs ånd.

Hun havde ligeså mange private møder og blev interviewet af China Radio International.

Zepp-LaRouche diskuterede her til morgen sit besøg med LaRouche-organisationens Nationale Eksekutivkomité (NEC), og meddelte at næsten alle kinesere, som hun havde mødtes med, er særdeles oprørte over de stadigt forringede relationer mellem USA og Kina, og de gemene beskyldninger mod Kina fra USA, og frygter at forbedrede forhold sandsynligvis ikke vil finde sted i lang tid fremover. Selvom de er klar over rigsretssagsforfølgelserne mod Trump, har de fleste ingen forståelse for kupforsøget og intentionerne bag. Folk er almindeligvis heller ikke klar over finanskrisens alvor og det truende sammenbrud, sagde hun.

Hvad Kinas egen situation angår, beskrev hun forskellen mellem byerne i Kina og dem i Vesten som ”utrolig”. Et land med 1,4 milliarder, med omkring hundrede byer med befolkninger på én million eller derover, og trods dette ”fungerer alt”. Der er rent, der bygges overalt – ”ting fungerer, det er hovedforskellen.

Retningen er fremad”, sagde hun. Spørgsmålet om ”kommunisme”, som mange i Vesten hele tiden kalder ”en bussemænd”, en ”konstruktion” – det kan ikke sammenlignes med D.D.R. (det tidl. Østtyskland). Det er ”socialisme med kinesiske træk” – dvs. at Kina er vendt tilbage til sine konfutsianske rødder, dets værdier, hvorimod vi i Vesten ikke er vendt tilbage til den europæiske Renæssance eller Den amerikanske Frihedskrig. Vi er ikke vendt tilbage til vores egne bedste traditioner.

”Hverken Kina eller Rusland er, som de skildres,” betonede hun.

Afsløring! Dem, der leder kuppet mod Trump, vil have krig med Rusland!

Schiller Institutets ugentlige webcast med Helga Zepp LaRouche 23. nov 2019

På trods af PR virksomhedernes heftige bestræbelser for det militære industrielle kompleks–også kendt som ”massemedierne” – på at forhindre, at sandheden om hensigten bag regimeskiftet

bliver kendt, kommer sandheden frem. Som Helga Zepp LaRouche specificerede i sin analyse af uroen og omvæltningerne der fejer hen over kloden, er sammenbruddet af det Gamle Paradigme, det der ligger bag de desperate handlinger udført af dem, der står bag farverévolutioner, samt oprør mod regeringer, fx i Chile, Ecuador, Colombia og Frankrig, hvor folk protesterer mod nedskæringer.

Zepp LaRouche hævder, at man ikke kan forstå absurditeten i anklagerne i ”Russigate” eller ”Ukrainegate” uden at kende til den historiske baggrund. Dette kommer nu frem i anklagerne mod Trump for ”magtmisbrug” med hensyn til Ukraine – der vil komme mere ud, når undersøgelsene af Horowitz, Barr og Durham bliver frigivet. Hvad det vil vise, er, at de samme netværk bag Maidan-statskuppet i Ukraine i februar 2014 er i centrum for kup-bestræbelserne mod Trump, og de fortsætter med fuld intensitet på trods af faren for, at deres handlinger kan føre til en krig mellem USA og Rusland.

Et vigtigt moment for at imødegå dette vanvid, var den ekstraordinære konference hos Schiller Institutet den 16. – 17. november i Bad Soden, Tyskland, hvor aktivister fra mere end 30 lande mødtes til en mindehøjtidelighed for Lyndon LaRouche. Helga understregede, at præsentationerne på konferencen demonstrerede Lyndon LaRouche’s unikke vision for fremtiden og den videnskabelige og kulturelle metode, han anvendte for at gøre de igangværende kampe forståelige og derfor mulige at vinde.

Verden i oprør: Et øjeblik

til afgørende indgriben, set fra historiens højeste niveau

Den 11. november (EIRNS) – Verden er i oprør, som det ses mest dramatisk i de mange masseprotester – fra Chile, til Libanon og Irak, og voldelige deployeringer i Bolivia og Hongkong af agenter for det døende neoliberal geopolitiske system. Samtidig er dette et øjeblik til afgørende indgriben for det gode, hvis folk står klar med programmerne og metoderne til at arbejde sammen for at vise vejen sikkert fremad.

Ved gennemgangen af aktuelle begivenheder i dag, understregede Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, behovet for at inspirere os selv og alle andre til at se tingene fra historiens højeste udsigtspunkt. På den måde er man ikke fanget i en flad, todimensionel falsk virkelighed, manipuleret til at ”vælge side” og stillet over for undergang.

Zepp-LaRouche brugte til sammenligning eksempelet med den systemiske krise i 1989, hvor hele det kommunistiske partisystem uddøde mellem 1989-1991, sammenlignet med nutiden, hvor det neoliberal finansielle/økonomiske system står over for et endeligt. I tilfældet fra 1989 blev det positive alternativ forpurret op gennem 1990’erne. Men i dag kan vi sørge for, at det ikke sker igen.

Se på metoden for samarbejdsvillig tankegang, som udtrykt i dag ved Middelhavet af den kinesiske præsident Xi Jinping, der mødtes med græske ledere i Athen. Xi talte om de nye relationer mellem Asien og Europa, understøttet af Grækenland, da det fungerer som omskibningspunkt for udvidelsen af den fælles handel og den gensidige udvikling. Xi og hans græske værter var på en personlig rundtur i Piræus’ havn. I mellemtiden er situationen meget farlig i Bolivia og Hongkong, hvor ”Maidan”-modellen, der involverer fremmede indgreb fra fælles netværk af fascistiske grupperinger og agenter fra

Whitehall (gaden i London hvor de fleste regeringsbygninger ligger) og USA's udenrigsministerium. I de seneste dage har der været uhørt voldeligt i Hongkong. I Bolivia er der et totalt magtvakuum uden nogen formel regering overhovedet. Santa Cruz-fraktionen, under Boliviens fascistiske operatør Luis Fernando Camacho, dræber og raserer hensynsløst i den "guddommelige retfærdigheds" navn. Organisationen af Amerikanske Stater (OAS) og det amerikanske Udenrigsministerium er medskyldige i processen ved at billige den "professionelle" rolle, som den korrupte OAS har spillet, da den erklærede valget den 20. oktober for at være svigagtigt, hvilket satte scenen for det voldelige oprør, som førte til præsident Evo Morales fratræden 10. november.

Zepp-LaRouche understregede, at den "geopolitiske tankegang" må overvindes. I USA er prøvestenene de præsidentskaber og livsanskuelser, der tidligere har været: George Washington, John Quincy Adams, Abraham Lincoln, Franklin Roosevelt, John F. Kennedy, og de historiske bidrag fra Alexander Hamilton, Benjamin Franklin og Lyndon LaRouche. Det amerikanske System er den afgørende arv. Folk er nødt til at rejse sig og tage ansvar på et verdenshistorisk plan.

Folk er i globalt oprør over det faldefærdige neoliberale system

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 3. november 2019

Helga indledte sin ugentlige webcast med at insistere på, at folk faktisk bør se præsident Trumps rally i Tupelo, Mississippi, da man her vil se en helt anden dynamik, end hvad der formidles i medierne og af hans modstandere. Et betydeligt udsnit af de amerikanske vælgere reagerer entusiastisk på hans præsentationer, idet han fortsætter med at betone afslutningen på krigene, der blev indledt af Bush og Obama, alt imens han bekæmper sammensværgelsen, der føres imod ham. Hun kaldte demokraternes pres for en rigsretssag for et ”højrisikabelt spil... som kan give bagslag.”

Det vi gennemlever er et utroligt historisk øjeblik, et endeligt opgør mellem millioner over hele verden der er vrede, og som i USA bliver mobiliseret af Trump imod det britiske imperium, der har taget Det Demokratiske Parti [som gidsel]. Hun mindede seerne om, at hendes mand – da Trump blev valgt – sagde, at dette ikke var en amerikansk, men global begivenhed, hvilket vi ser nu med masseprotesterne, der pågår verden rundt. Hun gennemgik udviklingen omkring rigsretssagen, herunder bedraget med Schiffs ”whistleblower”. Hun pegede på fremskridtene i Syrien, der er baseret på et samarbejde mellem Trump og Putin, samt handelssamtalerne med Kina, for at vise hvad det er som Trump gør, der forårsager hysteriet bag rigsretssagen.

Da hun gennemgik det igangværende finansielle/økonomiske sammenbrud samt de åndssvage løsninger der er foreslået af Lagarde, Carney m.fl., og som kun vil gøre ondt værre, pegede hun på de enestående løsninger, der er blevet udviklet af

hendes mand Lyndon LaRouche. For Jer, vore seere, er tiden ikke til passivitet, konkluderede hun, men til nu at blive involveret og støtte vores organisation.

For en økonomisk renæssance for menneskeheden og renselse af Lyndon LaRouches navn.

Erklæring fra Schiller Instituttet formand, Helga Zepp-LaRouche, vedrørende de internationale aktionsdage 10.-15. oktober 2019

Forestil jer: Verdens ende indtræffer, men der møder ingen op! Forestil jer at teenager-klimaidolet Greta Thunberg, og alle central- og investeringsbankfolkene, hedgefonde og spekulanter, der er euforiske over den angivelige vished for at planeten vil koge over inden for 18 måneder (ifølge Prince Charles) – mens sidstnævnte er ekstatiske over astronomiske profitter, som de tror kan opnås ved "grønne finanser". Men så, ikke desto mindre, fortsætter verden – trods forskellige udsving i klimaet – simpelthen med at eksistere!

Denne variation af fredsbevægelsens gamle slogan: "Antag at der er krig, men at der ikke kommer nogen", er nyttig for at understrege den pointe, at en ideologi kun indvirker på virkeligheden, hvis størstedelen af befolkningen tror på den.

Der er ingen klimakrise. Klimadata for de sidste 500 millioner

år viser, at Jordens klima har varieret kontinuerligt med en konstant vekslen mellem varme og kolde perioder. (Den sidste af disse kolde perioder sluttede først i 1850 med den ‘Lille Istid’.) Dagens klimaalarmister kan ikke basere sig på videnskabeligt beviselige fakta, men bruger klimamodeller, hvis forudsigelser allerede har vist sig at være overdrevne. Fejlen i disse modeller understreger det faktum, at klimaet er en meget kompleks størrelse, som straks må bringes tilbage på et videnskabeligt grundlag. Mens menneskeskabte aktiviteter har en begrænset effekt på klimaet, er det som IPCC gør – nemlig at ignorere den dybe indvirkning af processer i solen og i vores galakse – højdepunktet af videnskabelig inkompentence!

Dæmoniseringen af CO₂ og det resulterende mål om af-karbonisering af verdensøkonomien er lige så rationelt som at brænde hekse på bålet som et middel mod sygdom. CO₂ er ikke et forurenende stof, men er en uundværlig betingelse for livet på jorden, og især for trivslen af planter og landbrug som grundlag for menneskets eksistens. Den virkelige krisesituation er af-karboniseringen af den globale økonomi, hvilket den finansielle sektor presser på med, og som vil føre til et sammenbrud af de industrialiserede lande, ødelæggelse af udviklingslandene og massiv, global befolkningsreduktion – dvs. folkedrab.

Klimahysteriet, der er iscenesat af den finansielle sektor og de etablerede medier, er den største propagandistiske manipulation af befolkningen nogensinde; en manipulation der har fungeret så effektivt, at den nazistiske propagandamester Josef Goebbels ville have opgivet sit job på grund af sin relative fiasko i forhold hertil. Det egentlige spørgsmål der står på spil er ganske anderledes: Det neoliberale finanssystem er absolut færdigt. Årsagerne til nedbruddet i 2008 er langt fra blevet løst, men er i stedet blevet forstørret gennem elleve år med kvantitative lempelser, og renter der er sat til nul eller endda under. Hvilke planer har

det finansielle oligarki? Ifølge et papir, der for nylig blev fremlagt af BlackRock på Jackson Holes årlige bankmøde, skulle centralbankerne gennemføre et ”regimeskifte”, hvor centralbanker, der forbliver ”uafhængige”, udsteder store mængder penge og giver dem direkte til regeringer, som kun vil bruge dem i henhold til centralbankernes direktiver. Det er samme princip, som Hitlers finansminister Hjalmar Schacht brugte til at finansiere den militære opbygning på det tidspunkt – men denne gang skal alle de penge der er skabt bruges til at gøre verdensøkonomien ”grøn”.

For de fleste mennesker der er indfanget af den neoliberale ideologi, iscenesat af de etablerede medier, er det meget svært at forestille sig, at hele grundlaget for dette system er forkert. Men denne ideologi involverer ikke kun det ”regimeskifte”, der er planlagt af centralbankfolkene, men også et ”regimeskifte” mod den amerikanske præsident Donald Trump, såvel som imod Rusland og Kina, som det ses i ”farverevolutionen”, der nu bliver anstiftet i Hongkong. Og det inkluderer også ideen om, at det er helt normalt, at et lille lag af rige mennesker bliver stadig rigere, mens flertallet bliver stadig fattigere; at Afrika skal forblive underudviklet for evigt; at hvert menneske under alle omstændigheder er en parasit, der forurener miljøet; og at grænserne for vækst er nået. Og lad os ikke glemme de liberale ideer om, at ”alting går an,” og at enhver mening er lige så god som enhver anden.

Men set ud fra universets love og menneskehedens evolution, som de er bestemmende for, er disse aksiomer lige så forkerte som de fleste af antagelserne fra middelalderen, såsom skolastik, hekseri eller flagellantisme.

Hvis vi skal slippe ud af den nuværende voksende krise, hvor alt ser ud til at løbe ud af kontrol, er vi nødt til at ændre hele vores tankegang. Vi er nødt til at finde et referencepunkt, hvorfra vi kan vurdere alle vores antagelser om menneskeheden og universet vi bebor, og undersøge deres

gyldighed. Dette referencepunkt er rumforskning og rumfart.

Bemandet rumfart er det dejrende bevis for, at Leibniz havde ret i at hævde, at vi lever i den bedste af alle verdener. Naturligvis ikke i den forstand, som den kyniske Voltaire – på sin vis den tids Sir David Attenborough – angreb Leibniz' optimistiske billede af mennesket, men i den forstand at det viser, at menneskeheden er den eneste (hittil kendte) kreative art, der gennem opdagelsen af stadigt nye principper for det fysiske univers kan skabe grundlaget for at overvinde alle grænser.

Som Lyndon LaRouche demonstrerede i sin banebrydende bog 'Der er ingen grænser for vækst', (PDF) og i hele sit livs arbejde, er det de originale opdagelser af stadigt mere komplekse eksperimentelt beviselige principper for universet, der giver grundlaget for helt nye økonomiske platforme, som kan skabe midlerne til at opretholde bedre brødfødte, længere levende og bedre uddannede mennesker. På den måde er vækstbegrebet ikke så simpelt som nogle fjolser, såsom Malthus, forestiller sig; fjolser, der tænker i baner af en kausal verden indskrænket af en euklidisk aritmetik eller geometrisk multiplikation; men snarere svarende til en mangfoldigt forbundet riemannsk manifold, der udfolder sig til højere ordener, der ikke kan forstås med udgangspunkt i de lavere. Kreativ fornuft kan, som det mest udviklede element i universet, skabe nye singulariteter, der igen kan øge graden af menneskelig effektivitet i universet ud over alle grænser.

De bedste eksempler på dette er den forventede beherskelse af termonuklear fusion – hvor mennesket efterligner fusionsprocessen i Solen og derved producerer ubegrænsede mængder af energi og reserver af råmaterialer – og bekræftelsen af Albert Einsteins generelle relativitetsteori, som det for nyligt blev gjort med bekræftelsen af gravitationsbølger og billedoptagelser af sorte huller; sorte huller, som befinder sig i centrum af hver af de to billioner galakser, som Hubble-teleskopet indtil videre har været i

stand til at opdage.

Den nye måde at tænke på må afvise bankfolks pseudoreligioner, etablerede medier og klima-apostle, og erstatte dem med en videnskabelig debat om eksperimentelt beviselige fakta. Artemis-programmet, der er vedtaget af præsident Trump, og som vil bringe folk tilbage til Månen i 2024 og etablere en permanent station i 2028, er lovende i så henseende, og ligeledes rumprogrammerne i Kina, Indien, Rusland og Det Europæiske Rumfartsagentur. I øvrigt viser Kinas enestående økonomiske succes og dynamikken i 'Den Nye Silkevej', at fokuseringen på videnskabelig innovation er mere gavnligt for de involverede lande end det neoliberal systems fokusering på profit.

Hvis det er muligt at bringe Europa og USA ind i et samarbejde med det kinesiske Bælte- og Vejinitiativ og, for USA's vedkommende, i et samarbejde med Kina om rumfart, vil menneskeheden ikke befinde sig på randen af en klima-apokalypse, men snarere i begyndelsen af en ny æra, hvor menneskets iboende evne til fornuft frit kan udvikle sig, og vi i en vis forstand kan overgå til voksenlivet for vores art. Vi vil udforme en mere menneskelig tidsalder, og demonstrere at denne verden faktisk er den bedste af alle mulige verdener, fordi der potentielt findes et geni i ethvert menneske, og graderne af frihed i udviklingen af vores art vil stige uden begrænsning til i et omfang, hvor flere [og flere] mennesker kan realisere dette potentiale i sig selv.

Det uomgængelige skridt for at opnå denne nye tankegang er den fuldstændige renlse af Lyndon LaRouche, der blev forfulgt og fængslet i 1980'erne og 1990'erne af det Britiske Imperiums onde og desperate storinkvisitorer i deres forsøg på at blokere adgangen til hans ideer.

Vi har brug for de dristige og optimistiske visioner af tænkere som Leibniz, Schiller, Einstein, Krafft Ehricke og Lyndon LaRouche, fordi den kulturelle pessimisme fra Malthus,

Nietzsche og Spengler fører til fascism og krig, mens positive ideer om menneskeheden fører til nye renæssancer og blomstrende perioder i historien. Det er op til os alle, hvilken retning vi tager!

Fornuftens tidsalder er ude blandt stjernerne : LaRouche skabte ‘fire love’ for at nå derud.

Den 11. september (EIRNS) – Aktivister og tilhængere af LaRouche-bevægelsen besøger i denne uge skoler og universiteter i hele verden – snesevis af dem alene i USA – for at inspirere de mest eftertænksomme unge med det glade løfte om menneskehedens fremtid i rummet og for at mobilisere dem til at hjælpe med at gøre det til virkelighed. Dette er dage med aktioner den 10. september og den 12. september, som opfordret i Helga Zepp-LaRouche’s globale skrivelse, Link: “International opfordring til ungdommen: Fornuftens tidsalder er ude blandt stjernerne!”

Denne mobilisering er i symbiose – drevet og styret af – det amerikanske rumfartsagentur NASAs Månen-til-Mars “Artemis Projekt”, potentelt dets første rigtige nationale mission siden ”Apollo-programmet” af præsident John F. Kennedy. Og meget mere: Kinas første udforskning af bagsiden af Månen nogensinde; Indiens ambitiøse, nyligt blomstrende rumprogram med opsendelser til Månen, Mars og andre planetariske missioner og samarbejder med både Japan og Rusland. En ægte tidsalder med rumrejser af den menneskelige race og en

fornuftens tidsalder i menneskelige anliggender kunne nu tage sin begyndelse. Meget belejligt, afskedigede præsident Donald Trump, i disse aktionsdage, sin krigs-høg, den nationale sikkerhedsrådgiver – for som en kommentator udtrykte det, ”Dette var frem for alt gode nyheder for ungdommen”, det er dem, der er blevet sendt ud for at kæmpe de uendelige og frugtesløse krige for regimeskifte.

Et forceret program, et andet ”Apollo-program”, til udforskning af rummet kan ikke gennemføres uden de fire økonomiske love, der er foreslået af Lyndon LaRouche i 2014. De ”starter” med en genoptagelse af Glass-Steagall-loven for at beskytte kommerciel bankvirksomhed og opsparing mod Wall Streets spekulationer; og oprettelsen af nationale bankinstitutioner efter Alexander Hamiltons model.

Men LaRouche beviste allerede i 1972, at der ikke er nogen grænser for vækst i hans bog af samme titel. Menneskeheden i rummet er frem for alt ubegrænset.

Først må vi beslutte at hævde den menneskelige ”udenjordiske forpligtelse” og blive et rumfarende folk blandt rumfarende nationer – derefter skal vi revolutionere vores strømkilder og industri, LaRouche’s fjerde lov, og udelukkende Hamiltoniske kreditinstitutter kan yde kreditten til den revolution, hans tredje lov.

Sagt på en anden måde: Hvis millioner af unge mennesker overbeviser nationen om at udføre nye og ekstraordinære missioner i rummet, vil mindst nogle tusinder af deres forældre og bedsteforældre finde ud af, hvordan man får sendt dem derhen. ”Hamiltonisk” kreditpolitik kan gøre det, og de vil gerne anvende den.

En national bank for infrastruktur og produktion vil ikke tildele NASA sit budget – at afslutte krige for regimeskift, vil gøre det meget enklere. Men en sådan bank vil deltage i private bankers udlån til de bogstaveligt talt titusindvis af virksomheder, der trækker på samme hammel, hvilket gør denne produktive kreditstrøm langt lettere. Og på denne måde, vil

det effektivt ”låne” NASA en del af dets fremtidige budgetter til at betale disse virksomheder.

Aktionsdagen den 12. september vil være mere internationalt favnende end den første. Samarbejde mellem mindst fire eller flere rumfartsnationer – USA, Rusland, Indien og Kina først og fremmest – er afgørende for denne store opgave. Midt i alt dette, bliver disse nationer nødt til at skabe et nyt internationalt kredit- og valutasystem til fremme af teknologiske fremskridt og udvikling overalt – et nyt Bretton Woods system. Dette er missionen med aktionsdagene. Se også LaRouche PAC underskriftsindsamlingen ”Vi forpligter os til Månen-Mars-missionen (<http://schillerinstitut.dk/si/2019/08/larouchepac-underskriftsindsamling-vi-forpligter-os-til-maanen-mars-missionen/>) og den ledsagende skrivelse, ”Vi forpligter os til Månen-Mars-missionen: The True Spark for Changing the Culture”, tilgængelig på lpac.co/moon.

Det bundløse ‘Jackson Hul’

Den 27. august (EIRNS) – G7-nationerne har lige på blændende vis stillet deres institutionelle politiske fallit til skue på deres topmøde den 24.-26. i Biarritz, Frankrig, idet de undgik enhver diskussion af de alvorlige problemer, som kloden står overfor, og omhyggeligt undgik det enkelte, altafgørende sag for menneskeheden: Den uafvendelige bankerot af hele det London-drevne transatlantiske finansielle system og mødet den 22-24. august i Jackson Hole mellem centralbankfolk og andre finansielle koryfærer, der opfordrede til et ”regimeskifte i pengepolitikken” for at forsøge at holde deres imperium intakt.

Som Helga Zepp-LaRouche fortalte til europæiske medarbejdere den 26. august: "Den virkelige historie er, at der på mødet i Jackson Hole blev erklæret et regimeskifte i pengepolitikken og udsigten til 'helikopterpenge', hvorved de grundlæggende fjernede de sidste aspekter af regeringernes suverænitet ved at give centralbankerne myndighed til så at sige at 'gå direkte', hvilket betyder at pumpe penge både ind i den officielle stat, men også ad private kanaler – og naturligvis skal alt dette også finansiere 'the Green Deal'. Dette er præcis, hvad Hitlers rigsbankdirektør, Hjalmar Schacht, gjorde."

Zepp-LaRouche gik videre og mindede lytterne om, hvordan Lyndon LaRouche i en berømt offentlig debat i december 1971 med den fremtrædende liberale økonom Abba Lerner ved Queens College i New York City hakkede Lerner til plukfisk ved at få ham til at indrømme, at han troede Schachts politik med at åbne sluserne for finansiering af nazisternes krigsmaskine var den rigtige politik – og at hvis bare andre politikere havde gjort det, som Schacht sagde, ville Hitler ikke have været "nødvendig."

Hvad centralbankfolkene i Jackson Hole, ledet af Bank of Englands Mark Carney, foreslog, er intet andet end en nymodens version af den samme schachtianske hyperinflatoriske redning af deres fallerede finanssystem – hvilket har de samme politiske egenskaber i dag som det havde dengang: fascism.

Den gamle verdensorden er hurtigt ved at gå under, i en grad så endog talerør for London som dagbladet The Guardian tvinges til med bedrøvelse at indrømme, at G7-mødet efterlod sig få spor af, at det nogensinde fandt sted ... men der var en klar fornemmelse af, at den etablerede orden fik sin sidste olie. "Arkitekterne og fortalerne for denne gamle orden er imidlertid konstitutionelt ude af stand til at skabe en ny, der fungerer for menneskeheden, understregede Zepp-LaRouche. I stedet trækker de verden ned i en malstrøm af fascistiske grønne politikker – ned i et bundløst 'Jackson Hul'.

Dette ses i den seneste udvikling i Italien, hvor briterne og deres allierede forsøger at konsolidere et grønt statskup ved at indsætte en regering, der er forpligtet til ”en paradigmændring vedrørende miljøet, et 100 % bæredygtigt land”. Det ses også halvvejs rundt om planeten i Amazonas-regionen, hvor den franske præsident Macron står i spidsen for en løgnagtig kampagne i grønne internationale medier og sociale netværk, for at nedtromle den brasilianske suverænitet ved at ”hjælpe” dem med at håndtere amazone-brandene.

I lyset af denne altoverskyggende strategiske virkelighed kritiserede Zepp-LaRouche igen dem i USA og Europa, der foreslår at fortsætte konfrontationskursen med Kina og Rusland. ”Dette er virkelig forkert,” sagde hun. ”Der er absolut ingen problemer hvad angår de strategiske spørgsmål, der kan løses uden Rusland; og der er ikke et eneste økonomisk problem, der kan løses uden Kina, især med dette truende økonomiske sammenbrud og hyperinflation” – Kina, som trods alt er det eneste lokomotiv for egentlig fysisk økonomisk vækst i verden i dag.

Zepp-LaRouche tilslutter sig kraftigt den tilgang, der tidligere i denne uge blev taget af Kreml-talsmanden Dmitry Peskov, som opfordrede til, at det næste G7- eller G8-møde, der vil blive afholdt i USA, inkluderer ikke alene Rusland, men også Kina og Indien. Dette forslag ligner Lyndon LaRouches opfordring til en ‘Fire-Magts tilgang med USA, Rusland, Kina og Indien til løsning af planetens centrale problemer, især krisen i det internationale finanssystem.

For at få den nødvendige politiske diskussion om det faldefærdige britiske system, deres fascistiske forslag der blev udstillet i Jackson Hole, og vigtigst af alt, de politiske foranstaltninger der er nødvendige for at få et klassisk nyt paradigm, vil den internationale LaRouche-bevægelse afholde aktionsdage på universitetsområderne i den første del af september, både overalt i USA såvel som i et lille dusin lande internationalt. Denne indledende aktion vil,

med Zepp-LaRouches ord, være ”en appel til verdens unge om at transformere den menneskelige art, ved at sikre at mennesket bliver en rumfarende art, og at der er principper der indebærer, at dette grønne fascistiske sludder er helt forkert.”

Hvad der ser ud til at være umuligt ud i dag, kan blive uundgåeligt i morgen

Den 20. august (EIRNS) – Røde lys blinker tværs over hele det transatlantiske finansielle system, hvilket signalerer farens for et umiddelbart forestående finansielt og banksammenbrud, der vil få 2008 til at blegne i sammenligning; og dette sker nu, umiddelbart før det årlige møde den 22.-24. august i Jackson Hole, Wyoming, hvor folk fra Verdens centralbanker og ledende internationale finansfolk beslutter politikken, samt topmødet den 24.-26. August mellem stats- og regeringschefer for G7 – gruppen af udviklede nationer – som afholdes i Biarritz, Frankrig.

En uhyggelig, sygelig bleghed hænger over begge møder – i det mindste for de ledere, der er villige til at indrømme, at det britiske imperiums hele transatlantiske økonomiske system er håbløst bankerot, og at hver eneste indsats, der hidtil er gjort for at redde dets spekulative boble på 1,5 billiarder dollars, er mislykkedes.

‘Bail-outs’ på steroider i form af over 15 billioner \$ i kvantitative lempelser (QE ‘quantitative easings’) er blevet

forsøgt og er mislykkedes. ‘Bail-ins’ kollapsede endog inden de kom ud fra startblokkene, fordi de var politisk umulige. Negative renter er nu den dominerende virkelighed i de fleste af G7-nationerne – USA er den vigtigste undtagelse, men det er hurtigt på vej i den retning – de negative renter, som er en form for landevejsrøveri mod de befolkninger, der rammes, er en indikation af ekstrem økonomisk dysfunktion . For billioner af dollars falske ”grønne obligationer” vil snart blive udstedt i endnu et desperat forsøg på at udplyndre de fysiske økonomier for at redde City of Londons og Wall Street’s spekulative boble. Brexit-adskillelsen mellem Det Forenede Kongerige og Den Europæiske Union ligger nu fast til den 31. oktober, og truer med at trække stikket ud for Londons kontrol over den globale handel med derivater – der tegner sig for cirka 80% af den samlede internationale finansielle boble.

Og nu er der til brug for slænget ved mødet i Jackson Hole udarbejdet en politisk ‘hvidbog’ af top centralbankfolk og andre, der arbejder med BlackRock, den største private gruppe af kapitalforvaltere på kloden, der frækter foreslår en selvmorderisk ”regimeændring i pengepolitikken, en aftale, der er lige så omfattende, som den vi så mellem før-krisen og efter-krisen ”–dvs. den hyperinflations-ordning med kvantitative lempelser, der blev sluppet løs efter kollapset i 2008. Deres forslag er, at centralbanker skal sætte regeringer i de facto-‘receivership’ (en slags betalingsstandsning, red.) og selv ”gå direkte” med store økonomiske pengestrømme til de bankerotte modtagere indenfor den offentlige og den private sektor. Dette kan bedst sammenlignes med at tilføre finansiel heroin i veneerne på et håbløst afhængigt, næsten dødt, lig – og det vil have lignende resultater.

De mennesker, der har studeret den fysiske økonom Lyndon LaRouche, vil genkende denne situation som en, hvor vækstraten for monetære aggregater (som f.eks. ‘QE’) – i forbindelse med LaRouche’s ”Triple Curve” (eller ‘Typiske Kollapsfunktion’) – hidtil har overgået vækstraten for de samlede finansielle aggregater (f.eks. derivater), at der ikke er nogen mulig sats

for yderligere monetær hyperinflation, der kunne forhindre, at boblen med de finansielle aggregater for 1.5 billiarder \$ i at implodere – og dermed den fysiske økonomi i de dele af verden, der ikke er tilsluttet Kinas Bælte og Vej-Initiativ.

Medmindre, naturligvis, at LaRouches konkursomlægning af det nuværende transatlantiske system gennemføres i tide. Dette kræver, at De Forenede Stater sammen med andre stormagter, såsom Kina, Rusland og Indien, sætter det britiske imperium og dets økonomiske system permanent ud af drift.

Som den russiske præsident Vladimir Putin udtalte ved en fælles pressekonference med den franske præsident Emmanuel Macron efter et topmøde mellem de to ledere i går: "Det, der ser umuligt ud i dag, kan blive uundgåeligt i morgen." Putin henviste til prospektet om at skabe et fælles Europa fra Lissabon til Vladivostok. Men det samme princip gælder for verdensøkonomiens tilstand og det finansielle system i dag.

Som Helga Zepp-LaRouche sagde til medarbejderne i går: "Jeg tror, at [Putins] -formulering også eftertrykkeligt gælder for implementeringen af Lyndon LaRouches løsninger på den nuværende krise I takt med at krisen bliver så stor, vil det, der synes at være umuligt nu – nemlig at implementere Glass-Steagall og en Ny Bretton Woods og en Fire Magts-aftale med en opstilling af de fælles mål for menneskeheden – blive uundgåeligt i morgen

"Situationen vil udvikle sig til en fuldstændig polarisering mellem [på den ene side] økofascistisk ideologi, som dybest set er en ideologi, ligesom den nazistiske ideologi var, og ikke mindre farlig. Alternativet er, at have et nyt paradigme, hvor menneskehedens fremtid skal organiseres af forskere og klassiske kunstnere, fordi dette essentielt er de eneste to grupper af mennesker, der tror på verificerbare universelle præsumper. Lyndon LaRouche understregede hele tiden dette: at ens politik skal være baseret på universets fysiske love, og de eneste mennesker, der ved dette, er mennesker, der tror på at gøre nye opdagelser, hvilket er universelt."

Den Grønne Nazi Internationale, og andet trin af kuppet

Den 8. august (EIRNS) – Husker man Bob Mueller? Har man hørt tale om ham for nylig? Efter at Muellers undersøgelse mislykkedes på spektakulær vis, er fase to af kupforsøget imod præsidenten begyndt. LaRouchePAC-analytikeren Barbara Boyd vil i aften begynde at blotlægge rødderne i det britiske efterretningsvæsen af denne nye fase; det finder sted i LaRouchePACs ‘Fireside Chat’ livetransmitterede konferencesamtale, som er tilgængelig på LaRouchePACs webside; det er i forlængelse af hendes tidligere succes for fase 1, med hendes rapport, “Robert Mueller er en amoralisk juridisk snigmorder: Han vil gøre sit job, hvis du tillader det” udgivet i september 2017. (Robert Mueller Is an Amoral Legal Assassin: He Will Do His Job If You Let Him).

I forhåndsvisningen af hendes præsentation i dag siges det: ”Næsten i samme øjeblik som ” Rusland, Rusland, Rusland !!! ”- angrebet på det amerikanske præsidentskab kollapsede med Robert Muellers mentalt afstumpede afgivelse af vidneudsagn for Kongressen, blev en ny ‘fortælling’, en ny fase af kuppet, sat i sving, komplet med faktuel voldelig koreografi og drab på uskyldige. Dette angreb stammer fra de samme Britiske imperialistiske kræfter og psykologiske krigere, der opfandt myten om Russiagate. Det er ikke kun et angreb på Trump, designet til at sikre hans nederlag i 2020. Det er et angreb på hele nationens evne til at ræsonnere og vurdere virkeligheden i takt med at verdensøkonomien balancerer på kanten af endnu et sammenbrud. Mest af alt er det rettet mod vores ungdom – dem, der historisk set har afstedkommet store

og historiske ændringer på afgørende vendepunkter i historien, såsom den krise, vi står overfor nu. Præsident Trump udtalte korrekt i denne uge, at det er presserende med en kulturændring, og han prøver helt klart at finde ud af, hvordan det kan gøres.”

Mrs. Boyd vil gøre det klart, at den ideologi, som masseskytterne er blevet forsynet med, er en variant af grøn fascism. Selv om kommentarer og fremstilling af tingene måtte få dig til at tro noget andet, er virkeligheden, at den syntetiske trosstruktur, der er knyttet til den mistænkte i El Paso-skyderiet og andre, er tæt sammenvævet med den stadig mere diktatoriske og voldelige internationale ”grønne” bevægelse, angiveligt imod menneskeskabt ”global opvarmning”, hvilket Helga Zepp-LaRouche, præsident for Schiller-instituttet, har advaret kraftigt om i de seneste uger.

Den 16-årige ledende hovedfigur for den grønne bevægelse, Sveriges Greta Thunberg, er tydeligvis ikke klar over, at hendes kampagne finansieres af Warren Buffett, Gettys og andre af Verdens rigeste mennesker. At det rent faktisk ledes af finansoligarkerne i City of London og dets banker. Ligesom i 1920’erne og 1930’erne er deres økonomiske system i øjeblikket truet. Nu, som dengang, forsøger de at udvide den diktatoriske kontrol over alle verdens investeringsstrømme, denne gang under banneret med ”grøn”, ”bæredygtig” investering. Nu, som dengang, stiller de sig på linje for at støtte en international fascistisk bevægelse. Det er en anden bevægelse denne gang, men ikke så væsensforskellig – husk, at de originale nazister også var ”grønne.”

Nu, som dengang, udgør Rusland, Kina og USA potentielle forhindringer. Præsident Vladimir Putin forkastede for nyligt åbenlyst denne form for ”miljøisme”. Kina bygger både kulkraft og atomkraftværker, både indenlandske og i energi-hungrende udviklingslande i Afrika og andre steder. Præsident Trump har taget USA ud af Paris klimaaftalen.

Forhåndsvisningen til aftenens LaRouchePAC-præsentation af Boyd afsluttes således: "Som sædvanlig har Lyndon LaRouche givet os en løsning – Månen-Mars-missionen, som præsident Trump har godkendt, og som vores folk nu må gøre til det centrale spørgsmål i den kommende præsidentkampagne. Identitetspolitik, biologisk determinisme, ideologier med nul befolkningstilvækst og grønne ideologier er imperialismens historiske værktøjer, som LaRouche understregede, da han grundlagde denne politiske bevægelse. Derimod vil den menneskelige kapacitet for kreativ tænkning komme i spil, hvis den kollektive bevidsthed og fantasi bliver involveret i lynprogrammet for at rejse til Månen og Mars, menneskets faktiske naturlige sindstilstand.

"Lovmæssigt vil menneskesind, der engageres således, med glæden ved at opdage og barndommens nysgerrighed, ikke tolerere den irrationelle, pessimistiske og kyniske tale, der for indeværende angiver at være vores offentlige diskurs. Dette kan være gnisten til den nødvendige kulturelle ændring. Deltag sammen med os i aftenens diskussion, når vi skaber en kampagne for at få dette til at ske.

**Den unipolære verden er ved
at gå i opløsning;
bring verden sammen gennem
menneskehedens mission i
rummet.**

Den 17. juli (EIRNS) – På næsten alle fronter er paradigmet

for en unipolær verden, der bygger på begrebet om et imperium, ved at gå i opløsning, mens et nyt paradigme af suveræne nationer, der samarbejder om udviklingen af hele menneskehedens produktive kræfter, som spreder sig fra Asien gennem ideen om den Nye Silkevej. Selv lederne af det døende finansielle imperium ser skriften på væggen: Den franske finansminister, Bruno Le Maire, der talte i dag ved en konference for lederne af IMF, Verdensbanken og den Europæiske Centralbank for at mindes 75-årsdagen for Bretton Woods-Systemet, sagde følgende: "Bretton Woods, som vi kender det, har nået sine grænser... medmindre vi formår at genopfinde Bretton Woods, kan den Nye Silkevej blive den nye verdensorden."

Sandt nok. Men Le Maires opfattelse af at et sådant nyt paradigme er en trussel mod den vestlige verden er nonsens. Det begreb, som Franklin Roosevelt forestillede sig på Bretton Woods-konferencen i 1944, hvor Roosevelts "hamiltoniske" vision blev vedtaget frem for det Britiske Imperiums repræsentant John Maynard Keynes', er systematisk blevet undergravet af det britiske "frihandels"-dogme og omdannelsen af det regulerede finanssystem til uhæmmet spekulation i tiden efter Glass-Steagall. Den igangværende opløsning af Deutsche Bank er et af tegnene på det hastige sammenbrud af den "billioner af dollar store" bølle af derivater og gearede lån, der nu hænger over det vestlige finansielle imperium.

Det nuværende Bretton Woods-spørgelse er færdigt. Det kan ikke reformeres, men stedes til hvile gennem en total reorganisering af verdens finansielle system, som skitseret af Lyndon LaRouche for lange siden, med den enorme vækst og udviklingsproces, skabt af Bæltet & Vejen som udgangspunkt for samarbejde mellem Kina, Rusland, Indien, USA og andre i et helt nyt system. Den nuværende bølge af kulturel optimisme, skabt af 50-årsdagen for menneskets heroiske landing på Månen på lørdag, og den modige erklæring fra præsident Trump og hans NASA-direktør, Jim Bridenstine, om at en mand og en kvinde vil

vende tilbage til Månen inden for fem år, og at vi vil blive på Månen som en base for at nå Mars og hinsides – denne bølge af optimisme må blive den kanal, gennem hvilken verdens folk genvinder deres følelse af en fælles menneskehed.

Tusindvis af begivenheder finder sted rundt om i verden i denne uge til ære for den store præstation for 50 år siden, og inspirerer folk og nationer til at slutte sig sammen om det der virkelig forener hele menneskeheden – den ”udenjordiske forpligtelse”, at menneskeheden, og menneskeheden alene, kan forestille sig et univers med 2 billioner galakser, og forestille sig en fremtid hvor menneskeheden virkelig er udødelig, og bringer herredømme over stadig større dele af universet i løbet af de næste tusinder af år. Som LaRouche sagde i 1986: ”Hvad er den gode persons ønske? Hvad, udover at opdage skabelsens love mindre ufuldendte, med det mål at vores viden som vejledning for vores praksis afviger mindre fra Skaberens vilje, som udtrykt i den lovmæssige orden i dette univers. Hvem kan blive god, hvem længes ikke efter at komme overens med Skaberens og på den måde mindske ufuldkommenheden i ens egen forståelse af den lovmæssige orden i skabelsen?

I dag mødtes LaRouchePAC-organisatorer foran den amerikanske Kongres for at kræve, at LaRouches navn bliver renset, for at hans dybtgående ideer kan blive formidlet til de mennesker der lever i dag, som en nødvendig forudsætning for at klare den store udfordring med at forberede menneskeheden til den forestående opgave, som illustreret af Måne-Mars-missionen. Megen morskab kom fra at gøre grin med den skøre prins Charles, der for nylig advarede om, at verden ikke kan overleve, hvis vi ikke stopper kulstofudledninger inden for 18 måneder. En organisator spurgte de underholdte og fornøjede forbipasserende: ”Hvor mange vindmøller skal der til for at flyve til Månen?” Lederne af den psykotiske miljøplan i Kongressen, ”Green New Deal”, (nu kendt som ”Apokalypsens fire Damer”) er blot marionetter for den britiske kongefamilie og deres håndlangere, som Al Gore og George Soros, der forsøger

at redde deres bankerotte finanssystem gennem nedskæringer, affolkning og krig.

Deltag i Schiller Institutets fejring af månelandingen lørdag den 20. juli kl. 19.00, på https://youtu.be/6G_mx9ix68I under overskriften: "Menneskehedens fremtid må bestemme vores nutid – en dialog mellem kulturer om, hvordan man udvikler befolkningen og de produktive kræfter for Jordens næste halvtreds år."

Foredrag #4 (18. maj): Italiensk Videnskab og Kultur

Talere: Liliana Gorini, John Sigerson

Lyndon LaRouches ideer afspejler i Italien et fremskridt for den videnskabelige og kunstneriske revolution i det 15. århundredes florentinske renæssance. Dette fremskridt omfatter en tilbagevenden til en naturlig musikalsk stemning, hvilket Giuseppe Verdi krævede for mere end et århundrede siden; Italiens nylige skridt til at gennemføre LaRouches forslag om en Glass/Steagall-banklovgivning, en tilbagevenden til Hamiltons principper om økonomisk politik; og Italiens dristige beslutning om at tilslutte sig Kinas Bælte- og Vejinitiativ for verdens udvikling.

Grundlæggende er der imidlertid ikke noget specifikt italiensk knyttet til disse fremskridt; Italien er den gode muldjord, som bærer de nuværende frugter af de platoniske ideer, der opstod i det gamle Grækenland, videreført af Nicolaus Cusanus, Johannes Kepler, den tyske matematiker og

fysiker Bernhard Riemann, og det musikalske geni Wilhelm Furtwängler. Furtwängler var omtrent ene om at redde den europæiske musikkultur fra at blive destrueret af den britiske *golem* Adolf Hitler. Senere blev han den ledende inspiration for LaRouches insisteren på at musik ikke udfoldes i lyd, men i det riemannske komplekse domæne.

Hvorfor Vesten er ved at tabe i konkurrencen med Kina

Af Alexander Hartmann, den 10. marts 2019

Under den afsluttende diskussion på Schillerinstituttets seminar i Berlin den 27. februar fremhævede Helga Zepp-LaRouche Vestens kulturelle forfald og Kinas helt modsatrettede kulturpolitik som én af hovedårsagerne til Kinas overlegenhed over for Vesten i den meget diskuterede konkurrence mellem de to systemer.

Anledningen til hendes redegørelse var det spørgsmål, om Vesten rent faktisk indtager en konfrontatorisk holdning over for Kina, eller om det ikke snarere er Kina, der konfronterer Vesten. I sit svar beskrev hun først udviklingen inden for de sidste år. Kina har siden Deng Xiaopings tid fulgt reglen om at "holde bolden flad og ikke fremhæve sin egen rolle, men først og fremmest tage sig af sin egen udvikling." Men det har ændret sig, først og fremmest med Xi Jinping. "Xi Jinping har sagt, at vi må ændre vor rolle som verdensmagt til gavn for hele menneskeheden." Så har Kina også sat sit program "Made in China 2025" meget stærkt i forgrunden om at "blive globalt førende på verdensmarkedet inden for ti nøgleteknologier – computere, robotter, kunstig intelligens, el-biler og

forskellige andre områder".

Selv om det nye silkevejsinitiativ er det største infrastrukturprogram i menneskehedens historie, så har Vesten i hele fire år næsten intet fortalt om Den nye Silkevej. "Fire års tavshed, så har man endelig bemærket noget: Lige et øjeblik! Det går for hurtigt, det der; og alle de lande, der tilslutter sig!" Og så begyndte Vestens angreb. "Det var virkelig internationalt koordineret, pludseligt kom disse angreb fra CSIS 1) og fra europæiske tænketanke."

Det har udløst visse diskussioner i Kina, om det har været klogt at fremhæve 2025-programmets rolle så kraftigt og derved provokere og udsætte sig for alle disse angreb. "Så vidt jeg ved, har Kina trukket det en smule tilbage. Men på den anden side: kendsgerningerne taler for sig selv. Med landingen på Månen bagside er Kina i færd med at Kina overtaget føringen inden for udforskningen af Verdensrummet. Og her er der ikke længere nogle, der kan sige, at "Kina har stjålet teknologien i Vesten", for her er Kina blevet den førende. Og det samme gælder for kernefusion: reaktoren EAST-projektet, har opnået den højeste temperatur over det længste tidsrum."

Hun tilbageviste forsøgene på at "sværte Kina til" som for eksempel med påstanden om, at Kina forsøger at lokke alle de lande, det samarbejder med, i en gældsfælde. "Det stemmer ikke! I Afrika er der for eksempel mange lande, der har modtaget foræninger, altså ikke blot kreditter, men hvor Kina simpelthen har finansieret tingene, for eksempel i Etiopien og andre lande." Naturligvis har Kina indflydelse. "Men det er min dybeste overbevisning, at Kina mener alt det, det siger, altså at der ikke er nogle hemmelige bagtanker, men at det er den konfucianske tankegang, der påvirker politikken. En harmonisk udvikling af alle stater, retten til at bibeholde sit eget system, ikke-indblanding, alt det er principper, som Kina følger."

FORLADT DE BEDSTE TRADITIONER

Først og fremmest er Vesten konfronteret med, at vi har vendt os fra vore egne bedste traditioner, tænk på (Friedrich) List, på Humboldt, Schiller, vor klassiske periode, hvor vore humanistiske tænkere spillede en større rolle; disse værdier har vi forladt. Og vi har erstattet dem med liberale eller neoliberale værdier – alt er tilladt, der er ingen faste principper mere. Næsten hver dag opstår der et nyt "køn", der er mænd og kvinder og indimellem er der efterhånden utallige underafdelinger. Det er muligt, men hvorfor fremhæver man det så voldsomt? Ungdomskulturen har jeg allerede været inde på."

Kina har i modsætning hertil forbudt hip-hop-musik med det argument, at "hip-hop har et degenereret kvindesyn, at det forkynder voldsanvendelse, at det promoverer ting, der er skadelige for ånden." Det samme gør sig gældende for banale underholdningsudsendelser som for eksempel de quiz-shows, der er så udbredte i Vesten.

Over for denne underholdningskultur i Vesten fremhævede hun Friedrich Schillers idé om den æstetiske opdragelse. Den æstetiske opdragelse skal forædle mennesket. "Schiller spørger: 'Hvor skal forandringen komme fra, når staten er korrupt og masserne svække?' Dette gælder jo også i høj grad for os. Man kan ikke vente, at forandringen skal komme fra staten, og heller ikke fra masserne, for de er sløve, degenererede, slappe. Det er jo egentligt et spejlbillede af vort eget nuværende samfund, med andre ydre omstændigheder, men grundliggende det samme."

Schiller kommer så med det svar, at forandringen kun kan komme fra den store klassiske kunst, fordi den forædler mennesket. "Skønheden henvender sig ikke kun til fornuften, men også til sanserne. For skønheden taler til sanserne; men da skønheden hos Schiller er et fornuftbegreb, løfter den mennesket op på et højere plan gennem leg. Og Schiller siger, sådan som Cai Yunpei 2) i øvrigt også gør det, at det kommer an på at forædle mennesket i dets fritid."

Når mennesket arbejder og er nødt til at tjene til livets opretholdelse, har det ikke tid til overs, for så er det beskæftiget med nødvendige ting og har ikke tid til at give sig af med skønne ting. "Men hvis det i fritiden – i stedet for at spilde den og ødsle den bort – giver sig af med skønne kunstværker såsom musik, maleri og digtning og fordyber sig i dem, så føler det sig ædelt i samme øjeblik og forbedres så at sige af skønheden."

Schiller har forsvarer denne idé om, at menneskets forædling finder sted gennem den æstetiske opdragelse "og det er netop også en grundliggende tanke i Kina". Xi Jinping har fremhævet vigtigheden af den æstetiske opdragelse "for alle samfundets lag, og jeg tror, at det er dette, der mangler her i Vesten. Her er der ingen, der taler om, at menneskene skal forbedre sig, tværtimod, alt er tilladt, og medierne beretter kun om deståbeligste begivenheder, de største perversionser og de voldeligste hændelser."

I Fjernsynet er der ingen rigtige film længere, men kun "krimier, og krimierne er alle fyldt med meningsløs vold, med perversionser og pornografi. Der er en undersøgelse, der viser, at børn allerede fra seks- syvårsalderen er i stand til at finde frem til alt pornografisk indhold på internettet og det i den mest kvalmende form. Det har en uhyggeligt uheldig indvirkning på udviklingen af intelligensen, fordi det forrår mennesket ... Samfundet her i Vesten gør ikke noget for at forhindre det."

FØLGERNE AF DET KULTURELLE FORFALD

Hun kom derefter ind på følgerne af dette kulturelle forfald. Industrien beklager sig over, at 25 % af alle de 15-årige er uegnede til at bestride et arbejde, "fordi de er umotiverede, fordi de ikke gider noget, fordi de er på stoffer eller af andre grunde. Amerika har som industrination nu haft to år med faldende levealder. Tænk lige over det engang! Hvis der er nogen målestok for et samfunds økonomiske succes, så er det

gennemsnitslevealderen." Og den er faldende i Amerika "på grund af alkohol og stofmisbrug; man har en opiat-plage af receptpligtige medikamenter, der har gjort folk afhængige. Og så går de ud på gaden, fordi opiatet eller medikamenterne er billigere der. Altså med andre ord: Vi har et kæmpeproblem her i Vesten."

Hun kom så ind på et nyligt fremsat program fra BDI (Bundesverband der Deutschen Industrie) om konkurrencen mellem Kinas og Vestens systemer. "Det er min overbevisning, at hvis vi ikke ændrer os her i Vesten, så behøver vi overhovedet ikke at hidse os op over Kina. For Kina vil udvikle sig videre, og Vesten vil frembringe den ene generation efter den anden, der er fuldstændigt ødelagt og fordærvet. Vesten er en døende civilisation."

De, der ikke kan se det, lever åbenbart "i en puppe.... Når de nu og da har noget med børn og unge at gøre, så bliver de skræmte! De er aggressive, selv pigerne. Ja, unge piger er det virkelig – hvis De ser, hvordan de unge omgås indbyrdes ved stranden om sommeren, så kan man kun sige: Det løber mig koldt ned ad ryggen! Og jeg mener virkligt, at Vesten absolut må slå ind på et andet spor."

Hun mindede derefter om, at Tyskland tidligere havde et helt andet uddannelsessystem. "Jeg var så heldig stadig at have haft adskillige lærere, der repræsenterede Humboldts tanker, tysklærere, men også andre. Og det var en helt anden fremgangsmåde. Den moralske opdragelse stod i centrum." Men så kom OECD's uddannelsesreform i 1970, der smed Humboldt og "de sidste 2500 års dannelses" ud af pensummet, "altså Platon, Homer, Schiller, alt det forsvandt, og i stedet for det kom der praktiske ting – hvordan analyserer man annoncer i medierne og andet af den slags".

Kina gør derimod meget for at genoprette sin 5000 år gamle kultur. "De nævnte Dunhuang. Jeg har været så heldig at have været i Dunhuang og har set grotterne. Alt dette bliver ikke

blot restaureret, men også fotograferet elektronisk, så at flest mulige mennesker kan studere dem. Alle andre kulturskatte restaureres med kærlig hånd og gøres tilgængelige for befolkningen. Og i grunden kan man sige, at Kina egentlig gør alt for at bringe sin befolkning ind på et godt spor."

Hun sagde til sidst: "Jeg tror virkelig, at Vesten er nødt til at vende tilbage til sin egen højkultur, til den italienske renæssance i Italien, til den tyske klassik i Tyskland, til École Polytechnique i Frankrig. Enhver nation bør virkelig forbinde sig med højdepunkterne i sin egen historie, og det må vi så bruge til at udvikle os videre ud fra. Og der bør finde en udveksling sted mellem alle kulturer, så at vi kan lære af hinanden og bringe os alle videre.

Enten gør vi sådan, eller også bliver Vesten trængt ud på historiens overdrev.

1.CSIS: Amerikansk udenrigspolitisk tænkertank.

2.Den store kinesiske pædagog Cai Yuanpei (1868-1940) var undervisningsminister under Sun Yatsen i Kinas provisoriske republik.